

ចំណេះដឹងគ្រប់វិសាមិ

គន្លឹះជ្រើនសរសេរ

តែងសេចក្តី

ប្រធានពន្យល់
ប្រធានពិភាក្សា
ប្រធានប្រៀបធៀប

ដាយយល់ ឆាប់ចេះសរសេរតែងសេចក្តី

២០១៤

គង់ សុខហេង

តែងសេចក្តីបែបអត្ថាធិប្បាយ

១. និយមន័យ

- តែង : រៀបចំ រចនា កែច្នៃ កែលម្អ ធ្វើឲ្យមានរបៀប...។
- សេចក្តី : រឿងរ៉ាវ ហេតុការណ៍ ដែលមានជាប់ទាក់ទងគ្នាជា មួយ ល្បះ កថាខណ្ឌ អត្ថបទដែលមានន័យ និងបំណងច្បាស់លាស់ អាច ស្តាប់បាន។

ដូចនេះតែងសេចក្តីមានន័យថាជាការរៀបចំពាក្យពេចន៍ ការ តុបតែងរចនាដែលមានល្បះណាមួយដើម្បីកែលម្អសេចក្តីឲ្យមានទំនាក់ទំនង ជាអត្ថបទដ៏សមហេតុផល ត្រឹមត្រូវ មានខ្លឹមសារប្រកបដោយផល ប្រយោជន៍ជាទីពេញចិត្ត។

២. ប្រភេទតែងសេចក្តីបែបអត្ថាធិប្បាយ

ប្រភេទនៃប្រធានតែងសេចក្តីបែបអត្ថាធិប្បាយមាន ៖

- អត្ថាធិប្បាយបែបពន្យល់
- អត្ថាធិប្បាយបែបពិភាក្សា
- អត្ថាធិប្បាយបែបប្រៀបធៀប

៣. សេចក្តីណែនាំក្នុងការសរសេរតែងសេចក្តី

ដើម្បីសរសេរតែងសេចក្តីឱ្យបានល្អ និងមិនមានការភាន់ច្រឡំ ឬចាក

ប្រធាន អ្នកតែងត្រូវ ៖

- រំលឹកពាក្យពិបាក ឬពាក្យគន្លឹះសំខាន់ៗរបស់ប្រធាន

- រំលឹកយល់ន័យរបស់ប្រធានឱ្យបានស៊ីជម្រៅ

- ពិចារណាឱ្យបានច្បាស់ថាតើជាប្រធានប្រភេទណា?

(ពន្យល់? ពិភាក្សា? ឬប្រៀបធៀប?)

- រំលឹកយល់ពីជើងកំណត់របស់ប្រធានឱ្យបានច្បាស់លាស់ថា

តើគេឱ្យសរសេរត្រឹមកម្រិតណា? ឧទាហរណ៍ក្នុងរឿងអ្វី ?...

៤. ដើម្បីពង្រីកខ្លឹមសារនៃតែងសេចក្តីឲ្យបានក្បោះក្បាយនិង
មានអំណះ អំណាចគ្រប់គ្រាន់ អ្នកសរសេរត្រូវ ៖

- រំលឹកយល់ពីតថភាពសង្គមឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ

- អានសៀវភៅអំពីចំណេះដឹងទូទៅឱ្យបានច្រើន

- អានស្នាដៃអក្សរសិល្ប៍ឱ្យបានច្រើន

- ចងចាំពីសកម្មភាព និងសម្តីរបស់តួអង្គឱ្យបានច្រើន និងច្បាស់

លាស់

- រៀនរំលឹកយល់ពីអត្ថន័យនៃរឿងនីមួយៗឱ្យបានច្បាស់លាស់

- ឧស្សាហ៍អានតែងសេចក្តីរបស់អ្នកនិពន្ធឱ្យបានច្រើន

- កត់ត្រាគំនិតអប់រំនៃអត្ថបទដើម្បីទុកជាជំនួយក្នុងការសរសេរតែង-

សេចក្តី ។

៥. ការលោឡាំអំពីវិធីតែង

៥.១. សេចក្តីផ្តើម

- ជាលំនាំដើមដើម្បីនឹងឈានចូលទៅរកបញ្ហា

- ត្រូវសរសេរឱ្យខ្លីល្មម ហើយផ្តិតផ្តង់

- យកគំនិតទូទៅដែលមានខ្លឹមសារមកផ្ដើម
- ផ្ដើមទាក់ទងនឹងប្រធាន
- ច្រៀនរវាងការផ្ដើមសេចក្តីចេញក្រៅប្រធាន ឬមិនទាក់ទងនឹងប្រធាន ទោះបីគំនិតនោះល្អខ្ពង់ខ្ពស់យ៉ាងណាក៏ដោយ ។ ហើយមិនត្រូវយកបញ្ហាក្រៅមកចោទទេ ។
- ច្រៀនរវាងការប្រើពាក្យបាលី សំស្ក្រឹត ប្រសិនបើពាក្យនោះពុំមានតម្លៃចាំបាច់ទេ ហើយជាពាក្យដែលគេអាចយកពាក្យខ្មែរមកជំនួសបានដោយងាយ ។
- ច្រៀនរវាងការផ្ដើមសេចក្តីដូចប្រលោមលោក (ព្រះទិសករ បរាជរថ ព័ទ្ធភ្នំព្រះសុមេរុ... ។)
- ច្រៀនរវាងការស្រាយបញ្ហានៅក្នុងសេចក្តីផ្ដើម ។ មតិ គំនិត ឃ្លាប្រយោគដែលត្រូវប្រើនៅក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយ កុំយកមកនិយាយនៅក្នុងសេចក្តីផ្ដើម ដើម្បីច្រៀនរវាងការផ្ដន្ទាឥតប្រយោជន៍ ។

៥.២. តួសេចក្តី

- ជាផ្នែកមួយដែលទាមទារឱ្យមានការពន្យល់បកស្រាយ វែកញែកឱ្យបានក្បោះក្បាយ ។
- ក្នុងការបកស្រាយ យើងត្រូវពង្រីកគំនិតយល់ដឹងប្រកបដោយការត្រិះរិះពិចារណា ដើម្បីធ្វើអត្ថាធិប្បាយឱ្យបានទូលំទូលាយ មានរបៀបរៀបរយ ច្បាស់លាស់ មិនសរសេរច្រំដែល ។
- ការបកស្រាយពន្យល់ត្រូវឈរលើទស្សនៈសមហេតុផល ហើយត្រូវមានអំណះអំណាង ឬឧទាហរណ៍មកបញ្ជាក់ (ក្នុងសង្គម ក្នុងអក្សរសិល្ប៍ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ...) ។
- អំណះអំណាង ឬឧទាហរណ៍បញ្ជាក់ត្រូវឱ្យស៊ីទៅនឹងខ្លឹមសារ

ប្រធាន ។ ចៀសវាងការលើកយកដំណើររឿងទាំងស្រុងមកធ្វើជាឧទាហរណ៍ ។

- ចំពោះសេចក្តីដកស្រង់ដែលត្រូវយកមកប្រើ ត្រូវដាក់នៅក្នុង អព្ភន្តរសញ្ញា (“.....”) ដោយពុំកាត់សេចក្តីដើមរបស់គេទេ តែបើយើងមិន ចាំសម្តីដើមច្បាស់លាស់ទេ យើងអាចសង្ខេបយកខ្លឹមសារមកបានហើយ តែ មិនបាច់ដាក់ក្នុងអព្ភន្តរសញ្ញាទេ ។

- ត្រូវចេះប្រើឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តីពីឃ្លាមួយទៅឃ្លាមួយ ចៀសវាងការ ប្រើពាក្យច្រើនដែល ។ ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តីមានដូចជា៖ ចំណែក ចំណែកឯ រីឯ មួយ វិញទៀត ប៉ុន្តែ ក៏ប៉ុន្តែ ម្យ៉ាងវិញទៀត ផ្ទុយទៅវិញ យ៉ាងណាក៏ដោយ ជាងនេះ ទៅទៀត បន្ថែមលើនេះទៀត ដូចគ្នានេះដែរ មិនតែប៉ុណ្ណោះ អាស្រ័យហេតុ នេះ រួមសេចក្តីទៅ..... ។

- បញ្ចប់តួសេចក្តី ត្រូវធ្វើសរុបមតិមួយដោយគ្រាន់តែស្រង់គំនិត សំខាន់ៗខាងលើមកដាក់តាមលំដាប់លំដោយ ។

៥.១. សេចក្តីបញ្ចប់

- សេចក្តីបញ្ចប់ពុំមែនជាសេចក្តីសង្ខេបនៃតួសេចក្តីទេ តែជាសេចក្តី បញ្ចប់ ដែលឆ្លើយតបយ៉ាងដាច់ខាតទៅនឹងចំណោទបញ្ហា ដែលចោទឡើងនៅ ក្នុងសេចក្តីផ្តើម ។

- ត្រូវចៀសវាងការបញ្ចប់សេចក្តីដោយលើកយកបញ្ហាថ្មីមួយទៀត មកចោទ ពីព្រោះនាំឱ្យខូចឯកភាពនៃកិច្ចការរបស់យើង ។

- យោបល់រួមត្រូវតែជាមតិគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន ហើយជាការពោលអារ កាត់ដាច់ខាត ច្បាស់លាស់ ពុំមែនជាការនិយាយស្ទាក់ស្ទើរមិនដាច់ស្រេច ឡើយ ។

ប្រធានអត្ថាធិប្បាយពន្យល់

១. និយមន័យ

តែងសេចក្តីបែបអត្ថាធិប្បាយពន្យល់ជាប្រធានមួយប្រភេទ ដែល តម្រូវឱ្យអ្នកតែងស្រាយបំភ្លឺ ពន្យល់យ៉ាងល្អិតល្អន់ ក្បោះក្បាយ ច្បាស់លាស់ អស់សេចក្តី ។

ប្រធានពន្យល់មិនតម្រូវឱ្យអ្នកតែងវែកញែករកខុសត្រូវឡើយព្រោះ វាមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវរួចស្រេចទៅហើយ ។

២. កន្លឹះដើម្បីស្គាល់ប្រធាន

គេដឹងនិងស្គាល់ប្រភេទនៃប្រធានតែងសេចក្តីបានតាមរយៈ ៖

២.១. ពាក្យចោទសួរ

- ហេតុអ្វី.....?	-យ៉ាងណាខ្លះ ?
-ហេតុដូចម្តេច.....?	-យ៉ាងដូចម្តេច ?
-.....មានប៉ុន្មានយ៉ាង?	-បែបណា ?

២.២. ពាក្យបង្ហាញ

- ចូរពន្យល់ ។	- ចូរបង្ហាញ ។
- ចូរស្រាយបំភ្លឺ ។	- ចូរពណ៌នា ។
- ចូរគូសបញ្ជាក់ ។	- ចូរអធិប្បាយ ។
- ចូររៀបរាប់ ។	- ចូរលាតត្រដាង ។

៣. វិធីសាស្ត្រតែងប្រធានពន្យល់

៣.១. សេចក្តីផ្តើម

-លំនាំបញ្ហា : និយាយបញ្ហាទូទៅដែលទាក់ទងនឹងប្រធាន មិនរំលង
ពេក មិនខ្លីពេក ។

-ចំណូលបញ្ហា : លើកទស្សនៈរបស់ប្រធានយកមកបង្ហាញ

-ចំណោទបញ្ហា : ចោទសួរទៅលើប្រធាន (បែបពន្យល់) ។

-តើ.....មានខ្លឹមសារយ៉ាងណា?

-តើ.....មានខ្លឹមសារដូចម្តេច?

-តើ.....មានអត្ថន័យដូចម្តេច?

-តើ.....បង្កប់នូវតម្លៃអប់រំយ៉ាងណាខ្លះ?

-តើ.....បង្កប់អត្ថន័យដូចម្តេច?

-តើមានអំណះអំណាងយ៉ាងណាខ្លះបានជាគេហ៊ានថាដូច

នេះ? ។ល ។

៣.២. តួសេចក្តី

-ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី

- ដើម្បីបកស្រាយពន្យល់នូវមតិរបស់ប្រធានខាងលើឱ្យបាន
ក្បោះក្បាយ ជាបឋមយើងគប្បីយល់នូវពាក្យ "...." ជា
មុនសិន ។
- ដើម្បីជាជំនួយដល់ការដោះស្រាយបញ្ហាខាងលើឱ្យបានអស់
សេចក្តី ជាដំបូងយើងគប្បីស្គាល់ពាក្យគន្លឹះមួយចំនួនសិន ។
- មុននឹងអត្ថាធិប្បាយពំនោលខាងលើឱ្យបានស៊ីជម្រៅ យើង
គប្បីយល់នូវឃ្លា "...." ជាមុនសិន ។
- ដើម្បីជាប្រទីបក្ខងការពន្យល់ន័យប្រធានឱ្យបានស៊ីជម្រៅ

និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ជាបឋមយើងគប្បីយល់នូវពាក្យ “....”

និង “....” ជាមុនសិន ។

-ពន្យល់ពាក្យពិបាក ឬពាក្យគន្លឹះរបស់ប្រធាន (មិនប្រើថ្នាក់ពាក្យ ទេ)

-ពន្យល់ន័យរបស់ប្រធាន(ប្រធាននេះចង់និយាយថា..... ។ ប្រធាន នេះចង់ឱ្យយើងបកស្រាយអំពី..... ។)

- បកស្រាយ

+ បើកទូលាយគំនិតឱ្យក្បោះក្បាយ បកស្រាយប្រធានឱ្យបាន គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងអស់សេចក្តី (គំនិតសំខាន់ + សេចក្តីលម្អិត គាំទ្រ) ។

+ផ្តល់ឧទាហរណ៍ឱ្យស៊ីនឹងប្រធាន (ក្នុងអក្សរសិល្ប៍ ក្នុងសង្គម ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ)

-សរុបសេចក្តី : សរុបខ្លឹមសារដែលបានបកស្រាយខាងលើឱ្យសមល្មម ដោយ ឱ្យចយកតែគំនិតសំខាន់ៗតាមលំដាប់លំដោយ ហើយវាយតម្លៃតាម មតិរបស់អ្នកតែង ។

៣.៣. សេចក្តីបញ្ចប់

-វាយតម្លៃប្រធាន : គឺជាចម្លើយនឹងចំណោទបញ្ហា ពោលគឺតម្លៃនៃ ការអប់រំសីលធម៌ឬវប្បធម៌ ។

-ទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន : បង្ហាញដំហរទស្សនៈរបស់អ្នកតែង ផ្សារភ្ជាប់ ក្នុងជីវភាពសង្គមជាក់ស្តែង ។

ប្រធានអត្ថាធិប្បាយពិភាក្សា

១. និយមន័យ

តែងសេចក្តីបែបពិភាក្សា គឺជាតែងសេចក្តីមួយប្រភេទ ដែលតម្រូវឱ្យអ្នកតែងលើកយកមតិរបស់ប្រធានមកពិចារណា រីករំលែករកខុសត្រូវ រកល្អអាក្រក់ សម្បូរពុំសមមានប្រយោជន៍ឬឥតប្រយោជន៍ជាគុណ ឬជាទោស ។ល។ ដើម្បីយកមតិទាំងអស់មកឆ្លឹងឆ្លែងមើល តើមតិណាសមរម្យជាង ។

ជាទូទៅប្រធានពិភាក្សាគឺមានមតិពុំស្របគ្នា ហើយច្រើនស្ថិតនៅលើទ្រឹស្តីបដិសំយោគដែលមាន៖

- មតិទី១ ឬ មតិស្រប
- មតិទី២ ឬ មតិផ្ទុយ
- មតិសំយោគ ឬ មតិពិភាក្សា

២. កង្វះដើម្បីស្គាល់ប្រធាន

២.១. ការបញ្ចេញមតិ

- គេពោលថា "....."
- មតិមួយលើកឡើងថា "....."
- មានទស្សនៈជាច្រើនយល់ថា "....."
- មានទស្សនៈខ្លះយល់ថា "....." ឯអ្នកខ្លះទៀតថា "....."

ទៅវិញ ។ ល ។

២.២. ពាក្យបោទសួរ

- តើអ្នកយល់យ៉ាងណា ?

- តើអ្នកយល់ដូចម្តេច ?
- តើមតិនេះត្រូវឬខុស ?
- តើមតិណាមួយត្រឹមត្រូវជាង ?
- តើមតិណាមួយសមរម្យជាង ?
- តើអ្នកមានយោបល់ដូចម្តេចដែរ?
- តើមតិនេះគ្រប់គ្រាន់ហើយឬនៅ?
- តើតើទស្សនៈខាងលើ មួយណាត្រូវមួយណាខុស?
-?

២.៣. ពាក្យបង្គាប់

- ចូរពិភាក្សា
- ចូរវែកញែករកខុស ត្រូវ
- ចូរពិចារណា
- ចូរវិនិច្ឆ័យ
- ចូររិះគន់ ។ល។

៣. វិធីសាស្ត្រតែងប្រធានពិភាក្សា

៣.១. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : (ដូចប្រធានពន្យល់)
- ចំណូលបញ្ហា : (ដូចប្រធានពន្យល់)
- ចំណោទបញ្ហា : ចោទសួរទៅលើប្រធាន (បែបពិភាក្សា) ។

*** បើប្រធានមានមតិតែមួយត្រូវចោទថា៖**

- តើ.....ត្រឹមត្រូវឬទេ?

- តើ.....សមស្របឬទេ?
- តើ.....ត្រូវឬខុស?

*** បើប្រធានមានមតិពិរទ្វេសក្តី ឬមួយក្នុងរឿងតែមួយ យើងគួររឹងមាំមតិទីមួយជាមតិស្រប ឯមតិពិរទ្វេសក្តីមួយ។ យើងត្រូវចោទ**

ថា៖

- តើមតិទាំងពីរខាងលើ មួយណាត្រឹមត្រូវជាង ?
- តើមតិទាំងពីរខាងលើ មួយណាខុស មួយណាត្រូវ?

*** បើប្រធានមានមតិពិរក្នុងរឿងពិរទ្វេសក្តី យើងត្រូវចោទថា៖**

- តើមតិទាំងពីរខាងលើនេះ ត្រឹមត្រូវឬទេ?

៣.២. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យពិបាក ឬពាក្យគន្លឹះ
- ពន្យល់ន័យរបស់ប្រធាន

*** បកស្រាយ**

+ មតិស្រប : ពន្យល់បកស្រាយបង្ហាញគំនិតគាំទ្រដល់មតិរបស់ប្រធាន (ឬមតិទី១ ប្រសិនបើប្រធានមានមតិពីរ) ព្រមទាំងលើកភស្តុតាងឬឧទាហរណ៍បញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។

- សរុបមតិស្រប (គឺពិតជាអីចឹងមែន)
- សំណួរភ្ជាប់មតិស្របទៅមតិផ្ទុយ (តើ....ពិតជាអីចឹងមែនឬ?

តើ..... ពិតមែនឬយ៉ាងណា?.....)

+ **មតិផ្ទុយ** : លើកទស្សនៈពន្យល់ឱ្យលំអៀង ឬឱ្យផ្ទុយពីមតិស្រប (ឬគាំទ្រមតិទី២ ប្រសិនបើប្រធានមានមតិទី១) និងលើកឧទាហរណ៍បញ្ជាក់ ។

- សរុបមតិផ្ទុយ (គឺពិតជាអីចឹងមែន)

+ **សំយោគមតិ** : គឺជាការផ្សំមតិគ្នា ឬបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមករវាងមតិស្របនិងមតិផ្ទុយ ។ (មតិស្របនិងមតិផ្ទុយបំពេញឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក)

+ **មតិពិភាក្សា** : គឺជាការថ្លឹងថ្លែងវិនិច្ឆ័យរវាងមតិស្របនិងមតិផ្ទុយដើម្បីប្រមើលមើលរកមតិដែលត្រឹមត្រូវ ។

⇒ អ្នកតែងត្រូវពិចារណាដោយខ្លួនឯងថា តើប្រធាននោះជាសំយោគមតិ ឬជាមតិពិភាក្សា រួចវាយតម្លៃថា ៖

⇒ បើជាសំយោគមតិ

- ប្រធានមានមតិមួយ ត្រូវខ្លះ ខុសខ្លះ

- ប្រធានមានមតិពីរ ត្រូវខ្លះ ខុសខ្លះដូចគ្នា (មតិទី១+មតិទី២ ឬ មតិទី១ +មតិទី២+មតិបន្ថែម)

⇒ បើជាមតិពិភាក្សា

- មតិមួយត្រូវ មតិមួយខុស

៣.៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : មតិប្រធានត្រឹមត្រូវឬទេ ? ត្រូវឬខុស?

- ទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន : សំណូមពរ ឬមតិចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍ ។

ចំណាំ

តែងសេចក្តីបែបពិភាក្សាចែកចេញជាពីរប្រភេទគឺ៖

- ប្រធានពិភាក្សាសុទ្ធ : ប្រធានមានមតិតែមួយ ។
- ប្រធានពិភាក្សាប្រៀបធៀប : ប្រធានមានមតិពីរ ។

ប្រភេទទាំងពីរនេះ គេអាចចែកជាពីរទៀតគឺ៖

- ប្រធានពិភាក្សាពេញលេញ
 - ប្រធានមានមតិតែមួយ ខុសស្រឡះ
 - ប្រធានមានមតិមួយ ត្រូវខ្លះ ខុសខ្លះ
 - ប្រធានមានមតិពីរ ត្រូវមួយ ខុសមួយ
- ប្រធានពិភាក្សាមិនពេញលេញ
 - ប្រធានមានមតិពីរជានិច្ច ហើយមតិនីមួយៗសុទ្ធតែមានហេតុផលត្រឹមត្រូវរៀងៗខ្លួន ។

គ) ប្រធានពិភាក្សាពេញលេញ

ក្ម. ចំណោទបញ្ហា

- តើ.....ខាងលើនេះត្រឹមត្រូវដែរឬទេ? (ប្រធានមានមតិតែមួយ)
- តើ.....ទាំងពីរខាងលើនេះ មួយណាត្រូវមួយណាខុស? (ប្រធានមានមតិពីរ)

ក្ម. មតិពិភាក្សា

- មតិប្រធានមានមួយខុសស្រឡះ
- មតិទាំងពីរ មួយត្រូវ មួយខុស

ក្ម. មតិសំយោគ

- មតិប្រធានមានមួយ ត្រូវខ្លះ ខុសខ្លះ

ខ) ប្រធានពិភាក្សាមិនពេញលេញ

ខ្យ. ចំណេញបញ្ហា

- តើ.....ទាំងពីរខាងលើនេះត្រឹមត្រូវគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដែរឬទេ?

ខ្ល. មតិសំយោគ

- លើកយកមតិទី១មកបញ្ជាក់ថាមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវម្យ៉ាង
ព្រោះ....
- លើកយកមតិទី២មកបញ្ជាក់ថាមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវម្យ៉ាងដែរ
ព្រោះ....
- ទោះបីជាមតិទាំងពីរមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវរៀងៗខ្លួនក៏ដោយ
តែពុំទាន់ត្រឹមត្រូវពេញលេញដោយខ្លួនឯងឡើយ លុះត្រាតែ៖
 - មតិទី១ + មតិទី២
 - មតិទី១ + មតិទី២ + មតិបន្ថែម

ប្រធានអត្ថាធិប្បាយប្រៀបធៀប

១. និយមន័យ

តែងសេចក្តីបែបអត្ថាធិប្បាយប្រៀបធៀប គឺជាប្រភេទតែងសេចក្តី មួយប្រភេទ ដែលតម្រូវឱ្យអ្នកតែងលើកយកកម្មវត្ថុ (ពាក្យសម្តី ឃ្លា ប្រយោគ មតិ យោបល់ តួអង្គ វត្ថុ ស្នាដៃ...) មកធ្វើការប្រៀបធៀប ថ្លឹង ថ្លែង ស្វែងរកឱ្យឃើញលក្ខណៈដូចគ្នានិងលក្ខណៈខុសគ្នា និងរកឱ្យឃើញថា តើកម្មវត្ថុណាមួយមានលក្ខណៈប្រសើរជាង ។

២. កន្លឹះដើម្បីស្គាល់ប្រធាន

២.១. ពាក្យបង្ហាញ

- ចូរប្រៀបធៀប
- ចូររកលក្ខណៈខុស និងលក្ខណៈដូច
- ចូររកលក្ខណៈរួម និងលក្ខណៈដោយឡែក

២.១. ពាក្យចោទសួរ

- តើមតិទាំងពីរដូចគ្នា ឬខុសគ្នា?
- តើមតិទាំងពីរមានលក្ខណៈរួម ឬលក្ខណៈដោយឡែកយ៉ាងដូច

ម្តេច?

- តើមតិទាំងពីរមានលក្ខណៈដូចគ្នា ឬខុសគ្នាយ៉ាងណា?

៣. វិធីសាស្ត្រតែងប្រធានប្រៀបធៀប

៣.១. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកយករឿងរ៉ាវនៅក្នុងកម្មវត្ថុប្រៀបធៀបមកបង្ហាញ ។
- ចំណូលបញ្ហា : លើកយកកម្មវត្ថុប្រៀបធៀបមកបង្ហាញ ។
- ចំណោទបញ្ហា : (ចោទសួរបែបប្រៀបធៀប)
(តើ.....ទាំងពីរខាងលើនេះមានលក្ខណៈដូចគ្នា និងខុសគ្នាបែបណាខ្លះ? ហើយមួយណាប្រសើរជាង?)

៣.២. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ (ប្រៀបធៀបតួអង្គមិនបាច់ពន្យល់ពាក្យទេ តែបើប្រៀបធៀបបញ្ហា ពន្យល់ពាក្យជាការចាំបាច់)
- ពន្យល់ន័យ

* បកស្រាយ

- + ពន្យល់បកស្រាយលក្ខណៈដូចគ្នា ឬលក្ខណៈរួម
- + ពន្យល់បកស្រាយលក្ខណៈខុសគ្នា ឬលក្ខណៈដោយឡែក
- + សន្និដ្ឋានរួមរវាងទស្សនៈទាំងពីរ

៣.៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន (ឬកម្មវត្ថុប្រៀបធៀប)
- មតិចូលរួម

ប្រធានទី១

**មុខងារអប់រំជាមុខងារពិសេសរបស់អក្សរ-
សិល្ប៍ ហើយការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលមនោ-
សញ្ញេតនាស្នេហាជាតិ គឺជាកាតព្វកិច្ចដ៏បូរង
និងចាំបាច់បំផុត។ ចូរធ្វើការបកស្រាយ ព្រម
ទាំងលើកឧទាហរណ៍បញ្ជាក់ផង។**

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : អក្សរសិល្ប៍មានតួនាទីសំខាន់ណាស់នៅក្នុងសង្គមជាតិ នីមួយៗ ។ អក្សរសិល្ប៍មិនគ្រាន់តែធ្វើឱ្យមនុស្សកម្សាន្តសប្បាយ បំបាត់ការអផ្សុកតែប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងមានគុណសម្បត្តិជាច្រើន ទៀត ។
- ចំណូលបញ្ហា : មានមតិជាច្រើនលើកឡើងថា “មុខងារអប់រំជា មុខងារពិសេសរបស់អក្សរសិល្ប៍ ហើយការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលមនោ សញ្ញេតនាស្នេហាជាតិគឺជាកាតព្វកិច្ចដ៏បូរងនិងចាំបាច់បំផុត” ។
- ចំណេញបញ្ហា : តើមតិខាងលើបង្កប់អត្ថន័យអប់រំយ៉ាងដូចម្តេច?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី : ដើម្បីជាជំនួយដល់ការបកស្រាយបញ្ហានៅក្នុងប្រធានខាងលើឱ្យបានក្បោះក្បាយ ជាបឋមយើងគប្បីយល់ន័យនៃពាក្យគន្លឹះក្នុងប្រធានជាមុនសិន ។
- ពន្យល់ពាក្យ
 - មនោសញ្ចេតនា : សេចក្តីរិះគិតក្នុងចិត្ត ។
 - ស្នេហាជាតិ : ស្រលាញ់ទឹកដី ប្រជាជន ជំនឿសាសនាប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់... ។
 - កាតព្វកិច្ច : ករណីយកិច្ច, កិច្ចដែលត្រូវធ្វើ ។
- ពន្យល់ឃ្លា : ការអប់រំបណ្តុះមនោសញ្ចេតនាស្នេហាជាតិជាកាតព្វកិច្ចដំបូង មានន័យថា កវីនិពន្ធទាំងអស់ជាដំបូងត្រូវតែបញ្ជ្រាបនូវទឹកចិត្តស្នេហាទឹកដី ប្រជាជន និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលជារបស់ជាតិជាមុនសិន ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ប្រធានទាំងមូលចង់និយាយថា អក្សរសិល្ប៍មានបេសកកម្មមួយ គឺបណ្តុះទឹកចិត្តស្នេហាជាតិឱ្យដល់ប្រជាជន អ្នកអាន អ្នកស្តាប់គ្រប់រូប ។

• បកស្រាយ

បើផ្អែកលើទ្រឹស្តីអក្សរសិល្ប៍ ដើម្បីនិយាយវិញនោះយើងឃើញថា អក្សរសិល្ប៍មានមុខងារបីសំខាន់ ។

- មុខងារទីមួយ គឺមុខងារផ្តល់ ពុទ្ធិ ឬចំណេះដឹង : អានអត្ថបទមួយយើងអាចដឹងពីប្រពៃណី ទំនៀម ទម្លាប់ ជំនឿសាសនា ផ្នត់គំនិត បែបបទនៃការរស់នៅរបស់មនុស្ស នៅក្នុងសម័យកាលណាមួយជាក់ណាស់ ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងរឿងទុំទាវ ព្រះសង្ឃអាចដើរលក់តោកបាន តែបច្ចុប្បន្នមិនអាច... ។

- មុខងារទីពីរគឺ មុខងារសិល្ប៍វិជ្ជាឬមុខងារបណ្តុះសោភ័ណ ។
សោភ័ណមានលក្ខណៈសម័យកាល តែក៏អាចមានលក្ខណៈ
អមតៈផងដែរ ។ ជាធម្មតាកុមារតែងធ្វើត្រាប់តាមតួអង្គ
ណាមួយដែលខ្លួនចូលចិត្ត អាចជាតួអង្គវិជ្ជមាន ឬជាតួអង្គ
អវិជ្ជមាន ។ ដូចនេះការបណ្តុះសោភ័ណ ឬការកសាង
លក្ខណៈតួអង្គត្រូវធ្វើឡើងយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត ដើម្បី
ចៀសវាងឥទ្ធិពលអាក្រក់ និងផលវិបាកទៅថ្ងៃមុខ ។
- មុខងារទីបីគឺ មុខងារអប់រំ : គ្មានតម្លៃអប់រំ អត្ថបទនោះ
នឹងបាត់បង់អក្សរសិល្ប៍ភាពរបស់ខ្លួនជាស្វ័យប្រវត្តិ ។ គួរ
កត់សម្គាល់ថា ការអប់រំតាមបែបអក្សរសិល្ប៍មានលក្ខណៈ
ខុសប្លែកពីការអប់រំបែបសីលធម៌ ។ អក្សរសិល្ប៍មិនអប់រំ
ទូន្មានត្រង់ៗនោះទេ តែគឺតាមរយៈប្រព័ន្ធរូបរាងម្តងមួយ ។
ដើម្បីនិយាយពីសារប្រយោជន៍នៃការតស៊ូព្យាយាម អំណត់
អត់ធ្មត់ គេត្រូវបង្កើតរូបរាងម្តងមួយទៅចិត្តមួយឡើង
ជាដើម ។ល។ ជាតិគឺជារឿងធំ ។ ដូចនេះការបណ្តុះទឹកចិត្ត
ស្នេហាជាតិគឺជាការចាំបាច់បំផុត ។ ពេលណាជាតិបាត់បង់
ទៅ សិល្បៈ វប្បធម៌ អក្សរសិល្ប៍ក៏បាត់បង់ទៅដែរ ។
ជាតិនីមួយៗរមែងមានទឹកដី ភូមិសាស្ត្រ មានប្រជាជន មាន
ប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ ជំនឿសាសនា មានផ្នត់គំនិត មាន
បែបបទរស់នៅផ្សេងពីជាតិដទៃ ។ ដូចនេះស្នេហាជាតិ គឺ
ស្នេហាទឹកដី ស្នេហាប្រជាជន ហ៊ានចេញមុខប្រឆាំងនឹងរាល់
ខ្មាំងសត្រូវដែលជប៉ុនបង់លេបទឹកដី សម្លាប់ប្រជាជន
បំបាត់សាសនា ។ និយាយមកដល់ចំណុចនេះ បុព្វវិរជន

យើងច្រើនណាស់ដែលបានពលីដើម្បីបុព្វហេតុជាតិមាតុភូមិ ។ អត្ថបទឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រក៏ដូចជាអត្ថបទអក្សរសិល្ប៍ ដែរ សុទ្ធតែបានរួមចំណែកបណ្តុះទឹកចិត្តស្នេហាជាតិនេះឱ្យ ដល់យុវជន យុវនារីខ្មែរ ដែលនៅក្នុងនោះរួមមានរឿងរ៉ាវ របស់អាចារ្យស្វា ពោធិកំបោរ ក្រឡាហោមគង់ និងលោក ឧកញ៉ាឃ្លាំងមឿង ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ ។ ព្រះរាជា និង បុត្រា បុត្រី សុទ្ធតែជាមេបញ្ជាការប្រតិបត្តិការ ហ៊ានពលី លើរឿងរាង ជាអាទិ៍បុត្រាជ័យវរ្ម័នទី៧ជាដើម ។ល។ ទាំង អស់នេះសុទ្ធតែជាមហាវីរបុរសស្នេហាទឹកដី ស្នេហាជាតិ ហ៊ានលះបង់ជីវិតដោយឥតស្តាយស្រណោះឡើយ ។ ក្នុង ប្រភេទរឿងល្ខោនវិញ គេឃើញតែដោយត្រង់ត្រង់ណាស់រាំងវៃ ជាអ្នកបន្តកេរស្មារតីដ៏ត្រជាក់ដាច់មាស អាចកំចាត់ខ្លាំងសត្រូវ ទាំងមុខនិងខាងក្រោយបានយ៉ាងជោគជ័យ ។ ព្រឹត្តិការណ៍ ១៨ មេសា នៅភូមិក្រាំងលាវ នៃរឿងភូមិតិរច្ឆាន ប្រលោមលោកបែបប្រវត្តិសាស្ត្រក៏បានបញ្ជាក់បន្ថែមឱ្យ ឃើញថា ខ្មែរទាំងស្រីទាំងប្រុសមិនចុះញ៉មនឹងការឈ្លាន- ពានពីសំណាក់បរទេស អាណានិគមនិយមឡើយ ។ ការ រៀបរាប់ពីទេសភាពធម្មជាតិក្នុងរឿងផ្កាស្រពោនក៏ជាការ បណ្តុះទឹកចិត្តស្នេហាជាតិមួយដែរ ។

- សរុបសេចក្តី : សរុបមក គេអាចបណ្តុះមនោសញ្ចេតនាស្នេហា ជាតិតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រផង និងតាមរយៈសិល្បៈអក្សរសិល្ប៍ផង ហើយអ្វីដែលស្ថិតស្ថេរបានយូរអង្វែងជាងគេ គឺអក្សរសិល្ប៍ ពីព្រោះ បទចម្រៀង ឬឃ្លាប្រយោគល្អៗរបស់កវីនិពន្ធត្រូវបានចងចាំអស់មួយ

ជីវិត ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានមានតម្លៃអប់រំ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : យុវជន យុវនារីគប្បីអានតែស្នាដៃសិល្បៈអក្សរសិល្ប៍ណាដែលល្អ ផ្តល់ពុទ្ធិច្បាស់លាស់ បណ្តុះសោភ័ណត្រឹមត្រូវ មិនមែនជារឿងអាសអាភាសពាលាអាវ៉ាសែនោះឡើយ ។

ប្រធានទី២

អ្នកនិពន្ធរឿងទុំទាវមានគំនិតជឿនលឿនខ្លាំងក្នុងការ
និពន្ធ បើប្រៀបនឹងសាស្ត្រាវិជ្ជាសាស្ត្រ។ ចូរស្រាយ
បំភ្លឺ។

គម្រោងតែង

គ. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកបញ្ហាទូទៅ ទាក់ទងនឹងរឿងទុំទាវ និងសាស្ត្រាវិជ្ជាសាស្ត្រមកនិយាយ។
- ចំណូលបញ្ហា : “អ្នកនិពន្ធរឿងទុំទាវមានគំនិតជឿនលឿនខ្លាំងក្នុងការនិពន្ធ បើប្រៀបនឹងសាស្ត្រាវិជ្ជាសាស្ត្រ”។

- ចំណោទបញ្ហា : តើមានអំណះអំណាងដូចម្តេចខ្លះ ទើបគេហ៊ានអះអាងដូចនេះ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - គំនិតជឿនលឿន : គំនិតរីកចម្រើន
 - សាស្ត្រាវិជ្ជា : ជាប្រភេទអក្សរសិល្ប៍ដែលស្ថិតនៅក្រោមឥទ្ធិពលសាសនា និងមនោគមវិជ្ជារវើរវាយ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ដូច្នេះប្រធានខាងលើមានន័យថា វិធីសាស្ត្រតែងនិពន្ធរឿងទុំទាវមានលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រប្រសើរជាងស្នាដៃអក្សរសិល្ប៍នានាដែលស្ថិតនៅក្រោមឥទ្ធិពលសាសនា...។
- បកស្រាយ
 - រៀបរាប់ពីសាស្ត្រាវិជ្ជា ដោយលើកយកឧទាហរណ៍ក្នុងសាស្ត្រាវិជ្ជាណាមួយមកបង្ហាញ។ (ប្រាប់ពីតួអង្គ ទីកន្លែង ពេលវេលា...មិនមានបង្ហាញពីបញ្ហាសង្គមមនុស្សជាក់ស្តែង)។
 - ឧ. រឿងសង្គមសិល្ប៍ជ័យ
 - + តួអង្គ : សត្វដំរី ខ្យង យក្ស... (អច្ឆរិយ)
 - + ទីកន្លែង : ភ្នំស្រួច ទិព្វបព៌ត ចតុបព្វតា...
 - + ពេលវេលា : មិនពិតប្រាកដ...។
 - ចំណែករឿងទុំទាវជាប្រភេទអក្សរសិល្ប៍ខេមរនិយម សរសេរជាពាក្យកាព្យបទពាក្យ៧ ក្នុងស.វ. ទី២០ (រឿងទុំទាវរបស់ភិក្ខុសោម)។ អ្នកនិពន្ធមានគំនិតជឿនលឿន៖

- គេចផុតពីឥទ្ធិពលសាសនា មនោគមវិជ្ជារវើរវាយ
- លើកយកបញ្ហាពិតៗរបស់មនុស្សក្នុងសង្គមមកចោទ និងដោះស្រាយ ដូចជា៖
 - ❖ បង្ហាញអង្គជាមនុស្សខ្មែរ (ទុំ ទាវ អរជួន...) ដែលមិនមែនជាអវតារ ពោធិសត្វ ទេវៈ យក្ស...។
 - ❖ ទឹកឡើង : ស្ថានមនុស្ស ស្រុកខ្មែរ (លង្វែក បាភ្នំ ត្បូងឃ្មុំ...) ពោលគឺគ្មានស្ថានសួគ៌ ស្ថាននរក ស្ថានបាតាល...។
 - ❖ ពេលវេលា : សម័យលង្វែក
 - ❖ ដំណើររឿង : ជារឿងមនុស្ស ពាក់ព័ន្ធនឹងសង្គម តាំងពីមនុស្សថ្នាក់ទាបរហូតដល់ថ្នាក់កំពូល (ស្តេច) មាន៖
 - បញ្ហាស្នេហា : តស៊ូប្រឆាំងគ្រប់ឧបសគ្គ ដើម្បីសេរីភាពក្នុងការជ្រើសរើសគូស្រករ ឧទា. ទុំ ទាវទូលការពិតថ្វាយស្តេចពី ស្នេហារបស់ខ្លួន...។
 - ការគ្រប់គ្រង : ប្រឆាំងអំណាចផ្តាច់ការ (ក្នុងគ្រួសារ ក្នុងសង្គម)។
 - តុលាការ : របៀបកាត់ទោសមានភាព អយុត្តិធម៌។
 - យុវជន : (ទុំ ទាវ) មានទឹកចិត្តក្លាហាន ហ៊ានទទួលការពិតចំពោះស្តេច ដែលពី

មុនមិនធ្លាប់មាន។

- សរុបមតិ : រឿងទុំទាវនិយាយពីបញ្ហាមនុស្ស ដើម្បីមនុស្ស មានលក្ខណៈជឿនលឿនខុសពីសាស្ត្រាចារ្យ តែស្ថិតនៅក្រោមឥទ្ធិពលសាសនា។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ប្រធានមានន័យល្អ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី៣

**ទស្សនៈមួយចែងថា “សង្គមបង្កើតសីលធម៌
ពុំមែនដើម្បីសីលធម៌ទេ តែដើម្បីសង្គមទៅ
វិញ”។ ចូរពន្យល់ទស្សនៈនេះដោយលើក
ឧទាហរណ៍ពីក្នុងអក្សរសិល្ប៍នានាដែលអ្នក
បានសិក្សាមកបញ្ជាក់ផង។**

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : និយាយទាក់ទងនឹងប្រធាន
- ចំណូលបញ្ហា : ទស្សនៈមួយចែងថា “សង្គមបង្កើតសីលធម៌ ពុំមែនដើម្បីសីលធម៌ទេ តែដើម្បីសង្គមទៅវិញ”។
- ចំណោទបញ្ហា : តើទស្សនៈនេះមានន័យដូចម្តេច?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - សង្គម : ការប្រមូលផ្តុំ
 - សីលធម៌ : ក្បួនច្បាប់អប់រំកាយ វាចា ចិត្តឲ្យបានល្អ។

- **ពន្យល់ន័យប្រធាន :** នៅក្នុងសង្គមរស់នៅរបស់មនុស្ស គេរមែងបង្កើតឲ្យមានក្បួនច្បាប់អប់រំកាយ វាចា ចិត្តរបស់មនុស្សឲ្យបានល្អ ពុំមែនគ្រាន់តែជាការល្អមើល ល្អស្តាប់ប៉ុណ្ណោះទេ គឺសម្រាប់អនុវត្តទាំងអស់គ្នាក្នុងសង្គម។

- **បកស្រាយ**

- ក. សង្គមបង្កើតសីលធម៌ពុំមែនដើម្បីសីលធម៌ទេ

- សង្គមដែលមានវប្បធម៌មិនល្អ ដូចជាប្រើអំណាចផ្តាច់ការ ពុករលួយ បក្សពួកនិយម នយោបាយស្តាំហ្វាស ឆ្វេងហ្វាស គេតែងបង្កើតសីលធម៌ដែលមានចរិតមិនល្អ គឺដើម្បីបម្រើបក្សពួករបស់គេប៉ុណ្ណោះ។

- ឧទា. រឿងថៅកែចិត្តចោរ លោកថៅកែដែលផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំ តែខាងក្រៅសម្លាប់កូនចៅឯង(ចិត្តជាទេវទត្ត មាត់ជាទេវតា)។

- ឧទា. រឿងរាមកេរ្តិ៍ ក្រុងរាពណ៍ជាស្តេចចក្រពត្តិដើរឈ្មានពានលួចប្រពន្ធកូនគេ (ចាប់នាងសីតាពង្រាត់ពីព្រះរាម)។

- ឧទា. សារជាតិអសីលធម៌របស់ពួកអាណានិគមបរទេស តែងប្រើអំណាចផ្តាច់ការ អសីលធម៌លើដែនដីអាណានិគមរបស់ខ្លួន។ (តាមរយៈរឿងភូមិតិរច្ឆាន, កម្ពុជាក្នុងដំណែងបូជ្វាង)

- ខ. សង្គមបង្កើតសីលធម៌ដើម្បីសង្គម

- មនុស្សជាអ្នកបង្កើតសីលធម៌ ហើយមនុស្សជាអ្នកអនុវត្តតាម

- ឧទា. រឿងព្រះវេស្សន្តរ ព្រះបាទស្រីសញ្ញ័យបានយល់ព្រមតាមសំណូមពររបស់ប្រជារាស្ត្រដែលសុំឲ្យព្រះវេស្សន្តរចេញពី

ព្រះនគរ។

ឧទា. រឿងរាមកេរ្តិ៍ ព្រះបាទជនកបានសន្យាលើកនាងសីតាឲ្យ
ជនណាដែលលើកផ្លូវសិល្ប៍រួច ព្រះអង្គបានលើកនាងសីតាឲ្យ
ព្រះរាមតាមពាក្យសន្យាមែន។

ឧទា. រឿងទុំទាវ ព្រះបាទរាមាមានទសពិធរាជធម៌ (រៀបការ
ឲ្យទុំនិងទាវបានគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ)។

- សរុបមតិ : សង្គមបង្កើតសីលធម៌ពុំមែនដើម្បីសីលធម៌ទេ គឺដើម្បីឲ្យ
សង្គមមនុស្សធ្វើតាម។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ប្រធានខាងលើមានអត្ថន័យល្អប្រសើរដែលតម្រូវ
ឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាគោរព និងអនុវត្តតាម ទើបសង្គមមានស្ថិរភាព
សន្តិភាព និងអភិវឌ្ឍ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី៤

ការបរិច្ចាគទានដោយសទ្ធាមិនមែនមានតែនៅក្នុង
បញ្ញាសជាតកទេ សូម្បីតែក្នុងទសជាតកក៏មានលើក
ឡើងពីបញ្ញានេះដែរ។ ចូរបង្ហាញពីប្រភេទនានានៃ
ទាន ព្រមទាំងធ្វើការបកស្រាយទៅលើសត្តសតក-
មហាទានផង។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកពីសកម្មភាពបរិច្ចាគទាននៅក្នុងអក្សរសិល្ប៍
ពុទ្ធនិយម។
- ចំណូលបញ្ហា : “.....”
- ចំណេញបញ្ហា : តើសកម្មភាពនៃការបរិច្ចាគទាននៅក្នុងបញ្ញាសជា-
តក និងទសជាតកមានអ្វីខុស?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ការបរិច្ចាគទាន : ការលះបង់ទ្រព្យ, ការចំណាយទ្រព្យធ្វើទាន។
 - សទ្ធា : ជំនឿ(ជឿបុណ្យ ជឿបាប ជឿកម្ម ជឿផល...)
 - បញ្ញាសជាតក : ហាសិបជាតិពីមុន, កន្លងទៅ។

- ទសជាតក : ដបជាតិចុងក្រោយរបស់តួអង្គពោធិសត្វ មុនការត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធ។
- សត្តសតកមហាទាន : ទានធំដែលប្រារព្ធធ្វើឡើងក្នុងមួយមុខៗប្រាំពីររយ។
- ពន្យល់ន័យឃ្លា : មិនមែនមានតែនៅក្នុងបញ្ញាសជាតកទេ មានន័យក្រៅពីបញ្ញាសជាតក ទសជាតកក៏មាននិយាយពីការធ្វើទានដែរ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ប្រធានចង់និយាយថា ទោះបីក្នុងបញ្ញាសជាតកក្តី ក្នុងទសជាតកក្តី តួអង្គពោធិសត្វសុទ្ធតែបានបំពេញទានបារមីទាំងអស់។
- បកស្រាយ
 - ដើម្បីសម្រេចការត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធលោកមិនដែលខកខាននឹងធ្វើនូវមហាបរិច្ចាគទាំងប្រាំប្រការគឺ៖ ធនបរិច្ចាគ អង្គបរិច្ចាគ ជីវិតបរិច្ចាគ បុត្តបរិច្ចាគ និងភរិយាបរិច្ចាគ។ បើនិយាយឲ្យខ្លីស្រួលស្តាប់ជាងនេះតទៅទៀតគឺពាហិរទាន និងអជ្ឈត្តិកទាន។
 - ពាហិរទានគឺជាទានក្រៅខ្លួនរួមមានមាស ប្រាក់ទ្រព្យធន សំពត់ អាវសាវស្បែក គោក្របី សេះដំរី ប្រពន្ធ កូនទាសាទាសីជាដើម។ល។
 - ចំណែកអជ្ឈត្តិកទានគឺទានខាងក្នុង រួមមានអង្គបរិច្ចាគ ជីវិតបរិច្ចាគ គឺសរីរាង្គកាយនិងជីវិតជាដើម។
 - ធនបរិច្ចាគដែលធំដុំជាងគេ គឺសត្តសតកមហាទាន ជាទានកម្រនឹងអាចធ្វើបាន ហើយដែលក្នុងនោះអ្វីៗសុទ្ធតែរាប់ឲ្យគ្រប់ប្រាំពីររយទាំងអស់។

- ក្នុងចំណោមពាហិរទានរបស់ព្រះវេស្សន្តរ យើងឃើញមានទានពីរយ៉ាងដែលកម្ររកបុគ្គលដទៃណាមកប្រដូចបាន គឺការដាក់ទានប្រពន្ធ(មន្រ្តី) និងកូន(ជាលីក្រស្តា) ទៅឲ្យឥន្ទ្រព្រាហ្មណ៍និងជូជកព្រាហ្មណ៍។
- ចំណែកអដ្ឋត្តិទាននៅក្នុងវេស្សន្តរជាតក គេឃើញត្រឹមតែជាការប្រកាសប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺព្រះវេស្សន្តរប្រកាសថានរណាសុំជីវិតឲ្យជីវិត សុំសរីរៈមានស្លូត ថ្លើម ប្រមាត់ បេះដូង ភ្នែកជាដើម នឹងបូជាជាទានភ្លាមដោយឥតស្តាយស្រណោះ។
- ចំពោះអង្គបរិច្ចាគ ជីវិតបរិច្ចាគ គេឃើញមាននៅក្នុងបញ្ញាសជាតកច្រើនជាងជាអាទិ៍៖ រឿងសិរីចូឌាមណី (បរិច្ចាគរាងកាយមួយចំហៀងឲ្យទៅព្រាហ្មណ៍មួយចំហៀងទៀតទៅចំណីយក្ខ)។ រីឯរឿងវិបុលរាជវិញ ឥន្ទ្រព្រាហ្មណ៍បានសុំទាំងមហេសី សុំទាំងរាជបុត្រី រួមទាំងរាជបល័ង្កអំពីព្រះអង្គទៀតផង។
- សរុបសេចក្តី : សរុបមក តួអង្គពោធិសត្វទាំងអស់សុទ្ធតែបានឆ្លងកាត់វិញ្ញាសាការបរិច្ចាគទានទាំងខាងក្រៅ និងខាងក្នុងនេះដោយចៀសមិនផុត មុននឹងត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ប្រធានខាងលើមានអត្ថន័យល្អប្រសើរ....
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : បុគ្គលទាំងអស់គប្បីធ្វើនូវទាន ព្រោះអានិសង្សនៃទានគឺមានកម្លាំងខ្លាំងក្លាណាស់ បើមិនទាន់អាចបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក៏អាចញ៉ាំងឲ្យមានមិត្តច្រើន ដូចយ៉ាងរឿងសិរីធរខាងលើបានបញ្ជាក់ស្រាប់។ បណ្ឌិតទាំងឡាយមិនដែលលើកសរសើរជនកំណាញ់ក្រៅ

តម្រាទេ ហើយបណ្ឌិតទាំងឡាយក៏មិនដែលស្វែងរកប្រយោជន៍សម្រាប់
ខ្លួនឯងនោះដែរ។ យល់ច្បាស់ពីទាននិងសទ្ធា យើងម្នាក់ៗគប្បីចូលរួម
វិភាគទានក្នុងការកសាងជាតិ ទាំងធនបរិច្ចាគនិងបញ្ញាបរិច្ចាគ ។

ប្រធានទី៥

តាមទំនៀមទម្លាប់តាំងពីបុរាណកាល “ជាភ្លេងរាល់
ឆ្នាំនៅថ្ងៃ៤រោចខែពិសាខ ព្រះមហាក្សត្រតែងប្រារព្ធ
ពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល”។ តើគេរៀបចំពិធីនេះយ៉ាងដូច
ម្តេចខ្លះ? ហើយមានប្រយោជន៍អ្វីទើបគេរៀបចំពិធី
នេះឡើង? ចូរពន្យល់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាតែងតែមានប្រារព្ធពិធីបុណ្យជាតិជា
ច្រើន...។
- ចំណូលបញ្ហា : “ព្រះមហាក្សត្រខ្មែរប្រារព្ធពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល”
- ចំណេញបញ្ហា : តើគេរៀបចំពិធីនេះយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ? ហើយមាន
ផលប្រយោជន៍យ៉ាងណាដែរ?

ខ. គូសេចក្តី

• ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី

• ពន្យល់ពាក្យ

- ច្រត់ព្រះនង្គ័ល : ជាការទឹមគោនង្គ័លដើម្បីដីស្រែចម្ការធ្វើដំណាំ ដាំដុះគ្រប់បែបយ៉ាង ពិសេសគឺស្រូវ។
- ប្រារព្ធ : ចាប់ផ្តើមធ្វើ ផ្ដួចផ្ដើម រៀបចំធ្វើឡើង។

• ពន្យល់ន័យប្រធាន : ទស្សនៈប្រធាន ចង់ឱ្យយើងបកស្រាយពន្យល់ អំពីរបៀបដែលព្រះមហាក្សត្ររៀបចំផ្ដួចផ្ដើមធ្វើពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល និងសារប្រយោជន៍នៃពិធីនេះ ។

• បកស្រាយ

ទំនៀមស្តេចច្រត់ព្រះនង្គ័លនៅកម្ពុជរដ្ឋមានមកអំពីបុរាណកាល ដោយមានភស្តុតាងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ អក្សរសិល្ប៍ និងច្បាប់ខ្មែរបុរាណជា គ្រឿងសំអាង។

ក. ការរៀបចំពិធី

+ ការកំណត់ពេលវេលា

- នៅថ្ងៃ១រោច ២រោច ៣រោច ខែពិសាខ ចាត់ឱ្យព្រាហ្មណ៍ ៥នាក់ធ្វើហោមពិធីបូជាទេវតា ៥អង្គនៅទីព្រះស្រែ។
- ថ្ងៃ៤រោច ខែពិសាខ ចាប់ដង្ហែមន្ត្រីអ្នកច្រត់ព្រះនង្គ័លតំណាង ព្រះអង្គ និងភរិយា ចេញពីព្រះបរមរាជវាំងទៅកាន់ទីព្រះស្រែ។ គោឧសភរាជ៣នឹម ទឹមច្រត់ព្រះនង្គ័លចាំនៅមុខរោងពិធី ពេល ព្រឹកម៉ោងប្រាំពីរសាមសិបនាទី ចាប់ផ្ដើមច្រត់ព្រះនង្គ័លពីទិស និរតីវិលស្ដាំរៀងគ្រប់បី ជុំឈប់ដោះព្រះគោផ្សងឱ្យបរិភោគ អាហារ៧យ៉ាង។

- មុនថ្ងៃរោច ខែពិសាខ ក្រុមមេការត្រូវរៀបចំធ្វើរោងមណ្ឌល ពិធីនៅព្រះស្រែ៥អង្គ គឺនៅត្រង់ទិសបូព៌ាមួយ ទិសអាគេយ្យ មួយ ទិសនិរតីមួយ ទិសពាយ័ព្យមួយ និងទិសឦសានមួយ។
- ក្រៅពីនេះមានសង់ព្រះពន្លាមួយខ្នង សម្រាប់ព្រះមហាក្សត្រ មន្ត្រីរាជការអង្គុយទស្សនា។
- + ការសែនក្រុងពាលី
 - នៅថ្ងៃរោច វេលាសៀលម៉ោង៥ មុនពេលធ្វើហោមពិធី ព្រាហ្មណ៍ទាំងអម្បាលនោះប្រជុំគ្នារៀបសែនក្រុងពាលី “ព្រះ ភូមិ នាងគង្គីង ព្រះធរណី” ដែលនិយមហៅថាម្ចាស់ទឹក ម្ចាស់ ដី នៅកណ្តាលទីព្រះស្រែ ដើម្បីសុំទឹកដីធ្វើការ
- + អំពីគោឧសភរាជ
 - ក្នុងវេលាមុនច្រត់ព្រះនង្គ័លបីថ្ងៃ គឺក្នុងពេលដែលព្រាហ្មណ៍ធ្វើ ពិធី៣ថ្ងៃ ព្រះគោទាំងគូ និងនង្គ័លនោះយកទៅដាក់ក្នុងរោង សង់ថ្មីក្នុងទីព្រះស្រែដោយមានភ្នាក់ងារមើលថែរក្សា។ ក្នុង រោងបីថ្ងៃនោះមិនឲ្យយកចេញពីទីព្រះស្រែ។
 - គោមួយនឹមទឹមច្រត់ព្រះនង្គ័លនោះគេហៅថា “គោឧសភរាជ” តាមបែបបទបុរាណគឺ សម្បុរខ្មៅ ស្នែងរាងច្រពាស់ឈ្នក់ ឬរាង ខុបទៅមុខបន្តិច ហើយវាត់ចុងឡើងលើបន្តិច ឯពីរនឹមហែមុខ និងក្រោយច្រើនមានសម្បុរក្រហម។ ហើយព្រះគោនោះ វេលា ទឹមច្រត់ព្រះនង្គ័ល គេប្រដាប់ដោយគ្រឿង គឺពាក់ស្រោមមុខ ស្រោមស្នែង និងពាក់សំពត់កម្រាលសម្បុរក្រហមលើខ្នងផង។ ឯនង្គ័លទាំង៣នោះគេលាបថ្នាំខ្មៅ កាត់ខ្សែក្រហមៗដោយ

អង្គីៗ ឯចន្ទោលព្រះនង្គ័លធ្វើជារូបក្បាលនាគ លាបថ្នាំពណ៌
មាសត្រង់កនាគ។

+ អ្នកតំណាងព្រះអង្គ : ក្នុងសម័យនេះគ្មានពិធីតែងតាំងទេ សម្រេច
ដោយព្រះរាជាកំណត់តែម្តង។ ក្នុងវេលាដែលបានទទួលតំណែងព្រះអង្គ
ហើយ គេហៅថា “ស្តេចមាយ” ភរិយានៃអ្នកតំណាងព្រះអង្គតាំងជាភរិយា
ស្តេចមាយ មានមុខងារជាអ្នកព្រោះស្រូវ ហៅថា ព្រះមេហ្វ។

+ ក្បួនហែអ្នកតំណាងព្រះអង្គ : នៅថ្ងៃ៤រោច ខែពិសាខ ម៉ោង៧
ព្រឹក ឧកញ៉ាពលទេព និងជំទាវ ព្រមទាំងបរិវារ ចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះករុណា
នៅក្នុងព្រះបរមរាជវាំង។ ព្រះករុណាត្រាស់ថា ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃធ្វើពិធីវប្បមង្គល
យើងសន្មតអ្នកឱ្យជាស្តេចពលទេពតំណាងយើង និងសន្មតលោកជំទាវជា
ទេវី តំណាងព្រះទេវីរបស់យើងក្នុងកិច្ចព្រះរាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័ល ហើយទ្រង់
យកម្សៅក្រអូបលាបត្រង់ថ្វាសឱ្យឧកញ៉ាពលទេព និងលោកជំទាវក៏បាន
ឈ្មោះថា “ស្តេចច្រត់ព្រះនង្គ័ល”។

+ ការច្រត់ព្រះនង្គ័ល : កាលជួបជុំ លំដាប់ក្បួនហែក៏ហែទៅដល់
ទីព្រះស្រែក្នុងពេលបន្ទាប់ៗគ្នា។ ស្តេចមាយ និងមេហ្វ ចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះ
ទេវរូបនៅរោងពិធីទិសនិរតី ជាទីតាំងព្រះចន្ទទេវរូប បាគូផ្តុំស័ង្ខ៣បទ្បូច
ចេញច្រត់ព្រះនង្គ័ល មេហ្វដើរក្រោយនង្គ័លទី៣ ចាប់ស្រូវក្នុងកញ្ជើព្រាច
សាច់ទៅឆ្វេងទៅស្តាំគម្រប់បីជុំទើបឈប់។

+ ការផ្សងគោឧសភរាជ : លំដាប់នោះព្រាហ្មណ៍ព្រះរាជគ្រូសូត្រ
ពាក្យអធិស្ឋានផ្សងគោឧសភរាជដែលទីមច្រត់ព្រះនង្គ័លនោះឱ្យស៊ីផឹកអាហារ
៧យ៉ាង គឺគ្រាប់ស្រូវ១តុ គ្រាប់សណ្តែក១តុ គ្រាប់ពោត១តុ គ្រាប់ល្ង១តុ
ស្មៅស្រស់១តុ ទឹក១តុ ស្រា១តុ។ បើគោឧសភរាជស៊ីអាហារណាមួយក៏

ទាយថា ក្នុងឆ្នាំនេះរបស់នោះសម្បូរ ប្លែកតែបើស៊ីស្មៅទាយថានឹងកើតជំងឺ
គោ បើជីកស្រានឹងកើតមនុស្សពាល ចោរលួច ចោរប្លន់ជាដើម។

ខ. ប្រយោជន៍នៃពិធី

- បង្ហាញឲ្យឃើញនូវព្រះរាជហឫទ័យនៃព្រះមហាក្សត្រខ្មែរដែល
តែងយកព្រះទ័យទុក្ខដាក់ជានិច្ចចំពោះការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមជាតិ
និងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាកសិករ ដោយមានព្រះរាជបំណងចង់ឲ្យវិស័យកសិកម្មដែលជាអាយុជីវិតសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និង
ប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់ និងសម្បូរសប្បាយ។
- ជួយជំរុញទឹកចិត្តរបស់ប្រជាកសិករឲ្យខិតខំធ្វើស្រែចម្ការស្រប
ទៅតាមការទស្សន៍ទាយ។
- ពិធីនេះជាព្រះរាជបរិព័ណ្ឌដ៏សំខាន់ ចាត់ទុកជាមង្គលមួយដ៏ប្រសើររបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ហៅថា “វប្បមង្គល” ដែលព្រះ
មហាក្សត្រគ្រប់អង្គតែងដឹកនាំប្រជាពលរដ្ឋប្រារព្ធធ្វើពុំដែលខាន
តាំងពីបុរាណកាល។ ម្យ៉ាងទៀតជាមង្គលឧទ្ទិសដល់ការធ្វើ
ស្រែចំការ។
- បង្កើនកិត្យានុភាពជាតិលើឆាកអន្តរជាតិ។
- រក្សាប្រពៃណីដ៏ល្អរបស់ជាតិឲ្យគង់វង្សស្ថិតស្ថេរ ទុកឲ្យកូនចៅ
ជំនាន់ក្រោយៗទៀត។

• សរុបមតិ : សរុបមករាជពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លមានការរៀបចំចាត់ចែង
បានយ៉ាងត្រឹមត្រូវទៅតាមប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់តាំងពីបុរាណកាល
ហើយពោរពេញទៅដោយអត្ថន័យខ្លឹមសារយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ មានគុណ
ប្រយោជន៍យ៉ាងធំធេងសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈពិធីច្រត់ព្រះនង្គ័លពិតជាពិធីដ៏មង្គលមួយ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាយើង
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : យើងទាំងអស់គ្នាគួរតែយកចិត្តទុកដាក់ថែរក្សា ប្រពៃណីទំនៀមទម្លាប់នេះឱ្យបានល្អតទៅថ្ងៃមុខ។

ប្រធានទី៦

មានទស្សនៈមួយពោលថា “ ទានជាសកម្មភាព មនុស្សធម៌ អាចជួយប្រជាជនឱ្យរួចផុតពីទុក្ខវេទនា ” ។
តើពំនោលនេះមានន័យដូចម្តេច? ចូរពន្យល់ដោយ
លើកឧទាហរណ៍មកបញ្ជាក់។

គម្រោងតែង

គ. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : រស់នៅក្នុងសង្គម មនុស្សត្រូវចេះជួយគ្នា....។
- ចំណូលបញ្ហា : “.....”
- ចំណេញបញ្ហា : តើពំនោលរបស់ប្រធានមានអត្ថន័យដូចម្តេច?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ទាន : ការឲ្យ អំណោយ អ្វីៗដែលគួរឲ្យ។
 - សកម្មភាពមនុស្សធម៌ : ការជួយសង្គ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមក
 - ទុក្ខវេទនា : សេចក្តីព្រួយ សេចក្តីលំបាក ទាំងផ្លូវកាយផ្លូវចិត្ត។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ការផ្តល់ជាអំណោយគ្រប់យ៉ាងទាំងសម្ភារៈ ស្មារតី ពិតជាជួយសង្គ្រោះប្រជាជនឲ្យរួចផុតពីការលំបាកផ្លូវកាយ និងចិត្ត។
- បកស្រាយ
 - + ទានផ្នែកសម្ភារៈមាន៖
 - ការផ្តល់ស្បៀងអាហារ
 - សម្លៀកបំពាក់
 - ប្រាក់កាស
 - ដើមទុនរកស៊ី
 - ដីស្រែ ចម្ការ
 - ប្រដាប់ប្រដាសិក្សា
 - ទីជម្រក
 - + ផ្នែកស្មារតី៖
 - ការអប់រំ : ស្មារតីទទួលខុសត្រូវ(មនសិការ ចេះតស៊ូ ក្លាហាន និងរឹងមាំ....)។
 - បំណិនវិជ្ជាជីវៈ : បណ្តុះបណ្តាលការងារ មុខរបរ...។
 - បច្ចេកវិទ្យា : ជឿនលឿនតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រសម័យទំនើប...

- ការងារ : ការងារតាមសមត្ថភាព លទ្ធភាព...។

+ ប្រជាជនដែលត្រូវទទួលបាននូវទានចាំបាច់៖ អ្នកក្រីក្រតោកយ៉ាក អ្នករងគ្រោះ អ្នកមានគ្រោះធម្មជាតិ ខ្យល់ព្យុះ ចាស់ជរា ជនពិការ អ្នកកម្សត់ ទុរគត ក្មេងកំព្រា អ្នកកើតជំងឺអេដស៍ ...ទាំងនេះនាំប្រជាជនទទួលបានជា ប្រយោជន៍ច្រើន...ពេលគឺទទួលបានសុភមង្គល និងការអភិវឌ្ឍ...។

+ លក្ខណៈអ្នកឱ្យទាន៖

- ត្រូវមាន៖ ព្រហ្មវិហារធម៌ គុណធម៌ កុសលធម៌ សីលធម៌ មនសិការពិតៗ...។

ឧទាហរណ៍៖

* តាមតថភាពសង្គមបច្ចុប្បន្ន

- កាកបាទក្រហម
- សប្បុរសជននានា(ជាតិ និងអន្តរជាតិ)...

* ប្រវត្តិសាស្ត្រ

- ខ្មែរសម័យអង្គរ តាមរយៈស្តេចជ័យវរ្ម័នទី៧
- សម័យសង្គមរាស្ត្រនិយម(សម្តេចនរោត្តមសីហនុ)...។

* អក្សរសិល្ប៍

- រឿងមហាវេស្សន្តរ៖ សកម្មភាពព្រះវេស្សន្តរជួយប្រជាជន ទូទៅ...

- រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់៖

- លោករដ្ឋមន្ត្រីក្មេងជួយសមឱ្យរួចផុតពីទុរគតភាព។
- សម្តេចសីហនុ ព្រះប្រមុខរដ្ឋ ជួយសង្គ្រោះប្រជាជន ខ្មែរឱ្យមានជីវភាពធូរធារ និងជាតិរីកចម្រើន...។

- រឿងកូលាបប៉ៃលិន៖

- លោកហ្លួងរតនសម្បត្តិជួយសង្គ្រោះចៅចិត្ររហូត ក្លាយជាអ្នកមាន។
- ពេទ្យស្អាតជួយចៅចិត្រឲ្យមានការងារធ្វើ។
- សរុបមតិ : សរុបសេចក្តីមក ការផ្តល់អំណោយជាសម្ភារៈ និងស្មារតី ដល់ប្រជាជនដែលរងការលំបាកក្នុងជីវភាព ពិតជាជួយធ្វើឲ្យចាកផុត ពីទុក្ខវេទនា។ ពិសេសការធ្វើទានត្រូវឈរលើលក្ខណៈល្អ គ្មានគំនិត កេងប្រវ័ញ្ច ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន និងមានលក្ខណៈប្រជាភិថុត បោកប្រាស់។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានមានអត្ថន័យល្អប្រសើរជ្រៅ ព្រោះ ផ្តល់ជាគតិបណ្ឌិតសម្រាប់មនុស្សទូទៅចេះធ្វើទានជួយសង្គ្រោះគ្នា។...
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី៧

ក្រោយពីបានសិក្សារឿងទុំទាវ អ្នកសិក្សាវាយតម្លៃថា
“ របៀបគ្រប់គ្រងក្នុងសម័យនោះប្រើអំណាចផ្តាច់ការ
គ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ” ។ ប្រសិនបើអ្នកដឹកនាំប្រើអំណាច
បែបបនេះ តើអ្នកក្រោមបង្គាប់ទទួលបានលទ្ធផល
យ៉ាងណាខ្លះ? ចូរពន្យល់ដោយលើកយកអំណះអំ-
ណាមកបញ្ជាក់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកពីសកម្មភាពនៃរបៀបដឹកនាំនៅក្នុងសង្គមសម័យ
រឿងទុំទាវមកបង្ហាញ។
- ចំណួលបញ្ហា : “.....”
- ចំណោទបញ្ហា : តើ.....?

ខ. ឆ្លើយសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - របៀបគ្រប់គ្រង : របៀបដឹកនាំការងារ។

- អំណាចផ្តាច់ការ : អំណាចដែលគិតសម្រេចដោយខ្លួនឯង គ្មានការប្រឹក្សា។

- ពន្យល់ន័យប្រធាន : រឿងទុំទាវបង្ហាញការដឹកនាំដែលយកអំណាចគិតសម្រេចអ្វីៗតែខ្លួនឯង គ្មានការប្រឹក្សាយោបល់ពីមន្ត្រីដទៃ។

- **បកស្រាយ**

ក. របៀបគ្រប់គ្រងប្រើអំណាចផ្តាច់ការគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់តាមរយៈរឿងទុំទាវ៖

១. អំណាចស្តេចផែនដី

- បង្គាប់បញ្ជាលើគ្រប់ស្ថាប័នរដ្ឋ (នីតិបញ្ញត្តិ នីតិប្រតិបត្តិ តុលាការ យោធា សន្តិសុខ...)
- ប្រើអំណាចផ្តាច់ការ អយុត្តិធម៌
- អំណាចបែបនេះផ្តល់ផលអាក្រក់៖
 - អ្នកកាន់អំណាចក្រោមៗប្រតិបត្តិតាមតាមតួ
 - រាស្ត្រតូចតាចគ្មានសិទ្ធិតវ៉ា រស់គ្មានភាពសុខសាន្ត
 - បាត់បង់តម្លៃជាមនុស្ស

ឧទាហរណ៍

- គំរាមកំហែងទុំ ពេលយកនាងទាវមកធ្វើជាស្នំឯកក្នុងរាជវាំង។ “មានព្រះតម្រាស់នឹងមន្ត្រី ឲ្យយកទាវស្រីមកសួរវា បើឆ្លើយទៅហើយត្រូវពាក្យគ្នា យើងលើកលែងវាតាមចម្លើយ”។
- ប្រើអំណាចរៀបការទុំទាវ ដោយគ្មានឯកភាពពីម្តាយទាវ

- បង្ខំចិត្តស្រីបម្រើតណ្ហាខ្លួន ករណីជម្រើសស្នំឯក (នាងទាវ)
- បញ្ហាពួកមន្ត្រី កងទ័ព មានកាំភ្លើងធំ ចេញទៅកាត់ ទោសអរជួន បក្សពួក និងម្តាយទាវ
- ការកាត់ទោសអ្នកស្រុកត្បូងឃ្មុំ (ពោធិជើងខាល) ទៅ ជាអ្នកងារ (អ្នកទោសសង្គម)

២. អំណាចស្តេចត្រាញ់ (ឧកញ៉ាអរជួន)

- កាន់អំណាចធំបន្ទាប់ពីស្តេចផែនដី
- មានសិទ្ធិអំណាចគ្រប់គ្រង បង្គាប់បញ្ជាគ្រប់យ៉ាងលើវិស័យ សំខាន់ៗដូចស្តេចផែនដីដែរ ប៉ុន្តែសម្រាប់តំបន់ខ្លួនកាន់កាប់ ប៉ុណ្ណោះ។
- ផលចេញពីអំណាចនេះមានលក្ខណៈអាក្រក់ ពោលគឺរងគ្រោះ ដល់អ្នកទន់ខ្សោយតូចតាច។

ឧទាហរណ៍

- បង្ខំនាងទាវជាប្រពន្ធទុំមករៀបការជាមួយកូនខ្លួន ហើយកាប់សម្លាប់យ៉ាងព្រៃផ្សៃមកលើរូបទុំពេលយក នាងទាវមកវិញ។
- មានមោទនភាពនឹងអំណាចខ្លួន ជាក់ស្តែងស្រីប ស្រាលនឹងសម្តីម្តាយទាវថា៖ “ឧកញ៉ាអរជួនមាំមួន ពេក ធម្មតាក្រោមមេឃទាបជាងភ្នំ មានឫទ្ធិ អំណាចឥតជំនុំ កាប់ចាក់វាយដំពុំប្រណី” ។

៣. អំណាចគ្រួសារ (ម្តាយទាវ)

- ផ្តាច់ការ
- បំបិទសិទ្ធិ គំរាមកំហែងកូនដោយបង្ខំឱ្យធ្វើតាមបំណងខ្លួន។
- ឱ្យតម្លៃលើអំណាច ទ្រព្យសម្បត្តិ បុណ្យសក្តិ...ដោយយល់ថា ជាប្រភពនៃសុភមង្គល។
- ប្រកាន់ទស្សនៈអភិរក្សនិយមជ្រុល ផលទទួលបានគឺច្រើនមាន លក្ខណៈអាក្រក់ (ទំនាស់គ្រប់យ៉ាង)។

ឧទាហរណ៍

- សម្តីគាត់ថា “មិនដែលសោះឡើយទារអើយនំ ច្រឡើសបើស ធំម្តេចជាងនាឡិ...”
- ម្តាយទារប្រើអំពើហិង្សាបង្ខំកូន ដូចជាថា “ម្តាយទារកើតទុក្ខ ចិត្តអស់ឯក ជេរថាមីចោរវឹងដូចដែក អញចាប់អញហែក បែកឥឡូវ” ។

ខ. ប្រសិនបើអ្នកដឹកនាំប្រើអំណាចបែបនេះ អ្នកក្រោមបង្គាប់ទទួល ផលអវិជ្ជមាន ដូចជា៖ គ្មានសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការរស់នៅ បញ្ចេញ មតិ ជ្រើសរើស ប្រឆាំងតបត អយុត្តិធម៌ មើលងាយ មើលថោក សំឡុត គំរាម បំភិតបំភ័យ ជិះជាន់កេងប្រវ័ញ្ច គេកាប់សម្លាប់ គេ ដាក់ទណ្ឌកម្ម...។

ឧទាហរណ៍៖

- តថភាពសង្គមបច្ចុប្បន្ន មានបណ្តាប្រទេសមួយចំនួនលើលោក ដូចជានៅប្រទេសអាស៊ី អាហ្វ្រិក អាវ៉ាប់ សំបូរការគ្រប់គ្រង ផ្តាច់ការ បណ្តាលឱ្យពលរដ្ឋរងគ្រោះធ្ងន់ធ្ងរ។

- តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ៖ ពួកអង្គការប៉ុលពត ប្រើរបបគ្រប់គ្រងផ្តាច់ការបណ្តាលឱ្យប្រជាជនខ្មែររស់នៅយ៉ាងវេទនា...។
- ក្នុងអក្សរសិល្ប៍៖ រឿងភូមិតិរច្ឆាន ព្រឹត្តិការណ៍ឆ្នាំ១៩២៥ គឺជា របបអាណានិគមបារាំងត្រួតត្រាបែបផ្តាច់ការ ធ្វើឱ្យរាស្ត្រខ្មែរ ជួបទុក្ខវេទនា ដូចករណីអ្នកភូមិក្រាំងលាវក្លាយជាអ្នកភូមិ តិរច្ឆាន។ រឿងគូលីកំណែន ពួកមេឃុំផាន់ លោកចៅហ្វាយ បង្ខំទុក្ខវេទនាឱ្យប្រជារាស្ត្រនៅស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ពិសេស គ្រួសារលីម និងនាងហេង...។
- សរុបសេចក្តី : រឿងទុំទាវបង្ហាញអំណាចផ្តាច់ការចាប់ពីស្តេច ដែនដី ស្តេចត្រាញ់ និងគ្រួសារ។ អំណាចបែបនេះអ្នករស់ក្រោម បង្គាប់ពិតជាទទួលផលអាក្រក់គ្រប់សម័យកាល។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ប្រធានមានខ្លឹមសារល្អជ្រាលជ្រៅ ព្រោះបង្ហាញ ឱ្យឃើញពីឥទ្ធិពលអាក្រក់ដែលកើតចេញពីរបៀបគ្រប់គ្រងផ្តាច់ការ។ ម្យ៉ាង វាផ្តល់គតិអប់រំដាស់តឿនឱ្យចូលរួមលុបបំបាត់ ឬបោះបង់ អំណាចបែបនេះផងដែរ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី៨

អ្នកប្រតិបត្តិពុទ្ធសាសនាទាំងឡាយតែងមានទស្សនៈ
ថា “ព្រះពុទ្ធសាសនានាំមកនូវសុខៈនិងការអភិវឌ្ឍ
សង្គម”។ ចូរបកស្រាយ។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : និយាយទាក់ទងនឹងព្រះពុទ្ធសាសនា។
- ចំណូលបញ្ហា : “ព្រះពុទ្ធសាសនានាំមកនូវសុខៈនិងការអភិវឌ្ឍសង្គម”។
- ចំណោទបញ្ហា : តើព្រះពុទ្ធសាសនានាំមកនូវសុខៈនិងការអភិវឌ្ឍសង្គមដូចម្តេចខ្លះ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ព្រះពុទ្ធសាសនា : ពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ។
 - សុខៈ : សេចក្តីសុខកាយ សប្បាយចិត្ត។
 - ការអភិវឌ្ឍ : ការរីកចម្រើនលូតលាស់។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ការអប់រំទូន្មានប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធបាន

នាំមកនូវសេចក្តីសុខកាយ សប្បាយចិត្ត និងការរីកចម្រើនល្អិតលាស់
របស់សង្គមជាតិ។

- **បកស្រាយ :** ពុទ្ធសាសនាពិតជាជានាំមកនូវសុខៈ និងការអភិវឌ្ឍ
សង្គមជាតិព្រោះ៖

- ❖ ព្រះពុទ្ធសាសនាបានអប់រំពុទ្ធបរិស័ទទាំងអស់ឱ្យចេះជួយសង្គ្រោះ
គ្នាទៅវិញទៅមកនៅពេលមានគ្រោះអាសន្ន។

ឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍៖

- រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់ (លោករដ្ឋមន្ត្រីជួយ
សង្គ្រោះសម...)។
- រឿងកុលាបប៉ែលិន (លោកគ្រូពេទ្យស្អាតជួយសង្គ្រោះចៅចិត្រ
តាមរយៈសរសេរសំបុត្រឱ្យចៅចិត្រកាន់ទៅរកលោកហ្លួង
រតនសម្បត្តិ)។

ឧទាហរណ៍ក្នុងប្រវត្តិ៖

- គ្រប់សម័យកាល ព្រះពុទ្ធសាសនាបានចូលរួមក្នុងការអប់រំ
ពុទ្ធបរិស័ទឱ្យចេះជួយគ្នា។

ឧទាហរណ៍ក្នុងសង្គម៖

- គ្រោះទឹកជំនន់ អគ្គិសភ័យ បុណ្យទាន....
- ❖ ពុទ្ធបរិស័ទនៅក្នុងសង្គមខ្មែរតែងនិយមបំពេញកិច្ចការជាប្រ-
យោជន៍រួម។
 - ឧ. ការកសាងស្ពាន ថ្នល់ សាលា មន្ទីរពេទ្យ...។
- ❖ ជួយអប់រំចិត្តមនុស្សឱ្យមានសេចក្តីស្ងប់ សន្តិភាព...។
 - ឧ. ទៅវត្ត សុំសីល សម្មាធិ...។

- ❖ ជាកន្លែងជ្រកកោនរបស់អ្នកកម្សត់ សិស្ស និស្សិត...។
- ❖ ព្រះពុទ្ធសាសនាបានអប់រំមនុស្សឱ្យប្រព្រឹត្តល្អដោយកាយ វាចា ចិត្ត វៀរចាកអំពើអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង។
- ❖ ប្រកាន់មាគ៌ាអហិង្សា $\Rightarrow$ បានសុខ $\Rightarrow$ អភិវឌ្ឍ
- សរុបសេចក្តី : ព្រះពុទ្ធសាសនាពិតជានាំមកនូវសុខៈនិងការអភិវឌ្ឍសង្គម។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ខ្លឹមសាររបស់ព្រះពុទ្ធសាសនាមានអត្ថន័យល្អប្រសើរបង្កប់ទៅដោយការអប់រំ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី៩

**ទស្សនៈមួយពេលថា “តណ្ហាជាប្រភពនៃសេចក្តី
ទុក្ខផង និងសេចក្តីសុខផង”។ ចូរពន្យល់ដោយរក
ឧទាហរណ៍ក្នុងសង្គម ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងអក្សរសិល្ប៍
មកបញ្ជាក់ផង។**

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : មនុស្សម្នាក់ៗរស់នៅក្នុងសង្គមសុទ្ធតែតម្កល់សេចក្តី
លោភ...។
- ចំណូលបញ្ហា : ហេតុនេះហើយទើបមានទស្សនៈមួយពេលថា
“តណ្ហាជាប្រភពនៃសេចក្តីទុក្ខផង និងសេចក្តីសុខ”។
- ចំណោទបញ្ហា : តើទស្សនៈខាងលើមានន័យដូចម្តេចខ្លះ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - តណ្ហា : ចំណង់ សេចក្តីប្រាថ្នា
 - សេចក្តីទុក្ខ : ការលំបាកវេទនាផ្សេងៗ
 - សេចក្តីសុខ : ភាពសុខកាយ សប្បាយចិត្ត

- ប្រភព : ដើមហេតុ ហេតុដែលនាំឱ្យកើត
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ចំណង់ជាដើមហេតុនៃសេចក្តីលំបាកផង និងសេចក្តីសុខកាយសប្បាយចិត្តផង។

• **បកស្រាយ**

ក. ប្រភពតណ្ហា

- កើតពីចំណង់ សេចក្តីត្រេកត្រអាល
- ឧបនិស្ស័យ
- បរិស្ថានសង្គម...

ខ. ផលនៃតណ្ហាមានពីរគឺ៖

- លក្ខណៈអាក្រក់នាំឱ្យជួបទុក្ខ
 - យោរយៅ កាចសាហាវ
 - ចង់បានខុសបែបបទ
 - ប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត
 - ក្លាយជាឃាតករ
 - ជាជនផ្តាច់ការ
 - ជាជនបំពានច្បាប់
 - ហ៊ានធ្វើអំពើពុករលួយ
 -

ឧទាហរណ៍ + តថភាពសង្គម៖ មនុស្សចង់មានចង់បាន ហ៊ានឆក់លួច ប្លន់ កាប់សម្លាប់....។

+ ប្រវត្តិសាស្ត្រ៖ ផាស៊ីស(អន្តរជាតិ) ពួកប៉ុលពត ព្រះយួរវត្តី និងព្រះរាជាសម្ភារ...។

+ អក្សរសិល្ប៍៖

- រឿងទុំទាវ : តួអង្គទុំ ទាវ ម្តាយទាវ...
- រឿងរាមកេរ្តិ៍ : នាងកែកេសី ក្រុងរាពណ៍...
- រឿងថៅកែចិត្តចោរ : ពូហាំ ថៅកែ...
- រឿងតេជោយ៉ាត : ស្តេចសំរែ ម៉ឺនចៃចុងរ៉ាក់..

- លក្ខណៈល្អនាំឱ្យសុខ

- រីកចម្រើន
- បង្កើនសមត្ថភាព
- ចេះគោរពច្បាប់
- អភិវឌ្ឍមនុស្សទូទៅ...

ឧទាហរណ៍ + តថភាពសង្គម៖ គេបានចំណាយទ្រព្យដើម្បីអភិវឌ្ឍប្រទេស ដូចជា កសាងសាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ ផ្លូវថ្នល់...

+ ប្រវត្តិសាស្ត្រ៖ ព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧ ព្រះបាទនរោត្តមសីហនុ...

+ អក្សរសិល្ប៍៖ ព្រះតេមិយ ជនក វេស្សន្តរ សមធនញ្ញ័យ...

- សរុបសេចក្តី : ចំណង់ពិតជាហេតុនាំឱ្យកើតជាផលលំបាកផង និងផលល្អផង...។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ប្រធានមានខ្លឹមសារល្អ ព្រោះលើកបង្ហាញឱ្យយើងឃើញពីផលវិបាករបស់តណ្ហាកើតពីទង្វើខ្វះការពិចារណា និងផលល្អដែលកើតពីទង្វើចេះពិចារណា...។

- **មតិផ្ទាល់ខ្លួន** : មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវកំណត់ចិត្តរបស់ខ្លួនឱ្យស្ងប់ ទើប
ចៀសវាងចំណង់ក្នុងផ្លូវខុសបាន។

ប្រធានទី១០

**ទ្រឹស្តីអក្សរសិល្ប៍បានពោលថា “អក្សរសិល្ប៍ជាកញ្ចក់
ឆ្កុះបញ្ចាំងតថភាពសង្គមក្នុងសម័យកាលនីមួយៗ ហើយ
ក៏ជាមធ្យោបាយយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ផ្សាយវប្បធម៌ជាតិ
ដែរ”។ ចូរពន្យល់ដោយលើកឧទាហរណ៍ពីក្នុងអក្សរ-
សិល្ប៍តាមសម័យ កាលនីមួយៗមកបញ្ជាក់ផង។**

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- **លំនាំបញ្ហា** : សង្គមមានការវិវត្តឥតឈប់ឈរ.....យើងអាចដឹងពី
ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះបានតាមរយៈអក្សរសិល្ប៍ផងដែរ។
- **ចំណូលបញ្ហា** : “អក្សរសិល្ប៍ជាកញ្ចក់ឆ្កុះបញ្ចាំងតថភាពសង្គមក្នុង
សម័យកាលនីមួយៗ ហើយក៏ជាមធ្យោបាយយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ផ្សាយ
វប្បធម៌ជាតិដែរ”។
- **ចំណេញបញ្ហា** : តើអក្សរសិល្ប៍បានឆ្កុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញពីតថភាព

សង្គមយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

ខ. តួសេចក្តី

• ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី

• ពន្យល់ពាក្យ

- អក្សរសិល្ប៍ : កម្រងអត្ថបទដែលតុបតែងឡើងដោយអក្សរប្រកបដោយសិល្ប៍ និងលើកយកបញ្ហាមនុស្សមកចោទនិងដោះស្រាយ។
- តថភាព : ការពិត។
- មធ្យោបាយ : ដំណើរទំនងដ៏ល្អមសមគួរសម្រាប់ធ្វើកិច្ចការឲ្យបានសមស្របតាមបំណង។
- ផ្សាយ : ធ្វើឲ្យសាយចេញទៅ ចេញសាយទូទៅ។
- វប្បធម៌ : ការផ្សំបណ្តុះចំណេះវិជ្ជា និងប្រាជ្ញាស្មារតីឲ្យលូតលាស់ចម្រើនដោយវិទ្យាសាស្ត្រឬដោយសិល្បៈផ្សេងៗជាដើម។

• ពន្យល់ន័យប្រធាន : អក្សរសិល្ប៍គឺជាសមិទ្ធផលពិសេសម្យ៉ាងដែលបានលើកយកបញ្ហាមនុស្សនិងសង្គមមនុស្សមកចោទនិងដោះស្រាយទៅតាមសម័យកាលនីមួយៗនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ និងផ្សព្វផ្សាយពីវប្បធម៌របស់ខ្លួនទៅលើអ្នកជាតិនិងអន្តរជាតិ។

• បកស្រាយ

ក. អក្សរសិល្ប៍ឆ្លុះបញ្ចាំងតថភាពសង្គមគ្រប់សម័យកាល

➢ របបគ្រប់គ្រងសង្គម

- រាជាធិបតេយ្យ និងអាណានិគម : មានលក្ខណៈផ្តាច់ការប្រកាន់វណ្ណៈ សួនតួនិយម។

- រាជាធិបតេយ្យអាស្រ័យរដ្ឋធម្មនុញ្ញ(ប្រជាធិបតេយ្យ)
- ជីវភាពរស់នៅ ឬរបៀបរស់នៅ
 - ប្រកបរបរបែបប្រជាជន សាមញ្ញ(កសិកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម សិប្បកម្ម...)
 - ទំនាក់ទំនងនិងសាមគ្គីភាពក្នុងជីវភាព (ប្រវាសដៃ ការតស៊ូ របស់មហាជន ឬប្រជាពលករ...)
 - ទាមទារតម្លៃជីវិតមនុស្ស
 - ទាមទារសិទ្ធិសេរីភាព យុត្តិធម៌ មនុស្សធម៌
 - ប្រឆាំងការជិះជាន់ ឈ្នានីស កេងប្រវ័ញ្ច
 - ការតស៊ូប្រឆាំងនឹងវណ្ណៈនិងរបបសង្គម
 - ការតស៊ូចំពោះធម្មជាតិ(គ្រោះរាំងស្ងួត ខ្យល់ព្យុះ ផ្គុំ រន្ទះ...)
 - ផ្លាស់ប្តូររបប គឺឯករាជ្យអធិបតេយ្យ...
- វប្បធម៌
 - ប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ (ពេលកើត ពេលការ ពេលស្លាប់...)
 - ជំនឿសាសនា(អព្វុតហេតុចេញពីធម្មជាតិ ហោរាសាស្ត្រ បន់ ស្រន់ ព្រះពុទ្ធសាសនា ព្រហ្មញ្ញសាសនា...)
 - សិល្បៈ របាំចម្លាក់ ការតុបតែងលម្អ សម្លៀកបំពាក់...
 - កីឡាបែបខ្មែរ គុនដាវ បោកចំបាប់...
 - ល្បែងប្រជាប្រិយ ចោលឈ្នុង បោះអង្កញ ទាញព្រីត្រ...
 - ការសិក្សាអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលឱ្យមានពុទ្ធិជ្រៅជ្រះ គឺក្លាយជាបណ្ឌិត (អន្ទិត)
- ឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍

- រឿងទុំទាវ...
- រឿងគូលីកំណែន...
- រឿងភូមិពិរធាន...

ខ. អក្សរសិល្ប៍ផ្សាយវប្បធម៌

- លើកស្ទួយវប្បធម៌ជាតិ ឲ្យមានកិត្យានុភាពជាតិ
- បង្ហាញនូវអត្តសញ្ញាណជាតិ និងលក្ខណៈពិសេសជាតិមិនឲ្យ ច្រឡំជាតិដទៃ
- ថែរក្សា ការពារព្រលឹងជាតិ
- ដាស់តឿន បំផុសឲ្យប្រជាជនទាំងអស់ស្រឡាញ់ កសាង និង ការពារមរតកនេះ និងចេះឲ្យតម្លៃលើវប្បធម៌ជាតិ...

➤ លើកឧទាហរណ៍ (ក្នុងអក្សរសិល្ប៍ពីរ បីរឿង មកបង្ហាញ...)

- សរុបសេចក្តី : អក្សរសិល្ប៍ពិតជាកញ្ចក់ឆ្កុះបញ្ចាំងតថភាពសង្គមក្នុង សម័យកាលនីមួយៗ.....។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : មានអត្ថន័យជ្រាលជ្រៅ ព្រោះបានលើកបង្ហាញពី តួនាទីអក្សរសិល្ប៍....និងអប់រំមនុស្សឲ្យស្រឡាញ់...។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : មោទនភាពចំពោះមរតកដូនតា....ថែរក្សាការពារ...។

ប្រធានទី១១

មតិភាគច្រើនយល់ឃើញថា “បុគ្គលមានទ្រព្យសម្បត្តិ ច្រើនក្តី ចំណេះវិជ្ជាច្រើនក្តី មិនសុទ្ធតែជាគុណសម្បត្តិ នោះឡើយ កាលណាបុគ្គលនោះប្រាសចាកនូវវិស័យ- ធម៌”។ ចូរបកស្រាយ ព្រមទាំងលើកឧទាហរណ៍ពីប្រ- វត្តិសាស្ត្រ អក្សរសិល្ប៍ខ្មែរ និងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ មកបញ្ជាក់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : ទ្រព្យសម្បត្តិនិងចំណេះវិជ្ជាជាសំណូមពរចាំបាច់ក្នុង ជីវភាពមនុស្ស...ពេលបានទ្រព្យសម្បត្តិ និងចំណេះវិជ្ជា គេមិនបាន ប្រើប្រាស់ឱ្យត្រូវចំគោលដៅ និងប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គង...។
- ចំណូលបញ្ហា : ដោយហេតុនេះហើយទើប “.....”
- ចំណេញបញ្ហា : តើមតិខាងលើមានអត្ថន័យដូចម្តេច?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ទ្រព្យសម្បត្តិ : ទ្រព្យផ្សេងៗ ទ្រព្យសម្រាប់ប្រើប្រាស់។
 - ចំណេះវិជ្ជា : សេចក្តីដឹងច្បាស់ ការចេះដឹង។

- គុណសម្បត្តិ : សេចក្តីព្រមដល់ដោយគុណ ការបរិបូរដោយសេចក្តីល្អ សេចក្តីបរិសុទ្ធ។
- ប្រាសចាក : ឃ្លាតចាក ផុតចាក គ្មាន ឥត។
- សីលធម៌ : កិរិយា មារយាទ សណ្តាប់ធ្នាប់ ដំបូន្មានដែលនាំឱ្យចៀសវាងអំពើអាក្រក់ ហើយឱ្យប្រព្រឹត្តតែអំពើល្អ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : បុគ្គលដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនិងចំណេះដឹង មានគុណសម្បត្តិ តែបើខ្វះសីលធម៌វិញ វានាំមកនូវគុណវិបត្តិទៅវិញ។
- បកស្រាយ

ក. គុណសម្បត្តិនៃទ្រព្យដែលកើតពីចំណេះវិជ្ជា

❖ គុណសម្បត្តិនៃទ្រព្យសម្បត្តិ

- ជាជម្រកដ៏សុខដុម
- ហូបឆ្ងាញ់
- សម្ភារៈប្រើប្រាស់ទាន់សម័យ
- មានកិត្តិយស កេរ្តិ៍ឈ្មោះ
- ឧទា. អ្នកខ្លះមានវិទ្យាស្តុកស្តម្ភ ឡានទំនើបៗ ចូលហាងធំៗ ចង់បានអ្វីក៏បានដូចចិត្ត...។

❖ គុណសម្បត្តិនៃចំណេះវិជ្ជា

- គំនិតខ្ពង់ខ្ពស់
- ប្រាជ្ញាល្អាសវៃ
- ស្វែងរកការងារបានល្អ
- មានកិត្តិយសថ្លៃថ្នូរ ល្បីល្បាញ
- ឧទា. កវី រាជបណ្ឌិតដែលបន្សល់កេរ្តិ៍ឈ្មោះដល់សព្វថ្ងៃ

ដូចជាក្រុមង៉ុយ ព្រះរាជសម្ភារ ព្រះសង្ឃរាជជួនណាត។
បច្ចុប្បន្ន អ្នកមានចំណេះវិជ្ជា ធ្វើជាគ្រូបង្រៀន ពេទ្យ
មន្ត្រីរាជការ...។

ខ. ទ្រព្យសម្បត្តិ ចំណេះវិជ្ជាផ្តល់គុណវិបត្តិ ពេលប្រាសចាកសីលធម៌

- ❖ បុគ្គលមានទ្រព្យសម្បត្តិផ្តល់គុណវិបត្តិច្រើនដូចជា៖
 - យកទៅប្រើក្នុងផ្លូវមិនល្អ ទិញដូរគ្រឿងញៀនយកមកសេព ទិញដូរស្រីញី កើតរោគ...។
 - មានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនក៏មិនស្តាប់ស្តល់ ចង់មានចង់បានមិនឈប់ កើតអំពើពុករលួយក៏កាន់តែខ្លាំង...។
 - មានទ្រព្យច្រើន ខ្លះមើលងាយអ្នកទន់ខ្សោយ។
 - បំផ្លាញសម្បត្តិជាតិសាធារណៈ។
 - ឧទា. មានអ្នកកើតអេដស៍ រោគផ្សេងៗ។
 - អ្នកពុករលួយត្រូវបានផែកមុខ និងបញ្ជូនចូលគុកក៏ច្រើន។
 - ឧទា. លោកឧកញ៉ាសម្បូរសម្បត្តិមិនអនុគ្រោះដល់សមដែលមានការភ្ញាក់រលឹក...។
- ❖ បុគ្គលប្រសើរដោយចំណេះវិជ្ជាក៏ផ្តល់គុណវិបត្តិដោយសារ៖
 - គ្មានសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ មិនស្រឡាញ់អំពើល្អ។
 - យកចំណេះប្រើក្នុងផ្លូវខុសឆ្គង យកចំណេះវិជ្ជាទៅបំពានអ្នកទន់ខ្សោយជាង។
 - បំផ្លាញជាតិ មនុស្សជាតិ។
 - មានចំណេះវិជ្ជា ហើយប្រមាថមាក់ងាយអ្នកល្ងង់ខ្លៅ។
 -

ឧទា. គ្រូពេទ្យនា អមនុស្សធម៌ ឃើញស្លាប់នៅចំពោះ
មុខហើយមិនជួយ ទុកឱ្យនាងសយស្លាប់...។

- ក្រុមខ្មែរក្រហមសុទ្ធតែជាអ្នកចេះដឹង រៀនដល់បរទេស
មានសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត សាស្ត្រាចារ្យ តែសម្លាប់
មនុស្ស ហើយជាជាតិឯងទៀត។
- អ្នកមានចំណេះ ផលិតគ្រឿងអាវុធទំនើបៗដែលបាញ់
មួយគ្រាប់អាចសម្លាប់មនុស្សមួយឬពីរប្រទេសបាន...។

- សរុបសេចក្តី : ទ្រព្យសម្បត្តិសម្បូរក្តី ឬចំណេះវិជ្ជាក្តី បើអំពើអាក្រក់
ចូលសណ្ឋិតក្នុងខន្ធសន្តានចិត្តហើយនោះ ធ្វើឱ្យទ្រព្យសម្បត្តិ និង
ចំណេះទាំងនោះវាអាសាវឥតការទាំងអស់។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : មានអត្ថន័យល្អ ព្រោះបានអប់រំមនុស្សចេះប្រើ
ទ្រព្យសម្បត្តិនិងចំណេះវិជ្ជាឱ្យបានត្រឹមត្រូវប្រកបដោយគុណធម៌...។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : ទោះបីមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភក្តី ឬចំណេះវិជ្ជាក្តី
ត្រូវយកទៅប្រើប្រាស់ឱ្យចំគោលដៅ និងប្រកបទៅដោយសីលធម៌។

ប្រធានទី១២

ទស្សនៈមួយថា "សុដីវធម៌ជាអលង្ការរបស់មនុស្សជាតិ
រាល់រូប ជាស្នេហាមុខរបស់នារីទូទៅ"។ ចូរអធិប្បាយ។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : ក្នុងដំណើរការរស់នៅនៃជីវិតរបស់មនុស្ស ត្រូវមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ មានកិត្តិយស មានគោរពស្រឡាញ់។ល។ ដើម្បីបានរបស់ទាំងអស់នេះ មនុស្សត្រូវចេះស្វែងរកវាដោយការប្រព្រឹត្តកាយវាចាចិត្តឱ្យបានល្អប្រសើរ គួរជាទីរាប់អាននៃអ្នកផងទាំងពួង ។
- ចំណូលបញ្ហា : ជាពិសេសមនុស្សត្រូវមានសុដីវធម៌ជាប្រចាំ ដូចមានទស្សនៈមួយថា "សុដីវធម៌ជាអលង្ការរបស់មនុស្ស ជាស្នេហាមុខរបស់នារីទូទៅ" ។
- ចំណោទបញ្ហា : តើទស្សនៈខាងលើមានអត្ថន័យដូចម្តេច?

ខ. គូសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - សុដីវធម៌ : ការរស់នៅដោយល្អ ប្រកបដោយសណ្តាប់ធ្នាប់ របៀបរៀបរយ ការចេះដឹងប្រមាណ គួរសមក្នុងកិច្ចការប្រាស្រ័យជាមួយអ្នកដទៃ ។

- អលង្ការ : សំដៅលើគ្រឿងប្រដាប់តុបតែងខ្លួន មានខ្សែដៃ ចិញ្ចៀន ក្រវិល ខ្សែក នាឡិកា ។ល ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ការរស់នៅដោយការប្រព្រឹត្តទង្វើល្អ ចេះគួរសម ចេះប្រមាណក្នុងកិច្ចការប្រាស្រ័យជាមួយអ្នកដទៃ គឺជាគ្រឿងលំអ របស់មនុស្សសម្រាប់លើកតម្លៃមនុស្សឱ្យមានសោភ័ណ និងជាមន្ត ស្នេហាដ៏ពូកែសម្រាប់នារីថែមទៀតផង ។
- បកស្រាយ
 - សុផីវធម៌ជាអលង្ការរបស់មនុស្សពិតប្រាកដណាស់ហើយៗមនុស្ស នឹងមានតម្លៃពេញលេញក៏ដោយការបរិបូណ៌ដោយសុផីវធម៌នេះ ឯង ។
 - ឧបករណ៍សម្រាប់តាក់តែងរូបកាយរបស់មនុស្ស ហើយដែល មនុស្សតែងនិយម គឺសម្លៀកបំពាក់ មានប្រាក់ជាដើម ជាវត្ថុដែល បានមកដោយការទិញដូរ ។
 - គ្រឿងតាក់តែងកាយដែលជាសម្ភារៈសម្រាប់មនុស្សដែលកើត ឡើងដោយការទិញដូរនេះមិនប្រសើរវិសេសវិសាលស្មើនឹងអ្នក មានសុផីវធម៌នៅក្នុងខ្លួនទេ ។
 - គ្រឿងអលង្ការ អាចត្រូវវិនាសសូន្យទៅវិញ មិនមែនជាគ្រឿង សរសើរ លើកកម្ពស់នៃជនទូទៅទាំងអស់ផង ។
 - ចំពោះសុផីវធម៌ដែលមនុស្សត្រូវប្រព្រឹត្តនោះមានដូចជា៖
 - ការចេះលើកដៃសំពះជម្រាបសួរចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ចេះឱន លំទោន មិនធ្វើឬកពឹងឡើងអាងខ្លួនមានអំណាច មានទ្រព្យ

សម្បត្តិលើសគេ ។ល ។

- ត្រូវមានទឹកមុខញញឹមញញែមទៅកាន់ញាតិមិត្ត បងប្អូន លោកគ្រូអ្នកគ្រូ អាណាព្យាបាល ឬដៃគូសន្តនាជាមួយ ។
- ប្រសិនបើនៅលើក្បាលមានពាក់មួកឬទទួលបានត្រូវដោះមួក ឬត្រចៀកនៅពេលជួបចាស់ទុំឬនៅពេលចូលវត្តអារាម ដើម្បីសម្តែងការគោរពដ៏ស្មោះស្ម័គ្រ ។
- នៅកន្លែងសាធារណៈដែលមានមនុស្សច្រើនគ្នានៅជុំវិញខ្លួន នៅហាងម្ហូបអាហារ នៅលើរថយន្ត រថភ្លើង ឬយានជំនិះណាមួយ អ្នកមានសុវត្ថិភាពតែងនិយាយសំដីណាដែលគេចង់ស្តាប់ ហើយមានប្រយោជន៍ ។
- គេតែងលះបង់នូវគ្រឿងអាក្រក់ រឿងស្រីញី ឬរឿងសម្ងាត់ណាមួយចោលឱ្យស្រឡះ ។
- អ្នកដាក់លោះក្រមុំ គេមិនងាកមុខ ចោលភ្នែកក្រឡេកមើលក្រមុំកំលោះណាដែលចម្លែកមិនធ្លាប់ស្គាល់ដោយអីមអៀនលីបល ចុងភ្នែក ចុងច្រមុះនោះទេ ។
- មិនធ្វើកាយច្រងេងច្រងាង និយាយដោយរំចាតលាន់ឮទ្រហឹងអីងអាប់ ។
- មិនទទួលទានស្លាបរី ខាក ស្ពោះ ព្រួសទឹកមាត់ឱ្យរំខាន ឱ្យប្រឡាក់ខ្មាតទៅលើអ្នកជិតខាងនោះដែរ ។
- នៅតាមសួនសាធារណៈ ឬក្នុងទីប្រជុំជន គេមិនត្រូវចោលវត្ថុផ្សេងៗឱ្យរាត់រាយពាសពេញលើទីវាល ឬលើស្មៅ ដើមផ្កា

ដែលជាហេតុនាំឱ្យសៅហ្មងដល់សាធារណជននោះ ។

- ការបើកបរយានជំនិះផ្សេងៗ ត្រូវបន្ថយល្បឿនគោរពច្បាប់ ចរាចរណ៍ បើកបរដោយការយោគយល់គ្នា ។

ឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍

- រឿងកុលាបបែលិន ចៅចិត្រជាមនុស្សដែលមានសុជីវធម៌ ក្នុងការរស់នៅជាមួយគ្រួសារលោកហ្លួងរតនសម្បត្តិ ចេះដឹង ការងារ ស្គាល់ខុសត្រូវ មានប្អូនពាស័នដ៏សំដៅសមសួនទៅកាន់ ចៅហ្វាយក៏ដូចជាកម្មករ ដែលទង្វើនេះចៅចិត្រត្រូវបានចៅ- ហ្វាយនាយ ព្រមទាំងក្រុមកម្មករស្រឡាញ់ រាប់អានគ្រប់ៗ គ្នា ។
- លោកបាលីដ្ឋ និងចៅកែផាន់ ជាអ្នកមានអំណាច និងមាន ទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ តែជាមនុស្សគ្មានសុជីវធម៌ ប្រព្រឹត្ត អំពើថោកទាបទៅលើគ្រួសារលោកហ្លួង ទីបំផុតក៏ត្រូវ អាម៉ាស់មុខ និងទទួលការព្រមានយ៉ាងចាស់ដែរ ។

• សរុបសេចក្តី : ដោយហេតុផលខាងលើនេះហើយបានជាគេចាត់ទុក ថាសុជីវធម៌ជាគ្រឿងអលង្ការជីវិតសេសវិសាល ជាស្នេហាមុខនៃមនុស្សជាតិ ។ អ្នកមានសុជីវធម៌ ទោះបីជាខ្លួនក្រខ្សត់ ជាកូននៃត្រកូលអត់ធនក៏ដោយ ក៏ តែងបានការឧបត្ថម្ភគាំពារ ការយកចិត្តទុកដាក់ពីអ្នកផង ធ្វើឱ្យជីវិតមាន កិត្តិយសថ្កើងថ្កានដែរ ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានខាងលើពិតជាមានតម្លៃដ៏ល្អ

វិសេសវិសាលសម្រាប់ឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបយកគំរូតាម ។

- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : កុំភ្លើតភ្លើននឹងវប្បធម៌បរទេសហួសហេតុពេក ត្រូវនាំគ្នាប្រព្រឹត្តកិរិយាមារយាទឱ្យមានសុជីវធម៌ ដើម្បីលើកតម្លៃកិត្យានុភាពខ្លួនឯងក៏ដូចជាសង្គមជាតិផងដែរ ។

ប្រធានទី១៣

ចូរបង្ហាញឱ្យឃើញថា “ក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ
ការងារជាការចាំបាច់សម្រាប់សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស
សម្រាប់ពង្រីកអត្ថបុគ្គលិកភាពរបស់គេ សម្រាប់សន្តិសុខ
នៃអនាគតរបស់គេ និងសម្រាប់បូរណភាពនៃប្រទេស”។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : ក្នុងការរស់នៅរបស់មនុស្សជាតិរាល់អង្គប្រាណ មនុស្សត្រូវមានការងារជាចាំបាច់ដើម្បីកសាងខ្លួន ក្រុមគ្រួសារ សង្គមជាតិ របស់ខ្លួន និងសាងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលមនុស្សត្រូវការយកមកធ្វើជាឧបករណ៍សម្រាប់ជីវិតរស់នៅបានសុខស្រួល ។
- ចំណូលបញ្ហា : “ក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ ការងារជាការចាំបាច់

សម្រាប់សេចក្តីថ្លែងរូបរបស់មនុស្ស សម្រាប់ពង្រីកអត្ថបុគ្គលិកភាព
របស់គេ សម្រាប់សន្តិសុខនៃអនាគតរបស់គេ និងសម្រាប់បូរណភាព
នៃប្រទេស” ។

- ចំណោទបញ្ហា : តើការងារមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណាខ្លះសម្រាប់
មនុស្ស?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី

- ពន្យល់ពាក្យ

- ការងារ : កិច្ចការផ្សេងៗដែលមនុស្សត្រូវបំពេញឱ្យបានជា
ប្រចាំដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត ។
- អត្ថបុគ្គលិកភាព : ភាពជាបុគ្គលផ្ទាល់ខ្លួនម្នាក់ៗ ។
- សន្តិសុខ : សុខដែលកើតអំពីសេចក្តីស្ងប់ ។
- បូរណភាព : ភាពពេញគ្រប់គ្រាន់ ឥតមានខ្វះចន្លោះ ។

- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ការងារមានតម្លៃគ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់ទី
កន្លែងក្នុងការលើកកម្ពស់សេចក្តីសេចក្តីថ្លែងរូប ភាពជាបុគ្គល សេចក្តី
សុខស្ងប់ និងភាពពេញលក្ខណៈរបស់មនុស្ស ។

- បកស្រាយ

- ការងារជាគ្រឿងសម្រាប់សេចក្តីថ្លែងរូបរបស់មនុស្ស..... មនុស្ស
បានសេចក្តីថ្លែងរូបព្រោះមានការងារធ្វើ ។
 - បុព្វបុរសខ្មែរបានប្រាសាទដ៏ធំៗនៅពាសពេញផែនដីក្នុងព្រះ
រាជាណាចក្រកម្ពុជាយើង ។ នេះហើយជាការងាររបស់ខ្មែរ
ក្នុងអតីតកាល ហើយបានឱ្យតម្លៃភាពថ្លៃថ្នូរ និងការសរ-

- ការងារជាគ្រឿងសម្រាប់ពង្រីកអត្ថបុគ្គលិកភាពរបស់ខ្លួន៖ មាន
ន័យថាមនុស្សមានបុគ្គលិកភាពរបស់ខ្លួន គឺលក្ខណៈបែបភាព
សមរម្យ អវិយវៈធាត់ធំមាំមួន រាងកាយស្អាតស្អំជាមនុស្ស
មានជាតិសរសៃរបស់ខ្លួនល្អដោយសារការងារ ។ អត្ថបុគ្គលិកភាពនៃ
មនុស្សរាល់រូបដែលធម្មជាតិបានចែក បានតាក់តែងឱ្យមកមិន
ទាន់គ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ហើយនឹងមិនបានប្រែប្រួលរីកសាយ
ទៅទៀតទេ បើមនុស្សយើងមិនបានផ្សំប្រមូលដោយធ្វើការងារ

ឱ្យចេញញើសអាក្រក់មេរោគចង្រៃពីខ្លួន ។

- ផ្ទុយទៅវិញ បើគេបានបញ្ចេញវត្ថុមិនស្អាតឱ្យអស់ពីសាច់ឈាម ដោយធ្វើការងារឱ្យសរសៃយឺត ខ្យល់ដើរស្រួល ឈាមរត់ល្អ គ្រានោះគេនឹងបានសុខកាយ មានមាឌនិងរូបសណ្ឋានសក្តិសម ហើយនោះហើយដែលអត្ថបុគ្គលិកភាពរីកចម្រើន កើតប្រាជ្ញាស្មារតី និងគំនិតច្រើនយ៉ាងរឹងប៉ឹង អាចយកទៅអនុវត្តលើអ្វីៗដែលខ្លួនត្រូវការបានតាមប្រាថ្នាទៅទៀត ។
- ការងារជាគ្រឿងសម្រាប់បង្កើតសន្តិសុខនៃអនាគតរបស់ខ្លួនជាលទ្ធផលដ៏ប្រសើរដែលបានកើតចេញមកពីការងារដែលមនុស្សបានធ្វើហើយនោះតែងផ្តល់នូវភាពសុខស្រួលដល់មនុស្សវិញយ៉ាងពិតប្រាកដ ព្រោះថាទ្រព្យសម្បត្តិដែលគេបានសន្សំដោយការងារជាកម្លាំងកាយផ្ទាល់ រុក្ខផលដែលគេបានដាំផ្សាំភ្លាស់រួចហើយ ស្រូវ ពោត សណ្តែក...ដែលផ្អែផ្កាទុំពេញស្រែចំការ គ្រឿងប្រើប្រាស់ក្នុងផ្ទះសម្បែងមានគ្រប់គ្រាន់ គេនឹងបានសុខស្រួល មិនភ័យនឹងជនណាមកជិះជាន់ឬសង្កត់សង្កិន ព្រោះទ្រព្យនិងផលទាំងនោះគេបានមកដោយការងារផ្ទាល់ខ្លួន គឺដោយកម្លាំងកាយ ដោយញើសឈាមរបស់ខ្លួនយ៉ាងពិតប្រាកដ គេនឹងបានមានជីវភាពភ្លឺស្វាងក្នុងអនាគតកាល ព្រោះគេដេកសង្ឃឹមញញឹមទុកដោយនឹកឃើញជានិច្ចដល់ផលិតផលរបស់គេ នឹងផ្តល់សុខសួស្តីឱ្យគេយ៉ាងពិតប្រាកដ ។

- ដូចគ្នានេះដែរ ការងារជាគ្រឿងសម្រាប់បូរណភាពនៃប្រទេស ទៀតផង ។
- ប្រសិនបើពលរដ្ឋក្នុងប្រទេសនីមួយៗមានការងារគ្រប់ៗគ្នាដើម្បី បង្កើនផលិតផលផ្សេងៗហើយ ប្រទេសនោះនឹងមានបូរណភាព គឺការពេញបរិបូណ៌ហូរហៀរ ដោយគ្រឿងប្រើប្រាស់ គ្រឿងស៊ី ចុកគ្រប់យ៉ាង ។
- ប្រទេសណាក៏ដោយ បើមានបូរណភាពខាងគ្រឿងឧបភោគ បរិភោគ ដែលជាសម្បត្តិ ជីវិតសសសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនហើយ ប្រទេសនោះនឹងប្រែពីអនាឡប្រទេសទៅជាអរាឡប្រទេសយ៉ាង ឆាប់រហ័ស ។ សេដ្ឋកិច្ចសម្បូណ៌ ពលរដ្ឋសប្បាយ តែសេដ្ឋកិច្ច នេះមិនមែនកើតមកពីអ្វីក្រៅពីការងារនោះឡើយ ។ ប្រទេស មានបូរណភាព ពលរដ្ឋមានមុខមាត់ក្នុងឆាកអន្តរជាតិយ៉ាងខ្ពស់ ត្រដែតត្រដូច ។
- សរុបមតិ : ការងារជាការចាំបាច់សម្រាប់មនុស្សរាល់រូប បើមាន មនុស្សមានការងារធ្វើ គឺមនុស្សបានសុខសប្បាយ បានសុភមង្គល ក្នុងការរស់នៅយ៉ាងពិតប្រាកដ ។ បើមនុស្សគ្មានការងារទេ នោះ មនុស្សភាពនឹងប្រែក្លាយទៅជាភាពនៃសត្វតិរច្ឆានណាមួយដែលគ្មាន ការងារដែរនោះជាមិនខាន ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈរបស់ប្រធានពិតជាមានគុណតម្លៃវិសេស វិសាលណាស់សម្រាប់ឱ្យមនុស្សអនុវត្តតាម... ។

- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : គប្បីខិតខំសិក្សារៀនសូត្រ និងធ្វើការងារជាប្រចាំទើបអាចដឹកនាំខ្លួននិងសង្គមឱ្យមានភាពថ្លៃថ្នូរនិងអភិវឌ្ឍ

ប្រធានទី១៤

តាមការសិក្សាអក្សរសិល្ប៍ខ្មែរគេចាត់ទុកថា “រឿងទុំទាវស្ថិតក្នុងចលនាអក្សរសិល្ប៍ខេមរនិយម”។ តើមានលក្ខណៈសម្គាល់ត្រង់ណាខ្លះដែលអាចបញ្ជាក់បាន? ចូរពន្យល់ឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកទិដ្ឋភាពរឿងទុំទាវមកបង្ហាញ។
- ចំណូលបញ្ហា : “រឿងទុំទាវស្ថិតក្នុងចលនាអក្សរសិល្ប៍ខេមរនិយម”។
- ចំណេញបញ្ហា : តើមានអំណះអំណាងយ៉ាងណាខ្លះ....?

ខ. គូសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ

- ចលនាអក្សរសិល្ប៍ : ដំណើរ ឬចង្វាក់ ឬបែបផែនរបស់អក្សរសិល្ប៍។
- ខេមរនិយម : ការនិយមចូលចិត្ត ឬពេញចិត្តតាមបែបអ្វីៗជារបស់ខ្មែរ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : រឿងទុំទាវស្ថិតក្នុងបែបផែន ឬដំណើរតាមបែបអ្វីៗជារបស់ខ្មែរ។
- បកស្រាយ
រឿងទុំទាវស្ថិតក្នុងចលនាខេមរនិយមនៅត្រង់ រឿងនេះបានបង្ហាញពី៖
 - ផ្នត់គំនិត...
 - ប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់...
 - ជីវភាពរស់នៅ...
 - ប្រវត្តិសាស្ត្រ...
 - អត្តសញ្ញាណ...ឧទាហរណ៍៖
 - ប្រវត្តិសាស្ត្រ៖ ការគ្រប់គ្រងសម័យលង្វែកជារបបរាជានិយម បុរាណ និយមអំណាចផ្តាច់ការ ទទួលបានសន្តិភាព និងភាពសុខសាន្ត។
 - ភូមិសាស្ត្រ៖ បានបង្ហាញពីទីតាំងនិងឈ្មោះទីកន្លែង៖
 - រាជធានី : លង្វែក
 - ភូមិ ស្រុក ខេត្ត : បាភ្នំ ត្បូងឃ្មុំ ភូមិពោធិ៍ជើងខាល...

- ធម្មជាតិ : ព្រៃ មធ្យា បក្សាបក្សី...
- ប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់
 - ស្រី : ចូលម្តប់
 - ប្រុស : បួសរៀន
 - ការទុកដាក់កូនចៅ
 - ពិធីចែច្ងូរ ស្តីដណ្តឹង រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍
 - រៀបការនៅផ្ទះខាងស្រី
 - មហាក្សត្រជ្រើសរើសស្នំឯក
- សិល្បៈ
 - សូត្រ (ទំ)
 - ផ្តុំប៊ី (ពេជ្រ)
 - សិប្បកម្ម : ធ្វើតោក ត្បាញរវៃ
 - ភ្លេងប្រពៃណី ភ្លេងការ
- ជំនឿ សាសនា
 - ព្រះពុទ្ធសាសនា : លោកសង្ឃទេសនា
 - ព្រាហ្មណ៍សាសនា : ប្រើមន្តអាគម គាថា (ទុំសូត្រមន្តសារិកាលិនថោង)
 - ការបន់ស្រន់ : សង្កា (នាងទាវ...)
- ការសិក្សាអប់រំ
 - កូនប្រុស : ត្រូវទៅរៀននៅវត្តអារាម

- កូនស្រី : ត្រូវរៀនវិជ្ជាមេផ្ទះ អប់រំចរិយាសម្បត្តិ (ចូលម្តប់)
- ផ្នត់គំនិត
 - ឲ្យតម្លៃកូនប្រុសលើចំណេះវិជ្ជា
 - គ្រួសារឲ្យតម្លៃទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ អំណាច បុណ្យសក្តិ
 - ទស្សនៈអភិរក្សនិយមជ្រុល
- ជីវភាព
 - ប្រជាជនប្រកបមុខរបរទូទៅ មាន កសិកម្ម សិប្បកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម
 - ព្រះសង្ឃ អ្នកជំនួញ សិល្បករ សិប្បកម្ម គ្រូ...
- គមនាគមន៍
 - ផ្លូវគោក : ប្រើរទេះគោ សេះ ថ្មើរជើង
 - ផ្លូវទឹក : ប្រើទូក...
- សរុបមតិ :រឿងទុំទាវស្ថិតនៅក្នុងចលនាអក្សរសិល្ប៍ខេមរនិយម។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ពិតជាមានតម្លៃ និងអត្ថន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅ៖
 - បង្ហាញឲ្យឃើញពីតម្លៃរបស់រឿងទុំទាវ ដែលបានលើកយកមកបង្ហាញឲ្យឃើញពីវប្បធម៌ សង្គមធម៌ល្អ។
 - អប់រំដាស់តឿនឲ្យកូនខ្មែរទាំងអស់នាំគ្នាសិក្សាស្រាវជ្រាវ ស្វែង

យល់ពីអត្តសញ្ញាណជាតិខ្លួនច្បាស់លាស់។

- មតិផ្ទាល់ខ្លួន:

ប្រធានទី១៥

គេថា “រាជសម្បត្តិជាបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះមហាក្សត្រទូទៅ”។ ហេតុអ្វីបានជាតួអង្គក្នុងអក្សរសិល្ប៍ខ្មែរ ព្រះរាមក៏ដូចជាព្រះវេស្សន្តរ សុខចិត្តលះបង់រាជសម្បត្តិ ហើយចាកចេញពីនគរ? ចូរបកស្រាយឱ្យបានក្បោះក្បាយ។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : និយាយពីបំណងរបស់មនុស្សទូទៅ
- ចំណូលបញ្ហា : បញ្ចូលមតិប្រធាន
- ចំណេញបញ្ហា : តើ.....(ចោទបែបពន្យល់).....?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី

• ពន្យល់ពាក្យ

- រាជសម្បត្តិ : សម្បត្តិសម្រាប់ផែនដី សម្បត្តិរបស់ស្តេច។
- បំណងប្រាថ្នា : អ្វីៗដែលមនុស្សប៉ងចង់បាន។

• ពន្យល់ន័យប្រធាន : អំណាចគ្រប់គ្រងជាការចង់បានរបស់ស្តេចគ្រប់អង្គ ក៏ប៉ុន្តែព្រះរាមនិងព្រះវេស្សន្តរ័បរជាលះបង់អំណាចបែបនេះចោលទៅវិញ។

• បកស្រាយ

ក. រូបភាពអំណាចជាបំណងប្រាថ្នារបស់ស្តេច

- មានអំណាចត្រួតត្រា
- ឥទ្ធិពលមហាសាល
- មានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ (មិនបាច់ខំប្រឹងរក)
- មានកិត្តិយស គេគោរព កោតខ្លាច
- មានសុភមង្គល

ខ. មូលហេតុ

+ ព្រះរាម ព្រះវេស្សន្តរ រ័បរជាយាងចូលព្រៃមិនទទួលយកអំណាច

រាជសម្បត្តិ៖

១. មូលហេតុព្រះរាមយាងចូលព្រៃ

- គោរពមាតាបិតា
- ឱ្យតម្លៃទៅលើពាក្យសត្យជាងប្រពៃណីក្សត្រ
- បញ្ជៀសទំនាស់រវាងរាជវង្ស
- ឱ្យនគរទទួលបានសុខសាន្ត មានវង្សនភាព

- ព្រះអង្គមានពុទ្ធិជ្រៅជ្រះ ពិសេស មានមនសិការជាតិ និង ការ ពិចារណាខ្ពស់
ឧទាហរណ៍៖
- ព្រះរាមបានធ្វើដំណើរចាកចេញពីព្រះនគរយាងចូលទៅក្នុងព្រៃ ដើម្បីបួសជាតសីរយៈពេល១៤ឆ្នាំតាមការបណ្តេញរបស់ព្រះ នាងកែកេសី ដែលជំទាស់ដោយលើកយកពាក្យសត្វរបស់ព្រះ បាទទសរថ កំណត់សន្យាលើករាជសម្បត្តិឱ្យរាជបុត្ររបស់ព្រះ នាងកែកេសីឡើងសោយរាជ្យមុនគេ ល្អិតណាច្បាំងឈ្នះព្រះអា- ទិត្យ។

២. មូលហេតុព្រះវេស្សន្តរយាងចូលព្រៃ

- ឱ្យតម្លៃលើលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ
- គោរពឆន្ទៈរបស់ប្រជារាស្ត្រ
- មិនស្រឡាញ់អំណាច ព្រោះអំណាចជាប្រភពនៃអំពើបាប
- មិនបោះបង់ឧត្តមគតិក្នុងការធ្វើទាន
- បញ្ចៀសទំនាស់ក្នុងព្រះនគរ ចង់ឱ្យនគរទទួលបានសន្តិភាព
- ស្រោចស្រង់សត្វលោកឱ្យចាកផុតគ្រោះអវិជ្ជា និងទុក្ខវេទនា ទាំងឡាយ។

ឧទាហរណ៍

- ព្រះវេស្សន្តរបានធ្វើដំណើរចាកចេញពីនគរចេតុត្តរចូលទៅព្រៃភ្នំ គិរីវង្គត បួសជាតសីតាមការបណ្តេញរបស់បណ្តាសាស្ត្រអ្នកស្រី

ពិរាស្ត្រ មកពីព្រះអង្គបរិច្ចាគដ៏រីមង្គលឲ្យទៅនគរកល្យាណ្ឌរាស្ត្រ។
ម្យ៉ាងទៀតព្រះវេស្សន្តរមិនព្រមទទួលអំណាចពីមាតុលនគរ កាល
ព្រះអង្គស្នាក់នៅមួយរយៈ...។

- សរុបមតិ : អំណាចឬរាជសម្បត្តិជាបំណងរបស់ព្រះមហាក្សត្រ។
ប៉ុន្តែព្រះរាមនិងព្រះវេស្សន្តរស្ថិតនៅក្នុងត្រកូលស្តេច តែបែរជាបោះ
បង់អំណាច ទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយចង់ឲ្យព្រះនគរទទួលបានសន្តិភាព
សុភមង្គល...។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : មតិរបស់ពិតជាមានតម្លៃ អត្ថន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅ
ដោយបានបង្ហាញឲ្យឃើញពីវិវភាពរបស់ព្រះរាមនិងព្រះវេស្សន្តរ ក៏
ដូចជាអ្នកដឹកនាំដទៃទៀត។ ហើយម្យ៉ាងទៀតបានដាស់តឿនដល់អ្នក
គ្រប់គ្រងទាំងអស់ឲ្យប្រកាន់នូវវិវភាពបែបនេះ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន:

ប្រធានទី១៦

ទស្សនៈមួយបានចែងថា “ស្រី ស្រា ល្បែង និងបាប
មិត្ត គឺជាអបាយមុខដែលនាំទៅរកការបាត់បង់នូវ
សុភមង្គល”។ ចូរពន្យល់ ដោយលើកឧទាហរណ៍
ក្នុងសង្គមជាក់ស្តែង និងក្នុងអក្សរសិល្ប៍មកបញ្ជាក់
ឱ្យបានច្បាស់លាស់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : ...មនុស្សទូទៅសុទ្ធតែប្រាថ្នាចង់រស់នៅមានសុភមង្គល
....។
- ចំណូលបញ្ហា : “ស្រី ស្រា ល្បែង និងបាបមិត្ត គឺជាអបាយមុខដែល
នាំទៅរកការបាត់បង់នូវសុភមង្គល”។
- ចំណោទបញ្ហា : តើការប្រព្រឹត្តអំពើអបាយមុខនាំឱ្យបាត់បង់នូវ
សុភមង្គលដូចម្តេចខ្លះ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ

- បាបមិត្ត : មិត្តអាក្រក់
- អបាយមុខ : ហេតុដែលនាំមកនូវក្តីវិនាស
- សុភមង្គល : សេចក្តីសុខដ៏ប្រសើរទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ការនិយមស្រី ស្រា ល្បែង និងការមានមិត្តអាក្រក់ គឺជាប្រភពដែលនាំឲ្យវិនាសបាត់បង់នូវសេចក្តីសុខទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត។
- **បកស្រាយ**

ក. ការលេងស្រី

- នាំឲ្យមានជំនក់ចិត្ត គិតចង់តែដើរលេង
- គ្មានទំនួលខុសត្រូវចំពោះភារកិច្ចជាថ្មី ជាឪពុក
- គ្រួសារខ្វះភាពកក់ក្តៅ
- បង្កើតនូវអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ
- ចម្លងរោគដល់ប្រពន្ធកូន

ខ. ការសេពសុភា

- នាំឲ្យខាតបង់ទ្រព្យសម្បត្តិ
- ខូចចរិយាមាយាទ សណ្តាប់ធ្នាប់ បាត់បង់ស្មារតី
- ខាតបង់ពេលវេលាធ្វើការងារ
- បាត់បង់កិត្តិយស កេរ្តិ៍
- ខ្សោយប្រាជ្ញា ខូចសុខភាព អាយុខ្លី

ឧទាហរណ៍៖ រឿងតេជោយ៉ាត ស្តេចសំរែសេពសុភាដែល
បង្អកដោយជំទាវស្រែន្យ នាំឲ្យរង្វេងស្មារតី ត្រូវតេជោមាស

ចាប់យកទៅសម្លាប់...។

ខ. ការលេងល្បែង

- នាំឱ្យខាតបង់ទ្រព្យសម្បត្តិ
- បាត់បង់ភាពថ្លៃថ្នូរ
- មានជម្លោះវាយតប់គ្នា
- ក្លាយខ្លួនជាចោរ...

ខ. ការសេពគប់មិត្តអាក្រក់

- ក្លាយខ្លួនទៅជាមនុស្សញៀននឹងល្បែងស្រីស្រា ឆបោក លួច ប្លន់ ញៀនថ្នាំ...
- ទទួលរងទុក្ខទោស (ជាប់គុក មានរបួស...)
- មានចិត្តកាចសាហាវ ច្រឡើងបើស
- មានគ្រោះថ្នាក់គ្រប់ពេល...

ឧទា. រឿងកុលាបប៉ៃលិន លោកហ្លួងរតនសម្បត្តិសេពគប់ លោកបាឡាត់ជាមនុស្សអាក្រក់ នាំថៅកែផាន់ជាចោរមក ប្លន់ផ្ទះ...។

- **សរុបមតិ :** បុគ្គលណាក៏ដោយ ឱ្យតែបានប្រព្រឹត្តនូវអំពើពាលាទាំង៤ យ៉ាងនេះ មានស្រី ស្រា ល្បែង និងសេពគប់មិត្តអាក្រក់ រមែងនាំមក នូវក្តីវិនាសអន្តរាយ ខូចកិត្តិយសកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ពិសេសធ្វើឱ្យបាត់បង់នូវ ភាពថ្លៃថ្នូរ....។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : មតិរបស់ពិតជាមានតម្លៃ អត្ថន័យល្អសម្រាប់អប់រំ
.....។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី១៧

ពិភពលោកវិកចច្រើន និងមានសន្តិភាពទៅបាន គឺ អាស្រ័យវិទ្យាសាស្ត្រ និងសាសនាដើរទន្ទឹមគ្នា ជានិច្ច។ ចូរបំភ្លឺដោយលើកយកឧទាហរណ៍នៅ ក្នុងអក្សរសិល្ប៍ និងសង្គមជាក់ស្តែងមកបញ្ជាក់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : វិទ្យាសាស្ត្រនិងសាសនាគឺជាផ្នែកដ៏សំខាន់របស់ពិភពលោក ដែលនាំឱ្យមនុស្សរស់នៅមានសេចក្តីសុខ...។
- ចំណូលបញ្ហា : “ពិភពលោកវិកចច្រើន និងមានសន្តិភាពទៅបាន គឺអាស្រ័យវិទ្យាសាស្ត្រ និងសាសនាដើរទន្ទឹមគ្នាជានិច្ច”។
- ចំណោទបញ្ហា : តើវិទ្យាសាស្ត្រនិងសាសនាមានសារៈសំខាន់ដូចម្តេចខ្លះចំពោះពិភពលោក?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - សន្តិភាព : ភាពមានសេចក្តីសុខ គ្មានសង្គ្រាម។
 - វិទ្យាសាស្ត្រ : វិជ្ជាមួយប្រភេទ ដែលគេរកឃើញដោយការលៃ

ផ្សំ មានការផ្សំធាតុជាដើម ។

- សាសនា : ពាក្យបណ្តាំ, ពាក្យផ្តាំធ្វើ, ពាក្យប្រៀនប្រដៅ, ការប្រៀនប្រដៅ។

• ពន្យល់ន័យប្រធាន : ការរីកចម្រើនរុងរឿង ហើយដែលពោរពេញទៅដោយសុខសន្តិភាពនោះ គឺអាស្រ័យទៅលើភាពរីកចម្រើននៃវិទ្យាសាស្ត្រ និងប្រតិបត្តិយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវសាសនា...។

• **បកស្រាយ**

ជាការពិតណាស់ តថភាពនៃពិភពលោកដែលមានលក្ខណៈរីកចម្រើន លូតលាស់គ្រប់ផ្នែកគ្រប់វិស័យទៅបាន គឺអាស្រ័យដោយសារតែកត្តា ធំៗសំខាន់ៗពីរយ៉ាងគឺ៖

+ កត្តាជឿនលឿននៃវិទ្យាសាស្ត្រ

- ជួយធ្វើឱ្យពិភពលោកមានសម្ភារៈប្រើប្រាស់សំបូរបែប...
- បានធ្វើឱ្យពិភពលោកមានការផ្លាស់ប្តូរមុខមាត់ថ្មីជានិច្ច...
- បានធ្វើឱ្យការរស់នៅរបស់មនុស្សលោកកាន់តែមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ តាមរយៈរបកគំហើញថ្មីៗនៃវិទ្យាសាស្ត្រដូចជា ការរកឃើញនូវឱសថសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺ.... បច្ចេកវិទ្យា សម្ភារៈប្រើប្រាស់... សកលភាវូបនីយកម្ម មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ... មធ្យោបាយទំនាក់ទំនង...។

ឧទាហរណ៍៖ សមិទ្ធផលនៃវិទ្យាសាស្ត្រទំនើបក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ន...

+ កត្តាសាសនា

- បានអប់រំដុះសាច់ចិត្តគំនិតរបស់មនុស្សឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើល្អដោយ កាយ វាចា ចិត្ត...
 - ចេះយោគយល់អធ្យាស្រ័យគ្នា ស្រឡាញ់រាប់អាន មានមេត្តា ករុណា ចំពោះគ្នាទៅមក...
 - ស្រឡាញ់សន្តិភាព សេចក្តីសុខរបស់មនុស្សជាតិ មនុស្សធម៌
 - ដោះស្រាយបញ្ហាដោយសន្តិវិធី អហិង្សា...
 - ចូលរួមកសាងនូវសមិទ្ធផលរួម ប្រយោជន៍រួម...
 - ចូលរួមកសាងនូវវប្បធម៌សន្តិភាព...
- **សរុបមតិ :** សរុបមក តាមការបកស្រាយខាងលើឃើញថាវិទ្យា សាស្ត្រ និងសាសនាត្រូវតែដើរទន្ទឹមគ្នាជានិច្ច មិនអាចមានមួយ ឬខ្វះ មួយណាឡើយ។ ប្រសិនបើពិភពលោកមានតែវិទ្យាសាស្ត្រដែលរីក ចម្រើន តែខ្វះនូវសាសនាដែលជាកត្តាបណ្តុះសីលធម៌រស់នៅរបស់ មនុស្សក្នុងសង្គម នោះពិភពលោកនឹងទទួលរងនូវក្តីវិនាសអន្តរាយ។ ព្រោះវិទ្យាសាស្ត្រជាអារុធមុខពីរ កាលណាបើគេគ្មានសីលធម៌ គ្មាន ការអប់រំ និងគ្មានសាសនា...។ បើមានតែសាសនា ហើយខ្វះវិទ្យា- សាស្ត្រ មនុស្សជាតិក៏ពិបាករស់នៅដែរ ព្រោះគ្មានសម្ភារៈសម្រាប់ប្រើ ប្រាស់.....។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- **វាយតម្លៃប្រធាន :** ប្រធានប្រកបដោយខ្លឹមសារអប់រំ...
- **មតិផ្ទាល់ខ្លួន :** ដូច្នេះក្នុងនាមយើងជាមនុស្សថ្មី ជំនាន់បច្ចេកវិទ្យា ជឿនលឿន...។

ប្រធានទី១៨

**ទស្សនៈមួយពោលថា “អក្សរសិល្ប៍បានរួមវិភាគទាន
យ៉ាងសំខាន់សម្រាប់អប់រំបណ្តុះអ្នកអានឱ្យក្លាយទៅ
ជាធនធានមនុស្ស”។ ចូរពន្យល់ឱ្យបានក្បោះក្បាយ
ដោយលើកយកអក្សរសិល្ប៍នានាដែលបានសិក្សា
រួចមកបញ្ជាក់។**

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : ក្នុងការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស គេមាន
មធ្យោបាយច្រើនយ៉ាង.....។
- ចំណូលបញ្ហា : “អក្សរសិល្ប៍បានរួមវិភាគទាន យ៉ាងសំខាន់សម្រាប់
អប់រំបណ្តុះអ្នកអានឱ្យក្លាយទៅជាធនធានមនុស្ស”។
- ចំណោទបញ្ហា : តើអក្សរសិល្ប៍បានរួមវិភាគទានបណ្តុះបណ្តាល
ធនធានមនុស្សយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - រួមវិភាគទាន : រួមចំណែក

- ធនធានមនុស្ស : សំដៅយកមនុស្សមានលក្ខណៈល្អ សមជា ពលរដ្ឋល្អ មានប្រយោជន៍សម្រាប់សង្គម និងជាទីសង្ឃឹមរបស់ ប្រទេសជាតិ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : អក្សរសិល្ប៍បានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការ ទូន្មានប្រៀនប្រដៅ ណែនាំមនុស្សឱ្យចេះកសាងខ្លួនឱ្យក្លាយជាមនុស្ស មានលក្ខណសម្បត្តិល្អ ប្រកបដោយចំណេះដឹង សមត្ថភាព មាន ប្រាជ្ញាស្មារតី មានសីលធម៌ ជាគ្រឹះរឹងមាំរបស់ប្រទេសជាតិ។
- បកស្រាយ
អក្សរសិល្ប៍បានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់អប់រំបណ្តុះអ្នកអាន ឱ្យក្លាយជាធនធានមនុស្សបានយ៉ាងប្រសើរ៖
 - បណ្តុះឱ្យមានមនសិការស្នេហាជាតិ ចេះស្រឡាញ់ជាតិ ឈឺចាប់ ពីរឿងជាតិ មើលឃើញការជិះជាន់គ្រប់រូបភាព បង្កើតបានជា កំហឹងជាតិ រហូតហ៊ានតម្កល់ប្រយោជន៍ជាតិជាធំ។
ឧទា. រឿងភូមិពិរុទ្ធាន ជួន នៅ និងបក្សពួករួមអារុធ ហ៊ានពលី ជីវិតដើម្បីរើបម្រះចេញពីការគាបសង្កត់របស់បារាំង។
 - បណ្តុះឱ្យចេះធ្វើការវិភាគ មើលឃើញសង្គមនៅអន់ថយ មិនរីក ចម្រើន ហ៊ានធ្វើការកែប្រែសង្គមពីអន់ថយឱ្យឈានទៅរកការ រីកចម្រើន។
ឧទា. រឿងគ្រូបង្រៀនស្រុកស្រែ គម្រោងការកែប្រែសង្គមលើ វិស័យទាំងបួន មានសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច នយោបាយ និងវប្បធម៌
 - បណ្តុះឱ្យមានសីលធម៌ស្អាតស្អំ ស្រឡាញ់តែអំពើសុចរិត យុត្តិ- ធម៌។

ឧទា. រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់ សមសុខចិត្តក្រលំបាក វេទនា តែមិនធ្វើតាមអូសទាញរបស់សៅ។ សមស្រឡាញ់យុត្តិធម៌ មិនបណ្តេញកម្មករខ្មែរចេញពីរោងចក្រសាប៊ូ ហើយទទួលកម្មករចិន យួន ជំនួសឡើយ។

- បណ្តុះធន្នៈប្រយុទ្ធក្នុងការរស់នៅ ចេះតស៊ូក្នុងជីវិត

ឧទា. រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់ សមខិតខំជំនះរាល់ ឧបសគ្គ ដើម្បីរស់នៅ....

- បណ្តុះសមត្ថភាពយល់ដឹងខ្ពស់ ចេះវិភាគបញ្ហាសង្គម

ឧទា. រឿងគូលីកំណែន លីមមើលឃើញពីប្រភពនៃទុក្ខវេទនារបស់រាស្ត្រ គឺបណ្តាលមកពីការជិះជាន់ ការល្ងង់ខ្លៅ និងខ្សោយ។ ម៉ឺងមើលឃើញសង្គមពុករលួយ អយុត្តិធម៌ សុខចិត្តលះបង់តំណែងការងារម្តាយ និងសង្សារចេញទៅតស៊ូក្នុងព្រៃ។

- បណ្តុះឲ្យមានគំនិតជឿនលឿន និងមានទំនួលខុសត្រូវចំពោះទង្វើរបស់ខ្លួន។

ឧទា. រឿងថៅកែចិត្តចោរ ពូហំមានគំនិតជឿនលឿន ហ៊ានទទួលកំហុស សុខចិត្តជាប់គុក។

- បណ្តុះឲ្យមានការរួមកម្លាំងគ្នា ចេះជួយគ្នានៅពេលមានផុរ:

ឧទា. រឿងថៅកែចិត្តចោរ ផានិត សុខ មាន គង់ ទ្រី ចេះរួមកម្លាំងគ្នា ទាត់ចោលសំណូកថៅកែ និងស្វែងរកយុត្តិធម៌ឲ្យពូហំ, រឿងភូមិតិរច្ឆាន ទោះជាមានជីវភាពក្រីក្រ ក៏ប្រជាជនខ្មែរចេះចេញលុយកាក់ជួយចាប់មគ្គុទ្ទលតាមកម្លាំងសទ្ធាចូលបុណ្យនាងតុំ ប្រពន្ធសុវណ្ណដែលបានលាចាកលោក។

- បណ្តុះគំនិតមើលឃើញពីតម្លៃនៃគុណធម៌របស់មនុស្ស និងមិនឱ្យតម្លៃលើបុណ្យសក្តិ ទ្រព្យសម្បត្តិ អំណាច។

ឧទា. រឿងគូលីកំណែន នាងហេង ពូស្វាយ មីងពត បាននាំគ្នាឱ្យតម្លៃលើគុណសម្បត្តិរបស់លីម ហើយទាត់ចោលលោកចៅហ្វាយ។

- សរុបមតិ : អក្សរសិល្ប៍ពិតជាបានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអប់រំបណ្តុះគំនិតអ្នកអាន និងអ្នកសិក្សាឱ្យមានមនសិការជាតិ ចេះស្រឡាញ់អំពើល្អរបស់មនុស្ស ស្តាប់ខ្លឹមអំពើពុករលួយ ចេះតស៊ូក្នុងជីវិតស្គាល់តម្លៃមនុស្ស.....។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ប្រធានប្រកបដោយខ្លឹមសារអប់រំ...
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន :

ប្រធានទី១៩

មានទស្សនៈជាច្រើនបានលើកឡើងថា “ខ្មែរជាជនជាតិ
ឥណ្ឌាទី២” តើទស្សនៈនេះត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : ការសិក្សាប្រវត្តិសាស្ត្របង្ហាញថាប្រទេសកម្ពុជាធ្លាប់មានទំនាក់ទំនងជាមួយឥណ្ឌាតាំងពីសតវត្សទីមួយមកម្ល៉េះ គឺតាមរយៈព្រះបាទហ៊ុនឡែនដែលបានរៀបអភិសេកជាមួយព្រះនាងលីវយី បឋមក្សត្រីខ្មែរ ។
- ចំណូលបញ្ហា : ទំនាក់ទំនងនេះធ្វើឱ្យខ្មែរទទួលអរិយធម៌ពីឥណ្ឌាមកជាច្រើន ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យលេចចេញជាទស្សនៈថា “ខ្មែរជាឥណ្ឌាទីពីរ” ។
- ចំណោទបញ្ហា : តើទស្សនៈបែបនេះត្រឹមត្រូវឬទេ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី : ជាបឋម មុននឹងវែកញែករកខុសត្រូវទៅលើទស្សនៈរបស់ប្រធាន យើងគប្បីស្វែងយល់ន័យនៃពាក្យថា “ឥណ្ឌាទីពីរ” ជាមុនសិន ។
- ពន្យល់ពាក្យ

- ឥណ្ឌាទី២ : ជាជនជាតិដែលបានកើតចេញពីជាតិឥណ្ឌាដើម។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានមានន័យថា ជនជាតិខ្មែរជាជនជាតិដែលកើតចេញមកពីជនជាតិឥណ្ឌា។

• **បកស្រាយ**

ក. មតិស្រប៖ ខ្មែរពិតជាឥណ្ឌាទី២មែន ឬព្រោះ

- ខ្មែរកាន់សាសនារបស់ឥណ្ឌា (ព្រាហ្មណ៍សាសនា និងពុទ្ធសាសនា)
- ខ្មែរកាន់ទំនៀមទម្លាប់របស់ឥណ្ឌា (ទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីរបបរាជានិយម ឬជាសព ការជុក...)
- ខ្មែរប្រើអក្សរសិល្ប៍ឥណ្ឌា (រឿងរាមាយណៈ រាមកេរ្តិ៍...)
- ខ្មែរប្រើភាសាឥណ្ឌា (ភាសាបាលី និងសំស្ក្រឹត)
- សំណង់ស្ថាបត្យកម្មបែបឥណ្ឌា (សំណង់ប្រាសាទលើភ្នំ លើខឿនខ្ពស់ៗ)
- ខ្មែរបានរត់ចេញពីឥណ្ឌា (ខ្មែរជាជនជាតិកាសេមៀរ)

❖ សរុបមតិស្រប៖ ខ្មែរពិតជាឥណ្ឌាទី២មែន។

❖ សំណួរភ្ជាប់មតិផ្ទុយ៖ តើខ្មែរពិតជាឥណ្ឌាទី២ដូចគេថាមែនឬទេ?

ខ. មតិផ្ទុយ៖ ខ្មែរមិនមែនជាឥណ្ឌាទី២ទេ ព្រោះ

- កំណត់ហេតុរបស់លោក ជីវតាក្វាន់ ថាឥណ្ឌាចូលមកស្រុកខ្មែរក្នុងស.វ.ទី១ នៃគ.ស.។
- ខ្មែរនិងឥណ្ឌាធ្វើសង្គ្រាមនឹងគ្នាក្នុងស.វ.ទី១
- ខ្មែរមានទឹកដី មានអ្នកដឹកនាំច្បាស់លាស់ (ព្រះនាងសោមា ឬ

លីវីយី ឬនាងនាគ ជាមេដឹកនាំនគរខ្មែរ)

- ឥណ្ឌាកាន់របបបិតាធិបតេយ្យ ឯខ្មែរកាន់របបមាតាធិបតេយ្យ
- ភាសាខ្មែរមានក្បួនច្បាប់ខុសពីឥណ្ឌា
- ភាសាខ្មែរស្ថិតក្នុងអំបូរខ្មែរមន ឯភាសាឥណ្ឌាស្ថិតក្នុងអំបូរឥណ្ឌាអឺរ៉ុប។
- តាមទស្សនៈរបស់លោក ជក អូលីវីយេ ថាជនជាតិខ្មែរមិនមែនជាជនជាតិចិន យួន ឬឥណ្ឌាទេ គឺជនជាតិខ្មែរបានកើតឡើងនិងរស់នៅលើប្រដោយឥណ្ឌូចិននេះតែម្តង...អំបូរមនខ្មែរកើតពីការផ្សំកាត់រវាងពួកមេឡានេស៊ីយាង និងពួកឥណ្ឌូនេស៊ីយាងដែលរស់នៅពាសពេញលើសុវណ្ណភូមិ...។
- អ្វីដែលមាន ខ្មែរគ្រាន់តែទទួលឥទ្ធិពលពីឥណ្ឌាតែប៉ុណ្ណោះ។

❖ សរុបមតិផ្ទុយ៖ ខ្មែរពិតជាមិនមែនឥណ្ឌាទី២ទេ។

គ. មតិពិភាក្សា

- មតិទី១ : មិនសមហេតុផល ជាទស្សនៈភាន់ច្រឡំ យល់ឃើញខុស។
- មតិទី២ : សមហេតុផល ព្រោះមានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានមិនត្រឹមត្រូវទេ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី២០

មនុស្សមួយចំនួនគេឱ្យតម្លៃលើលុយ គេថា “មាន
លុយ គឺមានអ្វីៗមានទាំងអស់”។ តើមតិនេះត្រឹមត្រូវ
ដែរឬទេ? ចូរពិភាក្សាដោយលើកយកអំណះអំណាង
មកបញ្ជាក់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : និយាយទាក់ទងនឹងតម្រូវការរបស់មនុស្សទូទៅ។
- ចំណូលបញ្ហា : “ មានលុយគឺមានអ្វីទាំងអស់”។
- ចំណោទបញ្ហា : តើមតិខាងលើត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - លុយ : ជាក្រដាសប្រាក់សម្រាប់ចាយវាយផ្ដោះប្តូរទំនិញសព្វ
សារពើ។
 - អ្វីៗទាំងអស់ : សំដៅលើវត្ថុប្រើប្រាស់សព្វបែបយ៉ាង។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : បានសេចក្តីថា មានក្រដាសប្រាក់សម្រាប់
ចាយវាយ គឺមានវត្ថុប្រើប្រាស់សព្វសារពើ។

• បកស្រាយ

❖ មតិស្រប : “មានលុយគឺមានអ្វីៗទាំងអស់”

▪ លុយមានសារៈសំខាន់ណាស់ទាំងក្នុង៖

- ជីវភាពរស់នៅសមរម្យមានបាយម្ហូបហូបគ្រប់គ្រាន់
សម្លៀកបំពាក់ មានសម្ភារៈប្រើប្រាស់ទាន់សម័យ រថយន្ត
ម៉ូតូ ម៉ាស៊ីនត្រជាក់... មានឱកាសដើរលេងកម្សាន្ត
សប្បាយនានា
- ទីជម្រកតាមចំណងចំណូលចិត្តតាមធនធានដែលគេមាន
(ផ្ទះ វីឡា...)
- ចំណេះដឹង មានលុយអាចរៀនសូត្របានវែងឆ្ងាយ
- ស្នេហា អាចរកនារីណាដែលគេពេញចិត្តធ្វើជាភរិយា ធ្វើ
ជាស្រីកំណាត់...
- កិត្តិយស អាចឱ្យគេចូលប្រឡូកក្នុងការងារសង្គម រួម
ចំណែកសង់សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ ស្ពានថ្នល់ ធ្វើ
បុណ្យទាន អ្នកផងសរសើរគោរពស្រឡាញ់...។
- អំណាច អាចបញ្ជាបោកបញ្ឆោតប្រើប្រាស់មនុស្សឱ្យធ្វើ
អំពើល្អ អាក្រក់ ថោកទាប បានតាមតម្រូវការ...។

ឧទាហរណ៍ក្នុងសង្គម៖

- កសិករ កម្មករ ខិតខំធ្វើស្រែចម្ការ
- មន្ត្រីរាជការ យោធា
- ពាណិជ្ជករ ឧស្សាហករ អាជីវករ

ឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍៖

- រឿងថៅកែចិត្តចោរ : ថៅកែចិត្តចោរ ប៉ូលីស...
- រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់ : នាយសៅ ថៅកែ
ហុក សេដ្ឋីនីកាន ម្ចាស់ស៊ីក្វ...។
- រឿងកូលាបប៉ៃលិន : លោកហ្លួងរតនសម្បត្តិ

សរុបមតិ : ពិតដូចគេថា.....។

❖ មតិផ្ទុយ : “មានលុយគឺមិនមែនមានអ្វីៗទាំងអស់ទេ”

▪ លុយមិនមានសារៈសំខាន់អ្វីទេចំពោះ៖

- សេចក្តីស្លាប់ ដោយសារការស្លាប់មិនអាចតវ៉ាបាន។
- សេចក្តីស្នេហាបរិសុទ្ធមិនអាចប្តូរនឹងលុយបានទេ។
- ឧត្តមគតិស្នេហាជាតិទោះដឹងថាស្លាប់ក៏មិនខ្លាច។
- សេចក្តីយុត្តិធម៌មិនក្បត់នឹងការពិត។
- ចំណេះវិជ្ជាមិនអាចយកលុយទៅទិញបានទេនាំឲ្យសង្គម
មិនរីកចម្រើន។
- ច្បាប់ ដោយសារច្បាប់តំណាងឧត្តមគតិរបស់មនុស្ស
- សិទ្ធិសេរីភាព
- សុភមង្គល
- ប្រវត្តិសាស្ត្រ ព្រោះមិនអាចថ្លៃការពិតបាន។

ឧទាហរណ៍ក្នុងសង្គម៖

- កសិករ កម្មករ រក្សាអត្ថិភាពរបស់ខ្លួនយ៉ាងល្អ។
- មន្ត្រីរាជការ ប៉ូលីស យោធា គោរពតួនាទីរបស់ពួកគេបាន
ប្រសើរណាស់
- ពាណិជ្ជករ ឧស្សាហករ អាជីវករ ក៏រក្សាតម្លៃរបស់ខ្លួន

បាន។

ឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍៖

- រឿងថៅកែចិត្តចោរ : ផានិត សុខ ទ្រី មាន គង់
- រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់ : សមមិនចូលដៃ
ជាមួយសៅធ្វើចោរ
- រឿងផ្ការស្រពោន : នាងវិធាវី
- រឿងគូលីកំណែន : ពូស្វាយ នាងហេង

សរុបមតិផ្ទុយ : ពិតដូចគេថា.....។

❖ សំយោគមតិ : មតិទាំងពីរសមរម្យដូចគ្នាព្រោះ៖

- លុយអាចកសាងសង្គមគ្រួសារ បុគ្គលឱ្យអភិវឌ្ឍន៍
- លុយអាចជះឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់សង្គម គ្រួសារ បុគ្គល បើ
គេឱ្យតម្លៃលុយខ្លាំងពេក។

ដូចនេះគេត្រូវប្រើប្រាស់លុយឱ្យសមស្របតាមច្បាប់ និងសីលធម៌
សង្គម។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : មតិខាងលើមិនទាន់ត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះការកសាង
សង្គមត្រូវការលក្ខណៈសម្បត្តិ ឆន្ទៈ ការភ្ញាក់រឭកចំពោះឧត្តមគតិ
យុត្តិធម៌។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : ត្រូវធ្វើជាពលរដ្ឋល្អដោយយកឧត្តមគតិយុត្តិធម៌ និង
ច្បាប់ជាធំ។

ប្រធានទី២១

បន្ទាប់ពីបានសិក្សារឿងរ៉ាវកែចិត្តចោរ មានមតិខ្លះ
យល់ថា “អ្នកនិពន្ធបញ្ចប់រឿងដោយឱ្យពូហំជាប់គុក
តែម្នាក់ឯងដូច្នេះជាការត្រឹមត្រូវ”។ តើមតិនេះសម
ហេតុផលឬទេ? ចូរពិភាក្សាដោយលើកឧទាហរណ៍
មកបញ្ជាក់។

គម្រោងតេង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : រឿងរ៉ាវកែចិត្តចោរ.....ហំត្រូវជាប់គុក...។
- ចំណូលបញ្ហា : “.....”
- ចំណេញបញ្ហា : តើមតិខាងលើត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - គុក : កន្លែងឃុំឃាំងអ្នកមានទោស។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ពូហំជាប់គុកម្នាក់ឯងជាការត្រឹមត្រូវ។
- បកស្រាយ
 - ❖ មតិស្រប : “បញ្ចប់រឿងឱ្យពូហំជាប់គុកតែម្នាក់ឯងជាការត្រឹម

ត្រូវ” ព្រោះ៖

+ ប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់

- សង្គមមានច្បាប់ដូចជា ច្បាប់ចរាចរ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ...
- សីលធម៌ទូទៅដូចជា អមនុស្សធម៌...
- សីលធម៌ សាសនាដូចជា ធ្វើអំពើបាបកម្ម សម្លាប់ជីវិតអ្នកដទៃ
លោភលន់ គ្មានការអភិវឌ្ឍ....

+ គិតប្រយោជន៍ស្លូតត្រូវ(ផ្ទាល់ខ្លួន និងគ្រួសារ)

+ បំផ្លាញទ្រព្យ... ជីវិតអ្នកដទៃ

+ បង្កឱ្យសង្គមជួបភាពអនាធិបតេយ្យ អសន្តិសុខ អត្ថិភាព និង
គ្មានការអភិវឌ្ឍ...

+ ល្ងង់ខ្លៅចាញ់បោកអ្នកដទៃ

+ លក់ឧត្តគតិដើម្បីប្រាក់ គឺធ្វើអំពើអាក្រក់ដោយចេតនា

+ ស្រាយបញ្ហាគ្រួសារក្នុងក្តីលោភលន់ និងគ្មានការពិភាក្សាក្នុង
គ្រួសារ។

ឧទាហរណ៍តាមដំណើររឿង៖

- ពូហំបើកឡានទៅបុកឡានថៅកែហុងលី នាំឱ្យមានអ្នករង
របួស និងស្លាប់ចំនួនបីនាក់ រួមទាំងខូតខាតរថយន្តផងដែរ។
- គាត់បានទម្លាក់កំហុសទៅលើពួកអ្នករងគ្រោះដូចជាថា៖
“ពួកវាស៊ីយ”។
- ពូហំធ្វើអំពើនេះដោយមិនបានពិភាក្សាជាមួយប្រពន្ធកូន និង
ម្តាយ ព្រោះពេលប៉ូលីសមករកចាប់ មីងយ៉ានថា “រឿងអ្វីគេរក
ចាប់...”។

- ពូហំធ្វើការងាររកប្រាក់តាមបញ្ហាថៅកែដែលថាឲ្យមួយម៉ឺន រៀលដើម្បីយកទៅស្រាយបញ្ហាលំបាកក្នុងគ្រួសារដូចជា៖
 - * ប្រពន្ធឈឺត្រូវការលុយទិញថ្នាំ
 - * កូនត្រូវការលុយចូលរៀន
 - * ម្តាយចាស់ជរាត្រូវការធ្វើបុណ្យ...
- ពោលគឺពូហំធ្វើតាមបញ្ហាថៅកែដោយគ្មានការពិចារណា។....
- សរុបមតិស្រប : ការជាប់គុករបស់ពូហំជាការត្រឹមត្រូវមែន។
- ❖ មតិផ្ទុយ : “ការឲ្យពូហំជាប់គុកតែឯងមិនត្រឹមត្រូវឡើយ ក្នុងនោះ ថៅកែក៏ត្រូវជាប់គុកដែរព្រោះ៖”
 - មេក្លោងបង្កើតគំនិត និងឧបាយកលនេះ
 - អ្នកបញ្ហា
 - និយមអំពើអសកម្ម កេងប្រវ័ញ្ច ពុករលួយ មិនគោរពច្បាប់ ឲ្យតម្លៃលើប្រាក់(ប្រលុយ)
 - និយមអំពើអយុត្តិធម៌
 - និយមអំពើប្រជាភិថុត បោកប្រាស់
 - បង្កការលំបាកដល់សង្គម និងប្រជាពលករតូចតាចដូចជា៖ មានភាពអនាធិបតេយ្យ អសន្តិសុខ អស្ថិរភាព គ្មានសុវត្ថិភាព និងគ្មានការអភិវឌ្ឍ...
 - ពោលគឺគិតតែប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនជាធំ។
- + ឧទាហរណ៍តាមដំណើររឿងថៅកែចិត្តចោរ៖
 - ថៅកែបានបង្គាប់ពូហំឲ្យបើកឡានទៅបុកឡានថៅកែហុងលី ដែលមានរបរដូចគ្នា ក្នុងខណៈដែលពូហំត្រូវការប្រាក់សង្គ្រោះ

គ្រួសារ។

- ថៅកែបានឲ្យតម្លៃទៅលើអំពើអយុត្តិធម៌ និងលុយដូចគាត់ថា៖
“លើលោកនេះគ្មាននរណាប្រតិបត្តិអយុត្តិធម៌បានឡើយ...។”
“...លុយជាអាជ្ញាកណ្តាលកាត់សេចក្តីរវាងអយុត្តិធម៌ ឬអយុត្តិធម៌...”
- ថៅកែបានអួតប្រាប់គេពីគុណសម្បត្តិគាត់ដែលជួយជាតិដូចជា
“នាយធានីតនោះជួយឲ្យមានការងារធ្វើ...” “រឿងអ្វីដែលរាជ-
ការឲ្យជួយ មិនដែលខានទេ...”
- តាមសំដីធានីតចោទថៅកែថា៖ “ជាចោរប្លន់ជាតិមិនខ្លាចចូល
ដៃជាមួយបរទេសលក់ជាតិខ្មែរដើម្បីខ្លួនបានចំណេញឡើយ...”

• សរុបមតិផ្ទុយ : សរុបមក ថៅកែត្រូវជាប់គុកដែរ។

❖ សំយោគមតិ

- មតិស្របត្រឹមត្រូវម្យ៉ាង ព្រោះពួកវាធ្វើខុសច្បាប់។
- មតិផ្ទុយត្រឹមត្រូវម្យ៉ាងដែរ ព្រោះថៅកែជាមេខ្លោង នាំឲ្យខុស
ច្បាប់។
- ជាការពិត ពួកវាទាំងពីរថៅកែជាជនមានទោសត្រូវជាប់គុកដូចគ្នា
ព្រោះបង្កវិបត្តិដល់សង្គម។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានលើកឡើងខាងលើមានលក្ខណៈ
ត្រឹមត្រូវ តែមិនទាន់គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ព្រោះបង្ហាញកំហុសតែអ្នក
ប្រព្រឹត្ត ឯអ្នកបញ្ជាហាក់ដូចលាក់លៀម។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : ត្រូវនាំគ្នាគោរពច្បាប់។

ប្រធានទី២២

មានមតិខ្លះយល់ថា “ទស្សនៈនំមិនធំជាងនាឡិហ្គស
សម័យសម័យហើយក្នុងសង្គមបច្ចុប្បន្ន”។ តើមតិនេះ
ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ? ចូរពិភាក្សាដោយលើកយកអំណះ
អំណាងមកបញ្ជាក់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា :។
- ចំណូលបញ្ហា : “.....”
- ចំណេញបញ្ហា : តើមតិនេះត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ខ. គូសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ទស្សនៈ : ការយល់ឃើញ។
 - នាឡិ : គ្រឿងសម្រាប់រង្វាស់រង្វាល់។
 - ហ្គសសម័យ : អ្វីៗដែលមិនជឿនលឿន ឬហ្គសកាលសម័យ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ការយល់និងឲ្យតម្លៃលើទស្សនៈនំមិនធំជាង
នាឡិក្នុងសង្គមបច្ចុប្បន្ននេះគ្មានភាពជឿនលឿន និងការនិយមឡើយ។

• **បកស្រាយ**

❖ មតិស្រប : (សម្របតាមប្រធាន) ព្រោះ ទស្សនៈនិងមិនធំជាង

នាឡិ មានលក្ខណៈអវិជ្ជមានដូចជា៖

- បំបិទសិទ្ធិសេរីភាពបុគ្គល
- បង្កឱ្យមានទំនាស់វិបត្តិផ្សេងៗ
- ទុច្ចិដ្ឋិនិយមច្រើន
- គ្មានការវិវត្ត និងរីកចម្រើន
- គ្មានសុភមង្គល

សម័យបច្ចុប្បន្នត្រូវការ៖ សម័យថ្មីបានផ្តល់សិទ្ធិសេរីភាពគ្រប់គ្រាន់
ពិសេសដល់យុវជន៖

- ជ្រើសរើសគូស្រករ
- បញ្ចេញមតិយោបល់
- ដើរហើរ
- សម្រេចចិត្ត៖ សិក្សា សុភមង្គល

+ ឧទាហរណ៍

- តាមតម្លាភាពសង្គមបច្ចុប្បន្ន
- ផ្តល់ឱ្យយុវជនមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួន
ឯងក្នុងការជ្រើសរើសគូស្រករ
- ឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលបានផ្តល់សិទ្ធិសេរីភាពដល់កូន
ចៅ
- ច្បាប់ក៏បានចែងពីសិទ្ធិអាពាហ៍ពិពាហ៍
- ទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីមានការបន្ធូរបន្ថយ ដោយសារមាន

ឥទ្ធិពលពីបរទេស

- សាសនាក៏ចូលរួមចំណែកកាត់បន្ថយមិនឱ្យមាតាបិតាប្រើអំណាចផ្តាច់ការបង្ខិតបង្ខំដល់កូនចៅ
- សង្គមទាំងមូលក៏បានផ្តល់សិទ្ធិដល់យុវជន
- បទពិសោធមិនល្អជាច្រើនជាមេរៀនជីវិតដល់អាណាព្យាបាល
- ស្មៅដៃប្រលោមលោកជាច្រើនក៏បានបង្ហាញពីផលវិបាកនៃការអនុវត្តទ្រឹស្តីនិមន្តធំជាងនាឡិកាដូចជា រឿងទុំទាវ រឿងផ្កាស្រពោន
- តាមអក្សរសិល្ប៍
 - រឿងទុំ ទាវ៖ ម្តាយទាវត្រូវបាត់បង់នាងទាវជាកូន ព្រោះតែគាត់មានបំបែកនាងទាវពីទុំឱ្យទៅការជាមួយម៉ឺនងួន។
 - រឿងផ្កាស្រពោន៖ យាយនួនជាម្តាយត្រូវព្រាត់នាងវិធាវីដោយនាងស្លាប់បាត់បង់ជីវិត ព្រោះនាងមិនស្រឡាញ់ចៅណែស៊ីត។
- សរុបមតិស្រប : សរុបសេចក្តីមកទស្សនៈ “និមន្តធំជាងនាឡិកា” ពិតជាមានលក្ខណៈហួសសម័យប្រាកដមែន។

❖ មតិផ្ទុយ

• គំនិតសំខាន់

មានមតិខ្លះជំទាស់ថា៖ ទស្សនៈ “និមន្តធំជាងនាឡិកា” មិនទាន់ហួសសម័យនៅឡើយទេ ព្រោះ៖

- និយមយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ
- តួនាទីក្នុងការគ្រប់គ្រងសុភមង្គល ឬអនាគតកូនចៅ
- វាមានឥទ្ធិពលធ្វើឱ្យទទួលផលវិជ្ជមាន៖

- កិត្តិយស កេរ្តិ៍ឈ្មោះ

- ទ្រព្យសម្បត្តិ
- សុភមង្គល
- ពង្រឹងវិស័យសីលធម៌ក្នុងគ្រួសារ
- ឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលមានបទពិសោធន៍ច្រើន និងក៏ជាទីប្រឹក្សាដល់កូនចៅ។

ឧទាហរណ៍

- តាមតថភាពសង្គមឃើញមានបុគ្គល ឬយុវជន នារីមួយចំនួនដែលទទួលយកតាមដំបូន្មានឪពុកម្តាយ នាំឱ្យពួកគេមានអនាគត និងសុភមង្គល។
 - ប៉ុន្តែមានយុវជន នារីខ្លះបែរជាទទួលផលអាក្រក់មកពីមិនស្តាប់ដំបូន្មានឪពុកម្តាយ។
- សរុបមតិផ្ទុយ : សរុបមកទស្សនៈ “មិនធំជាងនាឡិ” មិនទាន់ហួសសម័យទេ។

❖ សំយោគមតិ

- មតិទី១៖ ត្រឹមត្រូវម្យ៉ាង ព្រោះទស្សនៈនៃមិនធំជាងនាឡិមានលក្ខណៈអភិរក្សជ្រុលបង្កផលអាក្រក់ច្រើន មិនស្របតាមគោលលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ។
- មតិទី២៖ សមហេតុផលម្យ៉ាងដែរ ព្រោះទស្សនៈនេះជួយពង្រឹងប្រពៃណីរបស់ជាតិ ពិសេសខ្មែរយើង។

* ជាការពិតទស្សនៈបំបិទសិទ្ធិបុគ្គល ប៉ុន្តែវាជួយរក្សាការពារសីលធម៌ក្នុងគ្រួសារ ឬឈានទៅដល់ការបង្ហាញពីលក្ខណៈពិសេសនៃជាតិមួយដែរ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានលើកឡើងខាងលើមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវម្យ៉ាង ព្រោះលើកបង្ហាញឲ្យឃើញពីតម្លៃនៃទស្សនៈបុរាណខ្មែរយើងសម្រាប់លើកយកមកពិចារណា និងអនុវត្តក្នុងជីវភាពដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី២៣

មតិជាច្រើនយល់ថា “ពិភាក្សាខឹងក្រុងរាពណ៍ជាបង
រត់ទៅចុះចូលជាមួយព្រះរាម ជាអំពើក្បត់ជាតិ ឬអាច
ថាជាជនបំផ្លាញជាតិសាសន៍ខ្លួនឯង”។ តើមតិនេះ
ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ? ចូរពិភាក្សាដោយលើកឧទាហរណ៍
ក្នុងរឿងមកបញ្ជាក់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកពីសកម្មភាពពិភាក្សាខឹងក្រុងរាមក្នុងរឿងរាមកេរ្តិ៍មកបង្ហាញ។
- ចំណូលបញ្ហា : “ពិភាក្សាខឹងក្រុងរាពណ៍ជាបង រត់ទៅចុះចូលជាមួយ
ព្រះរាម ជាអំពើក្បត់ជាតិ ឬអាចថាជាជនបំផ្លាញជាតិសាសន៍ខ្លួនឯង”
- ចំណេញបញ្ហា : តើមតិខាងលើត្រឹមត្រូវឬទេ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ក្បត់ជាតិ : គឺប្រឆាំង និងបំផ្លាញជាតិ
 - ជាតិសាសន៍ : សំដៅលើអ្នកមានពូជអំបូរ កំណើតជាមួយគ្នា
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានលើកឡើងថា តាមរឿងរាម
កេរ្តិ៍បង្ហាញពីការដែលពិភាក្សាខឹងក្រុងរាមចុះចូលជាមួយព្រះរាម ចាត់ទុកជា

អ្នកប្រឆាំង និងបំផ្លាញអ្នកមានអំបូរពូជជាមួយគ្នានឹងជាតិខ្លួនឯង។

• **បកស្រាយ**

❖ មតិស្រប : ពិភេគបំផ្លាញជាតិសាសន៍ខ្លួនឯងជាអំពើក្បត់ជាតិ និងសាសន៍ឯង ព្រោះ៖

- គាត់ជាហោរាសាស្ត្រដ៏ពូកែ អាចដឹងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង បែរជាចូលមករួមជាមួយព្រះរាម
- ជាកម្លាំងមួយសំខាន់ធ្វើឲ្យព្រះរាមទទួលបានជោគជ័យ
- ជាអ្នកដឹង និងយកកិច្ចការផ្ទៃក្នុងជាតិជាអាទិ៍កំបាំងបងប្អូនឯងប្រាប់ដល់ព្រះរាមដែលជាសត្រូវជាតិរបស់ខ្លួន។
- ប្រឹងប្រែងយកអស់កម្លាំងកាយ ចិត្តិ បញ្ញា បម្រើព្រះរាមជាសត្រូវជាតិ ពោលគឺមានភក្តីជាតិខ្ពស់។
- គិតពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនជាធំ មិនគិតពីជាតិ និងប្រជាជនខ្លួន។
- ស្រឡាញ់អំណាច បុណ្យសក្តិ គឺចង់សោយរាជ្យជំនួសក្រុងរាពណ៍ពេលព្រះរាមច្បាំងឈ្នះ។
- ពោលគឺលក់ឧត្តមគតិ និងបំផ្លាញជាតិ ពូជសាសន៍ឯងគ្មានស្មារតីស្រណោះ។
-(លើកឧទាហរណ៍ក្នុងរឿងបង្ហាញបន្ថែមទៀត).....

• **សរុបមតិស្រប** : សរុបមក...ដូចនេះពិតមែន។

❖ មតិផ្ទុយ : ការទៅចុះចូលជាមួយព្រះរាមរបស់ពិភេគ ពុំមែនចាត់ទុកជាជនក្បត់បំផ្លាញជាតិ ពូជសាសន៍ឯងឡើយ គាត់ធ្វើដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះព្រោះ៖

- ត្រូវទទួលរងការមើលងាយនៅកណ្តាលជំនុំ និងរងការធ្វើទណ្ឌកម្ម។
- បណ្តេញពីនគរ ពេលស្រុកកំពុងកើតកលិយុត។
- មើលឃើញពីសកម្មភាពបង ឬអ្នកដឹកនាំ(ក្រុងរាពណ៍) ប្រព្រឹត្តមិនត្រឹមត្រូវ៖ លួចប្រពន្ធតេ និយមសង្គ្រាម អត្តនោម័តផ្តាច់ការ។
- ចង់ផ្លាស់ការគ្រប់គ្រងថ្មី ពិសេសក្រោយពេលដែលព្រះរាមទទួលបានជោគជ័យ។
- ប្រសិនបើពិភាក្សាមិនចុះចូលជាមួយព្រះរាម ក៏នគរលង្កាត្រូវវិនាសអន្តរាយដែរ ព្រោះព្រះរាមមកច្បាំងដណ្តើមយកនាងសីតា។
-(ឧទាហរណ៍ក្នុងរឿងរាមកេរ្តិ៍មកបង្ហាញបន្ថែមទៀត)...

• សរុបមតិផ្ទុយ : សរុបមក...ដូចនេះពិតមែន។

❖ សំយោគមតិ

- មតិទី១ ត្រឹមត្រូវម្យ៉ាង ព្រោះជាអំពើក្បត់ជាតិ
 - មតិទី២ មិនទាន់ត្រឹមត្រូវ ព្រោះគិតពីប្រយោជន៍ខ្លួនឯងជាធំ។
- ជាការពិតទោះបីមានទំនាស់ផ្ទៃក្នុងយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏មិនត្រូវចូលជាមួយសត្រូវរបស់ជាតិ និងបំផ្លាញជាតិឯងឡើយ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ព្រោះជាអំពើក្បត់ជាតិ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី២៤

ក្រោយពីបានសិក្សាអក្សរសិល្ប៍ខ្មែរ មានមតិខ្លះយល់ថា “ភក្តីភាពមានតម្លៃជាងជីវិត” ឯមតិមួយទៀតយល់ថា “ជីវិតមានតម្លៃជាងភក្តីភាព”។ តើមតិទាំងពីរនេះមួយណាត្រឹមត្រូវជាង? ចូរពិភាក្សាដោយលើកឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍មកបញ្ជាក់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកយកបញ្ហាជីវិត និងភក្តីភាពមកបង្ហាញ។
- ចំណូលបញ្ហា : យកមតិប្រធានមកបង្ហាញ។
- ចំណេញបញ្ហា : តើមតិណាមួយត្រឹមត្រូវជាង?

ខ. គូសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ភក្តីភាព : ភាពស្មោះត្រង់។
 - ជីវិត : ដំណើររស់នៅ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានលើកបង្ហាញនូវមតិពីរយល់ខុសគ្នា ដោយមតិទីមួយថា “ភាពស្មោះត្រង់មានតម្លៃជាងជីវិតមនុស្សម្នាក់ៗ” ឯមតិទី២ថា “ជីវិតមនុស្សម្នាក់មានតម្លៃមានតម្លៃជាងភាព

ស្មោះត្រង់”។

• បកស្រាយ

❖ មតិទី១ “ភាពស្មោះត្រង់មានតម្លៃជាងជីវិតមនុស្សម្នាក់ៗ”ព្រោះ

ភក្តីភាពជាប្រទីបនាំឲ្យជីវិតមានតម្លៃដូចជា៖

- គេស្រឡាញ់រាប់អាន
- គេគាំទ្រ គោរពជារៀងរហូត
- មានកិត្តិយស ឋានៈ បុណ្យសក្តិ...
- មានជីវភាពរីកចម្រើន
- សុខសាន្ត និងសុភមង្គល
- រឹងមាំ និងគង់វង្ស
- ដោយសារភក្តីភាព គេអាចសុខចិត្តបូជាកម្លាំងកាយ ចិត្ត និងជីវិត។
- ប្រសិនបើគ្មានភក្តីភាព គឺបណ្តាលឲ្យជីវិតបាត់បង់តម្លៃ ពោលគឺត្រូវគេមើលងាយ ស្អប់ខ្ពើម...។

ឧទាហរណ៍៖

- រឿងរាមកេរ្តិ៍ ៖ ព្រះនាងសីតាមានភក្តីភាពចំពោះព្រះរាមត្រូវបានគេជួយយកអាសារ (ដើរលុយភ្លើយមិនរលាក, ឥសីវិជ្ជុ-ប្រិតមុនីជួយចិញ្ចឹមបីបាច់...)
- រឿងទុំទាវ៖ ទុំ និងទាវស្មោះត្រង់ចំពោះគ្នា ហ៊ានសារភាពចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះរាជាៗទ្រង់មានក្តីមេត្តារៀបការឲ្យ។ នាងទាវស្មោះត្រង់នឹងទុំ ដោយសុខចិត្តធ្វើអត្តឃាតតាមទុំ បណ្តាលឲ្យស្តេចរាមាជួយរកយុត្តិធម៌...។

- រឿងគួរលើកំណែន៖ នាងហេងស្មោះត្រង់ចំពោះលីមជាតូដណ្តឹង សុខចិត្តគេចមកភ្នំពេញ រហូតទទួលរងគ្រោះដល់ជីវិត។
- រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់៖ សមស្មោះត្រង់ចំពោះ ជាតិត្រូវទទួលបានកេរ្តិ៍ឈ្មោះកិត្តិយសល្អ...។

• សរុបមតិទី១ :ដូចនេះមែន។

❖ មតិទី២ “ជីវិតមានតម្លៃជាងភក្តីភាព” ដោយសារជីវិត៖

- ប្រឹងប្រែងតស៊ូ កសាង និងការពារជីវិត ពោលគឺគេប្រើគ្រប់ ឧបាយកល រហូតហ៊ានក្បត់ខ្ពស់មតិ មនសិការ គុណធម៌... ដោយធ្វើអំពើល្អអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង...។
- គេខិតខំបង្កើតសម្ភារៈផ្សេងៗ ថ្នាំសង្គ្រោះ...សម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវិត
- ម្យ៉ាងទៀត គេខិតខំស្វែងរកពុទ្ធិឲ្យបានជ្រៅជ្រះខ្ពង់ខ្ពស់ ឬលះ បង់ទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនលើសលប់ សុទ្ធតែដើម្បីការពារជីវិត។

ឧទាហរណ៍៖

- តាមរយៈរឿងរាមកេរ្តិ៍៖
 - + យក្សពិភាក ប្អូនក្រុងរាពណ៍ សុខចិត្តក្បត់បងប្អូន និង ជាតិចូលបម្រើព្រះរាម មកពីចង់រក្សាជីវិត។
 - + ស្វាសុគ្រីព ប្អូនរបស់ពាលីនៅនគរខាងខ្លួនបុរីហ៊ានសម្លាប់ បងប្អូនឯងនិងជាតិ មកពីចង់រក្សាជីវិត។
- រឿងថៅកែចិត្តចោរ៖ ពូហំសុខចិត្តប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់និង អមនុស្សធម៌ សម្លាប់អ្នកដទៃ ដើម្បីប្រាក់មួយម៉ឺនរៀលចិញ្ចឹម ជីវិតគ្រួសារ។
- រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់៖ សមសុខចិត្តក្បត់ខ្ពស់ម-

គតិ ឆក់កាបូបប្រាក់ប្រពន្ធខកញ្ឆាសម្បូរសម្បត្តិដើម្បីយកប្រាក់
ទិញអាហារចម្អែតក្រពះ ព្រោះជីវិតជិតដាច់ពោះស្លាប់...។

- សរុបមតិទី២ :ដូចនេះមែន។

❖ សំយោគមតិ

- មតិទី១ និងមតិទី២ ត្រឹមត្រូវដូចគ្នា ព្រោះទាំងភក្តីភាព ទាំង
ជីវិតសុទ្ធសឹងតែមានតម្លៃ។
- ជាការពិតមនុស្សត្រូវចេះរក្សាជីវិតប្រកបដោយភក្តីភាព និង
គុណធម៌។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : រវាងមតិទាំងពីរ យើងចាត់ទុកមតិទី២ ត្រឹមត្រឹម
ឬមានអាទិភាពជាង ព្រោះ៖
 - បង្ហាញតម្លៃនៃជីវិតមនុស្ស
 - អប់រំមិនឱ្យប្រមាថ កាប់សម្លាប់ជីវិតមនុស្ស
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី២៥

ទស្សនៈអ្នកប្រាជ្ញបរទេសបានកំណត់ថា “រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរចម្លងតាមរឿងរាមាយណៈឥណ្ឌា”។ ឯទស្សនៈខ្មែរយើងយល់ថា “រឿងនេះជាស្នាដៃរបស់បុព្វបុរសខ្មែរសុទ្ធសាធ”។ តើអ្នកយល់ដូចម្តេច? ចូរពិភាក្សា។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា :
- ចំណូលបញ្ហា :“រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរចម្លងតាមរឿងរាមាយណៈឥណ្ឌា”។ ឯ.....“រឿងនេះជាស្នាដៃរបស់បុព្វបុរសខ្មែរសុទ្ធសាធ”។
- ចំណេញបញ្ហា : តើមតិទាំងពីរខាងលើនេះណាមួយត្រឹមត្រូវជាង?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ចម្លងតាម : យកតាម ធ្វើតាមទាំងស្រុង សរសេរតាម។
 - ស្នាដៃបុព្វបុរស : អ្វីដែលកើតចេញពីមនុស្សខ្មែរជំនាន់ដើម។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ខ្មែរមានស្នាដៃអ.សិ. រឿងរាមកេរ្តិ៍ ប៉ុន្តែស្នាដៃនោះ ត្រូវបានមនុស្សពីរក្រុមវាយតម្លៃខុសគ្នា គឺពួកជនបរទេសថា ខ្មែរ

សរសេរតាមឥណ្ឌា ចំណែកខ្មែរយើងអះអាងថា ស្នាដៃនោះកើតចេញ
ពីស្នាដៃរបស់អ្នកប្រាជ្ញខ្មែរពិតៗ។

• **បកស្រាយ**

❖ មតិទី១ “រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរចម្លងតាមរឿងរាមាយណៈឥណ្ឌា” ៖

- តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ ព្រាហ្មណ៍នាមកោណ្ឌញ្ញចូលមកប្រទេស
កម្ពុជាយើងតាំងពីដើមស.វ.ម្ល៉េះ បានរៀបការជាមួយស្តេចខ្មែរ
គឺព្រះនាងលីវយី។
- សាសនា មានព្រះពុទ្ធសាសនា និងព្រហ្មញ្ញសាសនា។
- វប្បធម៌ អរិយធម៌ខ្មែរទទួលឥទ្ធិពលពីឥណ្ឌាយ៉ាងច្រើន។
- រឿងរាមកេរ្តិ៍៖
 - ប្រភពរឿង
 - បម្រើសាសនាព្រាហ្មណ៍ ជាសាសនារបស់ឥណ្ឌា។
 - លក្ខណៈដែលថាចម្លង៖
 - តួអង្គនៃរឿងទាំងពីរ
 - ឈ្មោះតួអង្គដូចគ្នា គឺព្រះរាម នងសីតា ព្រះបាទទេស
រថ ឥន្ទ្រជិត...
 - សកម្មភាពតួអង្គរាមកេរ្តិ៍ដូចឥណ្ឌា
ឧទា. ព្រះរាមលើកផ្ទះ ចេញបួស ត្រូវគេបំបរបង់
រយៈពេល១៤ឆ្នាំ ព្រះរាមធ្វើសង្គ្រាមជាមួយក្រុង
រាពណ៍យកនាងសីតាមកវិញ...។
 - ទីកន្លែង ភ្នំចិត្រកូដ នគរលង្កា...
 - រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរគ្មានឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ

- រឿងរាមយណៈកើតមុនរឿងរាមកេរ្តិ៍ឆ្មាយណាស់។
ពិសេសមានលក្ខណៈអច្ឆរិយ និងលើកយកភាព
អស្ចារ្យរបស់អាទិទេពតំណាងអវតារព្រះវិស្ណុ...។

- សរុបមតិទី១ : រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរពិតជាចម្លងតាមរាមយណៈ
ឥណ្ឌា។
- តើរឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរពិតជាចម្លងតាមរឿងរាមយណៈឥណ្ឌា
មែនដែរឬទេ?

❖ មតិទី២ “រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរជាស្នាដៃរបស់បុព្វបុរសខ្មែរសុទ្ធសាធ
ព្រោះ រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរខុសពីរាមយណៈឥណ្ឌាត្រង់ ៖

ក. ផ្នែកអត្ថន័យ

- រឿងរាមយណៈ លើកតម្កើងព្រះរាមជាអាទិទេព(វិស្ណុ) ចុះ
មកដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សលោកឱ្យផុតពីការរាតត្បាតនៃពួក
យក្ស។ ចំពោះនាងកែកេសីក្នុងរឿងរាមយណៈឥតមាន
កំហុស ឥតមានចិត្តលោភលន់ក្នុងការទាមទាររាជសម្បត្តិ
ទេ។
- ចំណែករឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរវិញ ព្រះរាមជាតួអង្គមានលក្ខណៈ
ជាមនុស្សសុទ្ធសាធ៖
 - ចេះប្រថ្នំណ្ហា លេងសើច គំរាមកំហែង បោកបញ្ឆោត
 - លួចសម្លាប់(ពាលី)
 - មិនដឹងហេតុការណ៍ (ដូចកុម្មការណ៍ច្បាំង)
 - ចេះយំសោក
 - ចរិតឆេវឆេវ (យកនាងសីតាទៅសម្លាប់ទាំងយប់)

- ឈ្មោះជាមួយកូនក្មេង ធ្វើពុតជាស្លាប់
- រាមកេរ្តិ៍ខ្មែរបានបញ្ចូលទ្រឹស្តីព្រះពុទ្ធសាសនា
- ព្រះរាមធ្វើសកម្មភាពល្អ អ្នកនិពន្ធហៅពុទ្ធក្នុង
- លើកយកទ្រឹស្តីពុទ្ធសាសនាមកនិយាយ...

ក. ផ្នែករូប

- ផ្តើមរឿង៖ បង្ហាញពីទេសភាពជុំវិញអាស្រមឥសីពិស្វាមិត្រ
- សាច់រឿង៖ រឿងរាមកេរ្តិ៍មានចំនួន៨០ខ្សែ ឯរាមាយណៈ មានតែ៧កាន្ត។
- បញ្ចប់រឿង៖ រឿងរាមាយណៈ ព្រះរាមមានជ័យជំនះ បានឡើងឋានសួគ៌វិញ។ ឯរឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរវិញ ព្រះរាមស្ថិតនៅឋានមនុស្ស ហើយជាប់ជំពាក់នឹងនាងសីតាដែលពុំព្រមស្រឡាញ់ព្រះអង្គវិញ។

ក. ផ្នែកអត្ថរស

- រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរមានតថរស និងសង្គមរស។ វិបត្តិទំនាស់ គួរអង្គមានភាពតឹងតែង ធ្ងន់ស្រាល មានចាញ់ មានឈ្នះ បង្កើតជាតម្លៃមួយទៀត គឺនាដ្យូរស។
- ចំណែករឿងរាមាយណៈស្ថិតក្នុងអច្ឆរិយរសដែលជាតម្លៃអស្ចារ្យ...។
- សរុបមតិទី២ : លក្ខណៈខុសគ្នារវាងរាមាយណៈ និងរាមកេរ្តិ៍ ទាំងអត្ថន័យ អត្ថន័យ និងអត្ថរស មិនកំណត់ថា រឿងរាមកេរ្តិ៍ ចម្លងតាមរាមាយណៈឡើយ។

❖ មតិពិភាក្សា

- មតិទី១ដែលលើកឡើងហាក់ដូចជាសមហេតុផលម្យ៉ាងដែរ ព្រោះឥណ្ឌាគេមានរឿងរាមាយណៈ ហើយដំណើររឿងខ្មែរ ប្រហាក់ប្រហែលឥណ្ឌា....។
- ឯមតិទី២ ចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវ ព្រោះរឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរ បង្ហាញ ពីទំនោររបស់ខ្មែរ ដែលនិយមពីការពិត។ ការពិត រឿងរាមកេរ្តិ៍ខ្មែរកើតចេញពីស្នាដៃរបស់បុព្វបុរសខ្មែរ ព្រោះ ខ្មែរបាននិយកម្លមកជាខ្មែរសុទ្ធសាធ...។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : មតិទី១ ជាមតិយល់ច្រឡំ ដែលមានគំនិតចង់ បន្ទាបបន្ថោកវប្បធម៌ជាតិគេ $\Rightarrow$ ជាទស្សនៈពុំត្រឹមត្រូវ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : នៅពេលមានការវិវាទពីពួកបរទេស ខ្មែរយើងត្រូវ មានសេចក្តីក្លាហាន ហ៊ានពន្យល់គេឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីតម្លៃជាតិ។ យើងត្រូវមានមនសិការជាតិ លើកតម្លៃជាតិ មានជំហរជាតិនិយម។

ប្រធានទី២៦

អក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយមប្រើវិធីអប់រំពីយ៉ាង គឺការ
ទូន្មានប្រដៅឱ្យធ្វើល្អតាមទ្រឹស្តីពុទ្ធលទ្ធិ និងការ
បន្តចង្រាយវិធីបង្ហាញនូវទោសទណ្ឌកម្មឬបាបកម្ម
យ៉ាងធ្ងន់។ តើអ្នកយល់ដូចម្តេច? ចូរពិភាក្សាដោយ
រកឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍ និងក្នុងសង្គមមក
បញ្ជាក់ផង។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកទ្រឹស្តីពុទ្ធសាសនាមកបង្ហាញ។
- ចំណួលបញ្ហា : ហេតុនេះ “.....”។
- ចំណោទបញ្ហា : តើ.....ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ទ្រឹស្តីពុទ្ធលទ្ធិ : គោលការណ៍ដែលពន្យល់ប្រាប់ដំណើរទំនងត្រូវ
ធ្វើនៃពុទ្ធសាសនា។

- បន្ទាច : ធ្វើឲ្យខ្លាចដោយអាការគួរស្នើប។
- ទណ្ឌកម្ម : ការធ្វើទោសតាមដំណើរធ្វើខុស។
- បាបកម្ម : អំពើអាក្រក់។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : អក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយមប្រើវិធីអប់រំដោយលើកយកទ្រឹស្តីពុទ្ធសាសនាមកប្រដៅផង និងបង្ហាញពីការធ្វើទោសទណ្ឌផ្សេងៗឲ្យមនុស្សខ្លាចផង.....។
- បកស្រាយ
 - ❖ មតិទីស្រប អក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយមប្រើវិធីអប់រំពីរយ៉ាង គឺ ៖
 - បែបទី១ : “ការទូន្មានប្រដៅឲ្យធ្វើល្អតាមទ្រឹស្តីពុទ្ធលទ្ធិ” ៖
 - ធ្វើឲ្យមនុស្សចេះពិចារណាកហេតុផល ល្អអាក្រក់តាមបញ្ញាផ្ទាល់ ហៅថាវិចារណាវិធី។
 - បង្ហាញថា ការប្រព្រឹត្តល្អដោយកាយ វាចា ចិត្ត តែងផ្តល់នូវផលល្អ។
 - ការមានមេត្តា ករុណាធម៌ ជាបុណ្យកុសលដ៏វិសេសណាស់។
 - ការចេះអត់ឱន មិនប្រើហិង្សា នាំឲ្យមនុស្ស និងសង្គមមនុស្សបានសេចក្តីសុខ មានសន្តិភាព។
 - ឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍
 - + រឿងមហាវេស្សន្តរ
 - តែងធ្វើទានជាទ្រព្យផ្សេងៗរហូតដល់មហេសី បុត្រទាំងពីរ។
 - មិនប្រទូស្តរាយចំពោះអ្នកនគរស្រីពិរាស្ត្រដែលបានបណ្តេញព្រះអង្គ។

- ទង្វើល្អនេះនាំឲ្យព្រះអង្គបានវិលចូលនគរវិញ ហើយបន្តការធ្វើទានរហូតអស់ព្រះជន្ម និងបានសរជាតិជាព្រះពុទ្ធ។

+ រឿងព្រះតេមិយ

- ទ្រាំធ្វើគ ថ្លង់ ខ្លិនខ្លង់ និងការពិសោធផ្សេងៗរហូត១៦ឆ្នាំ។
- ព្រះអង្គសម្រេចបាននេក្ខម្ម និងធ្វើឲ្យព្រះបិតា មាតា ស្រីស្នំ នាម៉ឺន អ្នកផ្សារ ព្រមទាំងស្តេចសាមន្តរាជបីប្រទេសលែងប្រទូស្តរាយ ហើយសាងផ្នួសទាំងអស់គ្នា។

+ រឿងសុវណ្ណសាម

- មានកតញ្ញតាធម៌ចំពោះមាតាបិតា។
- មិនខឹងចំពោះអ្នកលបប្រហារ គឺមានអធ្យាស្រ័យចំពោះព្រះបាទបិលយក្ខ។
- ទីបំផុត ផលល្អនេះបណ្តាលឲ្យសុវណ្ណសាមរស់រានមានព្រះជន្មវិញ។

ឧទាហរណ៍ក្នុងសង្គម

- ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលជាពុទ្ធបរិស័ទមានជំនឿថា ការធ្វើបុណ្យទាននឹងទទួលបានអានិសង្ស្គតិ ដូចជាសប្បុរសជនមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ដោយ៖
 - កសាងស្ពាន ថ្នល់ សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ វត្តអារាម ស្រះ អណ្តូង...។
 - ផ្តល់នូវអំណោយផ្សេងៗជាគ្រឿងឧបភោគបរិភោគដល់ជនក្រីក្រខ្វះខាតទូទៅ។

- ទង្វើនេះនាំឱ្យបានទៅកើតនៅសុគតិភពក្នុងអនាគតជាតិ។

បែបទី២ : “ការបន្តាចដោយវិធីបង្ហាញទោសទណ្ឌកម្ម ឬបាបកម្មយ៉ាងធ្ងន់” ៖

ធ្វើឱ្យមនុស្សតក់ស្លុត់ ភិតភ័យចំពោះអំពើអាក្រក់ ហើយបែរទៅប្រព្រឹត្តអំពើល្អវិញ គឺប្រើអច្ឆរិយវិធី ដូចជាការលើកបង្ហាញ៖

- កម្មល្អឱ្យផលល្អ កម្មអាក្រក់ឱ្យផលអាក្រក់។
- មនុស្សជាអ្នកសាងកម្មដោយខ្លួនឯង ហើយត្រូវទទួលផលពីកម្មនោះដោយខ្លួនឯង គ្មាននរណាទទួលជំនួសបានទេ។
- កម្មល្អនិងកម្មអាក្រក់ពុំអាចលុបលាងបានឬទូទាត់គ្នាបានឡើយ។
- ផលនៃកម្មមិនសាបសូន្យទេ គ្រាន់តែការទទួលផលបានឆាប់ ឬយូរ។
- កម្មខ្លះផ្តល់ផលភ្លាមៗក្នុងជាតិនេះ។
- កម្មខ្លះផ្តល់ផលក្នុងជាតិខាងមុខបន្ទាប់ពីជាតិនេះ។
- កម្មខ្លះផ្តល់ផលក្នុងជាតិជាលំដាប់មិនចេះចប់។

ឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍

+ រឿងពុទ្ធិសែននាងកង្រី : (នាងដប់ពីរ)

- នាងបងទាំង១១ដោតភ្នែកត្រីទាំងសងខាង ត្រូវខ្វាក់ទាំងពីរ។
- នាងពៅដោតភ្នែកត្រីតែម្ខាងត្រូវគេឆ្កិះភ្នែកតែម្ខាងដែរ។

+ រឿងចៅស្រទបចេក

- ម្តាយស្រទបចេកពីអតីតជាតិបានប្រើល្បិចវាយធ្វើបាបតាបសក៏ត្រូវនាយឆ្នាំទ្វារវាយទាល់តែស្លាប់។

- ចៅស្រទបចេកពីអតីតជាតិបានសម្រាតលោកសង្ឃជាល្បែង មួយភ្លែតក៏ត្រូវស្លៀកស្រទបចេកនិងកំណាត់កន្ទបសំពត់១២ ឆ្នាំ។

+ រឿងសុភមិត្ត

- ស្តេចសុភមិត្តកាលពីអតីតជាតិបានយកកូនសេកឱ្យកូនលេង និងដកស្លាបអស់បីសរសៃត្រូវរងកម្មព្រាត់ប្រាសមហេសី បុត្រអស់រាប់ឆ្នាំ។

ឧទាហរណ៍ក្នុងសង្គម

- ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលជាពុទ្ធបរិស័ទមានជំនឿថា ការធ្វើអំពើ អាក្រក់ បាបកម្មនឹងត្រូវធ្លាក់ទៅនរកអវចីក្នុងអនាគតជាតិ។
 - សរុបមតិស្រប : អក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយមពិតជាប្រើវិធីអប់រំពីរ យ៉ាងមែន។
- ❖ មតិផ្ទុយ : អក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយមប្រើវិធីអប់រំពីរយ៉ាងខាងលើពុំ ទទួលផលស្មើគ្នា ឬមានតម្លៃដូចគ្នា ឬក៏មិនមែនជាវិធីដ៏ល្អគ្រប់ គ្រាន់ទេ ព្រោះ៖
 - បុគ្គលខ្លះមិនមានជំនឿថា ធ្វើអំពើល្អ កុសល បានឡើងឋានសួគ៌។
 - បុគ្គលខ្លះមិនជឿថា ធ្វើអំពើអាក្រក់ អកុសល ចុះនរកឡើយ។
 - បញ្ញវន្ត អ្នកចេះដឹងច្រើនពុំអាចកោតខ្លាចតក់ស្លុតចំពោះអច្ឆរិយ ភាព។
 - អ្នកមានកម្រិតវប្បធម៌ទាប អវិជ្ជាពុំអាចយកវិចារណវិធីទៅអនុវត្តដែរ។

ឧទាហរណ៍ក្នុងអក្សរសិល្ប៍

+ រឿងចៅស្រទបចេក

- នាយឆ្មាំទ្វារដែលវាយម្តាយស្រទបចេករហូតដល់ស្លាប់ អនាគតជាតិមិនធ្លាក់ទៅនរកសោះ។
- តាបសដែលជាភ្លើរបស់ប្តីនាងម្តាយស្រទបចេកក្នុងអតីតជាតិ ធ្វើអំពើល្អ ក៏មិនឃើញឡើងឋានសួគ៌ ឬកើតជាអ្វីក្នុងជាតិថ្មី។

+ រឿងសុភមិត្ត

- នាយព្រាននេសាទដែលយកជ័យទត្ត ជ័យសែនបំបែកពីមាតា ក៏មិនដឹងជាទៅឋានសួគ៌ឬឋាននរក។
- នាយកេត្រាដែលចាប់ព្រះនាងកេសនីទៅឃុំឃាំង និងតាមចែចង់ព្រះនាងធ្វើជាភរិយារាប់ឆ្នាំ ព្រមទាំងចាប់ជ័យទត្ត ជ័យសែន ឲ្យទៅស្តេចធ្វើទុក្ខទោសថាបានរំលោភភរិយារបស់ខ្លួន (ព្រះនាងកេសនី) មិនដឹងជាត្រូវចុះនរក ឬឡើងឋានសួគ៌។

+ រឿងសុវណ្ណសាម

- ព្រះបាទបិលយក្ខដែលបានបាញ់សម្លាប់សុវណ្ណសាម ហើយខិតខំកាន់ធម៌ បែរជាបានឡើងឋានសួគ៌ ខុសពីទ្រឹស្តីថាកម្មល្អអាក្រក់មិនអាចទូទាត់គ្នាបានទេ។

ឧទាហរណ៍ក្នុងសង្គម

- អ្នកធ្វើបុណ្យទាន ដូចជាកម្មវិធី និងបានចូលរួមហែរទៅកាន់ទីអារាម បែរជាជួបគ្រោះថ្នាក់ស្លាប់ដោយលិចនាវាឬគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍។
- មនុស្សអន្តពាលបែរជាមានអាយុវែង ទោះជាត្រូវជាប់គុកក៏

មិនព្រមរាងចាល ពេលរួចពីទុក្ខទោសក៏ទៅប្រព្រឹត្តអាក្រក់
ដដែល។

❖ សំយោគមតិ

- ដើម្បីធ្វើឲ្យការអប់រំមានលក្ខណៈល្អគ្រប់គ្រាន់ មានប្រយោជន៍
ចំពោះមនុស្សទូទៅ យើងគប្បីលើកយកវិធីមួយទៀតដែលជាការ
សំយោគរវាងវិធីទាំងពីរ គឺវិទ្យាវិធី ឬបច្ចេកវិធី។
- វិទ្យាវិធី ឬបច្ចេកវិធី ជាវិធីដែលប្រែប្រួលទៅតាមលក្ខណៈ
មនុស្ស និងសភាពជាក់ស្តែង ហើយនាំមកនូវគុណធម៌ សីលធម៌
មនសិការ ឧត្តមគតិ ធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីសុខសាន្ត មានសន្តិភាព
ពិសេសអភិវឌ្ឍន៍សង្គម។
- ផ្សារភ្ជាប់ទ្រឹស្តីពុទ្ធសាសនានឹងសកម្មភាពរបស់មនុស្សឲ្យត្អូង
មនុស្សធ្វើចលនាសកម្មជាការប្រសើរ ព្រោះត្អូងអង្គុយតែងតែមាន
ប្រៀបនៅទីបញ្ចប់។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : វិធីអប់រំពីរយ៉ាងខាងលើត្រឹមត្រូវដែរ តែមិនទាន់
គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ព្រោះមានគុណវិបត្តិបន្តិចបន្តួច។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : ត្រូវចេះជ្រើសរើសរកអត្ថបទអក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធសាសនា
ដែលមានការអប់រំល្អ ចម្រើនដល់បញ្ហាស្មារតី។

ប្រធានទី២៧

គេថា “នាងសូរបន្ទាចចង់អ្នកឬសខុសបវេណី
ជាហេតុធ្វើឱ្យមានសង្គ្រាមដ៏ធំរវាងព្រះរាមនិងពួក
យក្ស”។ តើអ្នកយល់ដូចម្តេច? ចូរបង្ហាញពីលទ្ធផល
របស់ព្រះរាមនិងពួកយក្សដែលទទួលបានពីសង្គ្រាម
នេះ។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកទិដ្ឋភាពរឿងរាមកេរ្តិ៍មកបង្ហាញ
- ចំណូលបញ្ហា : ហេតុនេះ “.....”។
- ចំណេញបញ្ហា : តើ.....ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ចៃចង់ : ចូលទៅទាក់ទងក្នុងបំណងសុំស្នេហ៍ សុំស្រឡាញ់
 - អ្នកឬស : អ្នកដែលកាន់សីល លះបង់ផ្លូវលោក
 - បវេណី : ទំនៀម លំអាន ពូជពង្ស
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : សង្គ្រាមរវាងព្រះរាមនិងក្រុងរាពណ៍បណ្តាល

មកពីនាងសូរបនខាទាក់ទងសុំសេចក្តីស្នេហាជាមួយអ្នកកាន់សីលខុស
ពីទំនៀមទម្លាប់។

• **បកស្រាយ**

❖ មតិស្រប : នាងសូរបនខា.....ជាហេតុធ្វើឱ្យមានសង្គ្រាមដ៏ធំ
រវាងព្រះរាមនិងណកយក្សមែន ព្រោះ៖

- ឯបងលំនឹងតណ្ហា មិនគោរពច្បាប់ជាស្រី ដើរចែចង់ប្រស។
- មានរឹងរូស ខ្វះការអប់រំ។

ឧទា. នាងសូរបនខា ម្តងទៅសុំស្នេហ៍ព្រះរាម ម្តងសុំស្នេហ៍ព្រះ
លក្សណ៍ មួយលើកជាពីរលើក។

- មិនស្តាប់ការពន្យល់របស់ព្រះរាម ព្រះលក្សណ៍។
- ល្ងង់ខ្លៅ ខ្វះការពិចារណា មិនយល់ពាក្យរបស់ព្រះរាម ព្រះ
លក្សណ៍ ដែលបញ្ជូនមក។
- ចរិតល្អាច គ្មានការអៀនខ្មាស (ឧទា. “លុះទៀបអាស្រមព្រះ
ឥសី បញ្ជើរូបនូវឫទ្ធិ អំពើអំពើក អស់អង្គ”។) ជាហេតុធ្វើឱ្យ
ព្រះលក្សណ៍ផុញទ្រានក៏ធ្វើទារុណកម្មនាងតែម្តងទៅ (កាត់ដៃ
កោរសក់)។

• សរុបមតិស្រប :ដូចនេះមែន។

❖ មតិផ្ទុយ : ផ្ទុយទៅវិញ សង្គ្រាមរវាងព្រះរាមនិងពួកយក្សមាន
ហេតុផលផ្សេងទៅវិញ ករណី៖

- ព្រះរាមបញ្ជូននាងសូរបនខាទៅមក ដូចជាការលេងសើច ហើយ
ប្រមាថនិងធ្វើទណ្ឌកម្មទៅលើនាងសូរបនខា។

- គំនុំសងសឹកនាំឱ្យនាងសូរបនខាខឹង ចង់អាយាតជាមួយព្រះរាម ហើយទៅប្រាប់បងឱ្យមកសងសឹក ញុះញង់ឱ្យមកដណ្តើមយក នាងសីតាពីព្រះរាមវិញ។
- មានរឿងរូស និងអត្តនាម័តរបស់តួអង្គ ដូចជា៖
 - នាងសីតាមានរឿងរូស លោភលន់ ទោះបីព្រះរាមពន្យល់ ហេតុផលក៏មិនជឿ និងចេញពីរង្វង់ដែលព្រះលក្ស្មណ៍គូរ។
ឧទា. ចង់បានស្បែកប្រើសមាសដែលយកមហាវិកកាឡាខ្លួន
 - ក្រុងរាពណ៍មិនព្រមស្តាប់កុម្មារណ៍ ថានេះជាកំហុសរបស់ នាងសូរបនខា ដូចឃ្លាថា “នាងសូរបនខាចង់ប្រុសខុស ក្រីក្រ”...។
- ដណ្តើមប្រយោជន៍គ្នា គឺដណ្តើមស្រីគ្នា(សីតា)។
- ឥទ្ធិពលសាសនា : ព្រះរាម ព្រះលក្ស្មណ៍ជាអាទិទេពមានភារៈ សង្គ្រោះមនុស្សលោក កំចាត់សភាវៈអាក្រក់(ពួកយក្ស) ពិសេស ក្នុងរាពណ៍។

ហេតុផលដូចបានរៀបរាប់មកខាងលើនេះ ដែលបង្កឱ្យមាន សង្គ្រាមរវាងព្រះរាមនិងពួកយក្ស។

 - សរុបមតិផ្ទុយ :ដូចនេះមែន។
- ❖ សំយោគមតិ
 - មតិស្របគ្នា មតិផ្ទុយគ្នាត្រឹមត្រូវម្យ៉ាងម្នាក់។
 - ដូចនេះលទ្ធផលសង្គ្រាមរវាងព្រះរាមនិងពួកយក្សគឺបង្ហាញឱ្យ ឃើញ៖
 - គំនិតចក្រពត្តិនិយមរបស់ព្រះរាម ល្អានពាននគរគេ ញុះញង់

បងប្អូនគេ បំបែកបំបាក់ដើម្បីត្រួតត្រា... ដូចជាការសម្លាប់
 ពាលីដើម្បីត្រួតត្រាសុគ្រីត ខ្ចីអាវព្រះនរាយណ៍ពាក់ដើម្បី
 គម្រាមមហាជនម្នាស់...។

- គម្រាមកំហែងអ្នកទន់ខ្សោយ ដោយអាងឥទ្ធិពលខ្លួនជាអាទិ-
 ទេព គម្រាមឋានទាំងបី។
- បង្ហាញឲ្យឃើញពីវីរបុរសជាតិ តាមរយៈតួអង្គកុម្មការណ៍
 ពាលី ឥន្ទ្រជិត មហាជន...
- បង្ហាញអំពើក្បត់ជាតិសាសន៍ឯងតាមរយៈពិភាក្សា និងសុគ្រីត។
 ពោលគឺសង្គ្រាមបង្កនូវក្តីវិនាសអន្តរាយប្រទេសជាតិគ្រប់បែប
 យ៉ាង(ប្រជារាស្ត្រលង្កាស្លាប់ ហិនហោចទ្រព្យសម្បត្តិ...)។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ត្រឹមត្រូវ តែមិនទាន់គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ព្រោះឥទ្ធិ-
 ពលសង្គ្រាមបង្កឲ្យមានវិនាសកម្មដ៏ធំធេងនេះដោយសារតែតណ្ហា
 និយមរបស់តួអង្គមួយចំនួនទៀត។ ដើម្បីបញ្ចៀសនូវសង្គ្រាម មានតែ
 បំបាត់ចោលគំនិតអត្តនោម័តទំនាស់ផ្សេងៗឲ្យបាន។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន : ត្រូវគិតគូរផលប្រយោជន៍ជាតិជាធំ ហើយធ្វើអ្វីៗត្រូវ
 ចេះគិតពិចារណាឲ្យបានល្អិតល្អន់។

ប្រធានទី២៨

មាតិកាមួយពោលថា សាសនាជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខ។
ឯមាតិកាមួយទៀតយល់ថា វិទ្យាសាស្ត្រទេវដែលជាប្រភពនៃ
សេចក្តីសុខ។ ចូរពិភាក្សា។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : មនុស្សគ្រប់រូបតែងតែព្យាយាមស្វែងរកសេចក្តីសុខក្នុង ជីវិតស្របទៅតាមវិធីរៀងៗខ្លួន ។
- ចំណូលបញ្ហា : មតិទីមួយពោលថា "សាសនាជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខ" ឯមតិមួយទៀតយល់ថា "វិទ្យាសាស្ត្រទេវដែលជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខ" ។
- ចំណោទបញ្ហា : តើមតិទាំងពីរខាងលើនេះ មួយណាត្រឹមត្រូវជាង?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - សាសនា : ពាក្យបណ្តាំ ពាក្យទូន្មានប្រៀនប្រដៅរបស់គ្រូបា អាចារ្យណាម្នាក់ ។

- វិទ្យាសាស្ត្រ : វិជ្ជាមួយបែបដែលគេរកឃើញដោយការលែងផ្សំ មានការផ្សំធាតុជាដើម ។
- សេចក្តីសុខ : សំដៅលើភាពសុខស្រួលរបស់មនុស្ស ទាំងកាយ ទាំងចិត្ត ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : មតិទីមួយបានផ្តល់សារៈសំខាន់ទៅដល់ សាសនាក្នុងការស្វែងរកសេចក្តីសុខឱ្យមនុស្ស ឯមតិទី២បានផ្តល់សារៈ សំខាន់ទៅឱ្យវិទ្យាសាស្ត្រទៅវិញទៅទី២ដែលផ្តល់សេចក្តីសុខឱ្យមនុស្ស ។
- បកស្រាយ
 - ❖ មតិទី១ : សាសនាជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខ៖
 - សាសនាបានបង្រៀនមនុស្សឱ្យស្គាល់ច្បាស់ពីមូលហេតុនៃ សេចក្តីទុក្ខ និងបង្ហាញផ្លូវស្វែងរកសេចក្តីសុខដោយការសង្រួម កាយ វាចា ចិត្ត ។
 - សាសនាបានបង្រៀនមនុស្សមិនឱ្យបៀតបៀនយាយីគ្នា ពោលគឺ ត្រូវគោរពសិទ្ធិគ្នាទៅវិញទៅមក ដែលស្របទៅនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ សហប្រជាជាតិ ក្នុងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិមនុស្សជាសកល ។
 - សាសនាបានផ្តល់នូវវប្បធម៌ អហិង្សា ក្នុងន័យកាត់បន្ថយទំនាស់ កាត់បន្ថយការឈ្នានីសគ្នាដោយប្រើកំហឹងទល់កំហល់ ។
 - សាសនាបានប្រដៅមនុស្សឱ្យលះបង់នូវសេចក្តីកំណាញ់ គឺឱ្យចេះ ចែករំលែកគ្នា ឱ្យទានដល់គ្នា ឱ្យអភ័យទានដល់គ្នា ឱ្យចេះ សង្គ្រោះគ្នានៅគ្រប់កាលៈទេសៈ ឱ្យចេះអត់ធ្មត់ខន្តី និងចេះប្រើ បញ្ហាញាណមកដោះស្រាយបញ្ហា ។

- ឧទា. ក្រមសីលធម៌មួយនៅក្នុងទ្រឹស្តីពុទ្ធសាសនា ត្រង់និច្ចសីល ឬសីលប្រាំរបស់មនុស្សបានចែងថា៖
 - បាណាតិបាតាវេរមណី ឱ្យរៀនចាកការសម្លាប់ជីវិតគេ,
 - អទិន្នាទានាវេរមណី ឱ្យរៀនចាកការលួចប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិគេ,
 - កាមេសុមិច្ឆាចារាវេរមណី ឱ្យរៀនចាកការសេពកាមខុសច្បាប់ គឺការលួចប្តី ប្រពន្ធ កូនគេ,
 - មុសាវាទាវេរមណី ឱ្យរៀនចាកការនិយាយពាក្យភូតភរ ឡេះឡោះឥតប្រយោជន៍ និង,
 - សុរាមេរយមច្ចបមាទដ្ឋានាវេរមណី ឱ្យរៀនចាកការសេពគ្រឿងស្រវឹង គ្រឿងញៀនផ្សេងៗ ។
- ក្រៅពីពុទ្ធសាសនា ក៏មានសាសនាដទៃជាច្រើនទៀតសុទ្ធតែបានបង្រៀនមនុស្សឱ្យស្រឡាញ់សន្តិភាព ឱ្យធ្វើអំពើល្អ ឱ្យចែករំលែកទានដល់អ្នកក្រីក្រជាដើម មានសាសនាគ្រិស្ត សាសនាឥស្លាម និងសាសនានានាជាច្រើនទៀតក៏ដូចគ្នាដែរ ។
- ក្នុងសង្គមបច្ចុប្បន្ន ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនិយមធ្វើបុណ្យតាមប្រពៃណីពុទ្ធសាសនា មានបុណ្យកតញ្ញូ បុណ្យផ្កា បុណ្យកងិន បុណ្យភ្នំបិណ្ឌ ដារភូមិជាដើម ក្នុងន័យរឹតចំណងសាមគ្គីភាព និងសេចក្តីដឹងគុណចំពោះអ្នកមានគុណតាំងពីនៅរស់រហូតដល់ស្លាប់ ។
- ឧទា.ក្នុងអក្សរសិល្ប៍៖
 - រឿងព្រេងវេស្សន្តរក៏បានឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញពីការចែក

រំលែកបរិច្ចាគទានដល់ទុតិយជន ពីសំណាក់ព្រះវេស្សន្តរ
ដែលធ្វើឱ្យអង្គព្រះវេស្សន្តរមានព្រះកិត្តិសាមល្បីល្បាញ
ទៅដល់ នគរដទៃ ។

- រឿងសុវណ្ណសាម ដែលជាអក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយមមួយ
ដែរនោះក៏បានប្រៀនប្រដៅមនុស្សឱ្យមានសេចក្តីកតញ្ញ
កតវេទីចំពោះអ្នកមានគុណ ដូចមានតួអង្គសុវណ្ណសាម
ជាគំរូ ។

• សរុបមតិទី១ : សាសនាពិតជាបាននាំមកនូវសេចក្តីសុខដល់
មនុស្សពិតប្រាកដមែន ។

តើមានតែសាសនាទេឬដែលនាំឱ្យមនុស្សមានសេចក្តីសុខ?

❖ មតិទី២ : វិទ្យាសាស្ត្រជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខ៖

- ផលិតផលវិទ្យាសាស្ត្របានផ្តល់គុណប្រយោជន៍ដល់ជីវភាពរស់
នៅប្រចាំថ្ងៃដល់មនុស្សយ៉ាងច្រើនឥតគណនា ។
- វិទ្យាសាស្ត្រជួយឱ្យមនុស្សរស់នៅសុខស្រួល មានសុខភាពល្អ
ដូចជាមានអាហារបំប៉នសុខភាព មានក្បួនវេជ្ជសាស្ត្រការពារ និង
ព្យាបាលជំងឺ ។ល ។
- វិទ្យាសាស្ត្រជួយឱ្យមានរបស់របរប្រើប្រាស់ទំនើបៗ និងអាចទាក់
ទងគ្នាបានរហ័សទាន់ចិត្ត ដូចជាយានជំនិះ សម្លៀកបំពាក់ ម៉ាស៊ីន
បោកគក់ ម៉ាស៊ីនភ្លើង គ្រឿងចក្រ វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ទូរស័ព្ទ កុំព្យូទ័រ
អ៊ីនធឺណែតជាដើម ដែលរបស់របរទាំងអស់នេះធ្វើឱ្យមនុស្សរស់
នៅបានសុខស្រួល មានសុខភាពគ្រប់ពេលវេលា និងចំណេញ

ពេលវេលា គឺកាត់បន្ថយការប្រើកម្លាំងមនុស្សសុទ្ធសាធ ។

- ដោយសាររបកគំហើញវិទ្យាសាស្ត្រកាន់តែជឿនលឿន គេអាចបង្កើតវត្ថុវិទ្យាសាស្ត្រកាន់តែទំនើប ហើយមានទំហំកាន់តែតូចតែមានមុខងារច្រើនយ៉ាង ដូចជាទូរស័ព្ទ អាយហ្វូន អាយផេត មេម៉ូរី យូអេសប៊ីផ្លាស់ដែលអាចផ្ទុកឯកសារបានជាច្រើនអនេកអនគ្នាពុំអាចគណនាបាន ។
- ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រវិញ គេបានបង្កើតម៉ាស៊ីនសម្រាប់ព្យាបាលជំងឺម៉ាស៊ីនពិនិត្យជំងឺ ម៉ាស៊ីនឆ្លុះមើលទារកក្នុងផ្ទៃម្តាយដែលអាចឱ្យយើងដឹងពីភេទ និងដំណើរទំនងនៃគភ៌នៅក្នុងផ្ទៃម្តាយ ។
- ឧទា.នៅក្នុងអក្សរសិល្ប៍ខ្មែរ៖

- រឿងព្រះអាទិត្យថ្មីរះលើផែនដីចាស់ បានបង្ហាញពីការធ្វើកសិកម្មទំនើបតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រក្នុងសម័យសង្គមរាស្ត្រនិយម ដូចជាការធ្វើនយោបាយទឹកការជ្រើសរើសពូជ ការប្រើដី ការកំចាត់សត្វល្អិតជាដើម ។ ដែលអាចទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់រហូតដល់ធ្វើឱ្យអង្គសមមានជីវភាពកាន់តែប្រសើរ ។

- សរុបមតិទី២ : មានតែវិទ្យាសាស្ត្រទេដែលជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខពិតប្រាកដ ។

❖ សំយោគមតិ

- មតិទាំងពីរនេះសុទ្ធតែមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទាំងពីរ ព្រោះ៖

- កត្តាដែលជំរុញឱ្យមានសេចក្តីសុខពិតប្រាកដ គឺត្រូវស្ថិតនៅលើការទទួលបានការអប់រំតាមបែបសាសនាផង និងវិទ្យាសាស្ត្រផង ដែលកត្តាទាំងពីរនេះជួយបំពេញឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងតម្រូវការរបស់មនុស្ស ។
- សាសនាអប់រំខាងស្មារតី ឱ្យមនុស្សចេះប្រកាន់សីលធម៌សច្ចធម៌ និងមានវិចារណៈ ចេះទទួលខុសត្រូវលើទង្វើរបស់ខ្លួន ។
- វិទ្យាសាស្ត្រជាការអនុវត្តក្នុងការស្រាវជ្រាវបំពេញតម្រូវការឱ្យមនុស្សរស់នៅបានស្រួល ។ ផលិតផលវិទ្យាសាស្ត្រត្រូវផ្សារភ្ជាប់នឹងសីលធម៌ ទើបមិននាំអន្តរាយដល់មនុស្ស ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : មតិនីមួយៗរបស់ប្រធានមានភាពសមហេតុផលម្យ៉ាងម្នាក់ តែមិនទាន់គ្រប់ជ្រុងជ្រោយទេ ព្រោះជាមតិដែលប្រកាន់ជំហរតាមគំនិតរឿងៗខ្លួន ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក៏មតិទាំងពីរនេះបានឱ្យយើងឃើញពីសារៈសំខាន់រវាងសាសនា និងវិទ្យាសាស្ត្រចាំបាច់ត្រូវដើរទន្ទឹមគ្នាពុំអាចខ្វះមួយណាបានឡើយ ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី២៩

គេនិយាយថា “ចលនាតស៊ូរបស់ក្រុមជួន និងនៅ
ប្រឆាំងបាតាំងនៅក្នុងរឿងភូមិតិរច្ឆាន គឺជាការបរា-
ជ័យ”។ តើអ្នកយល់យ៉ាងណា?

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : និយាយទាក់ទងទៅនឹងប្រធាន(រឿងភូមិតិរច្ឆាន)
- ចំណូលបញ្ហា : ហេតុនេះ “.....”។
- ចំណេញបញ្ហា : តើមតិប្រធានខាងលើត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - ចលនាតស៊ូ : អំពើនៃការខំប្រឹងដើម្បីសម្រេចគោលបំណង
 - ប្រឆាំង : ប្រឆាំងប្រជែងដោយអាការរនិងរនាំង ។
 - បរាជ័យ : ដំណើរចាញ់គេ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ការប្រឆាំងជាមួយបាតាំងដែលដឹកនាំដោយជួន
និងនៅ មិនបានទទួលជ័យជំនះ។
- បកស្រាយ

- ❖ មតិស្រប : ចលនាតស៊ូរបស់ក្រុមជួននិងនៅ ប្រឆាំងនឹងបារាំង ក្នុងរឿងភូមិតិរច្ឆានគឺជាការបរាជ័យដោយសារ៖
 - ក្រុមបាតុករខ្លះត្រូវជាប់គុកច្រវាក់ ស្លាប់ រត់ចោលភូមិករ អត់បាយក្រហាយទឹក ខ្លះទៀតពិការអស់មួយជីវិត...
 - មិនមានការឯកភាព ការដឹកនាំច្បាស់លាស់ ប្រើរយៈពេលខ្លីគ្មានផែនការច្បាស់លាស់...
 - ទទួលទណ្ឌកម្មក្លាយពីឃុំក្រាំងលាវទៅជាភូមិតិរច្ឆាន ប្រជាជនជាប់ជាអ្នកងារ
 - ទទួលរងនូវការបង្ខិតបង្ខំឱ្យកសាងចេតិយលោកបារដេស ត្រូវធ្វើបុណ្យគោរពវិញ្ញាណក្ខន្ធជារៀងរាល់ឆ្នាំ
 - រាជការរបស់បារាំងកាន់តែដំឡើងពន្ធយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ
 - ព្រាត់ប្រាសគ្រួសារ រត់ចោលស្រុកទៅរស់នៅតាមព្រៃ ភ្នំ...
- សរុបមតិស្រប៖ ការតស៊ូពិតជាទទួលភាពបរាជ័យ...។
- ❖ មតិផ្ទុយ : តែផ្ទុយទៅវិញការតស៊ូនេះពិតជាទទួលបានជ័យជំនះ
 - ទោះបីជាបាតុករស្លាប់បាត់ចង់ជីវិត តែវិវភាពនៃការតស៊ូរបស់ពួកគេនៅតែជាប់ឈ្មោះជាក្រុមអ្នកក្លាហានទាមទារសិទ្ធិសេរីភាព ហ៊ានប្រឆាំងជាមួយពួកបារាំង ពិសេសបារដេស។
 - ការប្តូរឈ្មោះពីភូមិតិរច្ឆានមកក្រាំងលាវវិញ ក៏ដោយតម្លៃនៃការទាមទារនេះដែរ និងមេធាវីជនជាតិបារាំងព្រមទាំងអ្នកម្ខាងម្នាក់មានស្រុកកំណើតនៅព្រៃខ្មែរ
 - ការតស៊ូរបស់អ្នកទាំងពីរជាពន្លឺមួយសម្រាប់ឱ្យអ្នកជំនាន់ក្រោយយកតម្រាប់តាមហ៊ានលះបង់ជីវិតដើម្បីបុព្វហេតុជាតិ

- បង្ហាញអំពីតម្លៃសាមគ្គីដែលផុសចេញពីប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈរហូតទទួលបានឯករាជ្យ
- ទោះបីជីវិតស្លាប់ ប៉ុន្តែជាតិរស់ទទួលបានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីរន្ទ
- អំពើនេះកើតឡើងពីឆន្ទៈទទួលខុសត្រូវខ្ពស់មានគោលជំហរច្បាស់លាស់។ សំដីរបស់នៅ លើកឡើងថា៖ រឿងនេះពុំមែនឆាកកំប្លែងទេ គឺមានស្លាប់មានរស់ មានស៊ីមានសង ព្រោះបារាំងគេមានអំណាចលើខ្មែរយើង
- សរុបមតិផ្ទុយ : ការតស៊ូនេះពិតជាទទួលជោគជ័យ បើទោះបីជាបាត់បង់ជីវិតក៏ដោយ ក៏កេរ្តិ៍ឈ្មោះអ្នកក្រាំងលាវជាអ្នកស្រឡាញ់ឯករាជ្យ។
- ❖ មតិពិភាក្សា :
 - បើតាមមតិទីមួយបានលើកឡើងអំពីការបរាជ័យរបស់ជួន និងនៅ ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ប្រយោជន៍រួម មិនចង់ឲ្យមានចលនាតស៊ូប្រឆាំងជាមួយបារាំង។
 - ចំណែកមតិទីពីរវិញផុសចេញពីគំនិតស្នេហាជាតិ គិតពីតម្លៃនៃសេរីភាព ឯករាជ្យភាព មិនគិតពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ មតិទីពីរអាចទទួលយកបានសមស្របទៅនឹងមនសិការជាតិ ជាតិនិយម។

គ. បញ្ចប់សេចក្តី

- វាយតម្លៃប្រធាន : តាមការពិភាក្សាមតិ យើងអាចវាយតម្លៃប្រធានថាមិនត្រឹមត្រូវឡើយ ព្រោះធ្វើឲ្យមនុស្សខ្លាចរអា មិនហ៊ានតស៊ូ សំងំសុខ មិនគិតប្រយោជន៍ជាតិ

- ចំណាប់អារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន : ដូចនេះក្នុងនាមជាពលរដ្ឋត្រូវហ៊ានលះបង់ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីប្រយោជន៍ជាតិ ហ៊ានតស៊ូប្រឆាំងរាល់អំពើទាំងឡាយដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ជាតិមាតុភូមិ។

ប្រធានទី៣០

ប្រវត្តិសាស្ត្របញ្ជាក់ថា ប្រទេសខ្មែរទទួលឥទ្ធិពល
សាសនាធំៗចំនួនពីរគឺ ព្រហ្មញ្ញសាសនា និងព្រះពុទ្ធ
សាសនា ហើយក្នុងវិស័យអក្សរសិល្ប៍ ក៏បានទទួល
ឥទ្ធិពលសាសនាទាំងពីរនេះដូចគ្នាដែរ។ ចូរប្រៀប
ធៀបអក្សរសិល្ប៍ព្រហ្មនិយម និងអក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធ-
និយម ដោយលើកយកអំណះអំណាងតាមចលនា
អក្សរសិល្ប៍នីមួយៗមកបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា :
- ចំណូលបញ្ហា :
- ចំណេញបញ្ហា : តើអក្សរសិល្ប៍ទាំងពីរនេះមានលក្ខណៈដូចនិងខុស
គ្នាត្រង់ណាខ្លះ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី :
- ពន្យល់ពាក្យគន្លឹះ
 - អក្សរសិល្ប៍ព្រហ្មនិយម គឺជាអក្សរសិល្ប៍ទាំងឡាយដែលទទួល
ឥទ្ធិពល និងបម្រើលទ្ធិសាសនាព្រាហ្មណ៍។

- អក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយម គឺជាអក្សរសិល្ប៍ទាំងឡាយដែលទទួល ឥទ្ធិពល និងបម្រើលទ្ធិពុទ្ធសាសនា។

- ពន្យល់ន័យប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានតម្រូវឱ្យរកលក្ខណៈដូច និង លក្ខណៈខុសគ្នាទៅលើចលនាអក្សរសិល្ប៍ទាំងពីរខាងលើ៖ ផ្ដើមរឿង តួរឿង និងបញ្ចប់រឿង។

- **បកស្រាយ**

- ក. លក្ខណៈដូចគ្នា : ចលនាអក្សរសិល្ប៍ទាំងពីរមានលក្ខណៈដូចគ្នា ត្រង់៖

- ១. ផ្ដើមរឿង៖ លើកបង្ហាញតាមបែបសាសនា។

- ២. តួរឿង

- តួអង្គ

- ទេវៈ មនុស្ស យក្ស ធម្មជាតិ...

- មានលក្ខណៈបង្ហាញតួអង្គ

- ទីកន្លែង : ឋានទាំងបី

- សកម្មភាពរឿង

- បញ្ហាចោទ

- ទំនាស់រវាងរាជសម្បត្តិ ក្នុងសង្គមមនុស្ស

- បញ្ហាស្នេហា

- បញ្ហាវណ្ណៈ

- ការតស៊ូ

- កម្មវត្ថុ ព្រាត់ប្រាស លះបង់ ទណ្ឌកម្ម

- បញ្ហាស្រាយ

- តស៊ូ ព្យាយាម អត់ធ្មត់
- អហិង្សា ហិង្សា
- ជោគជ័យ បរាជ័យ

➤ ឧត្តមគតិរឿង

- អប់រំឱ្យជឿលើលទ្ធិសាសនា
- អប់រំឱ្យមានការតស៊ូ

៣. បញ្ចប់រឿង

- អំពើល្អឬអំពើអាក្រក់
- ផ្សព្វផ្សាយលទ្ធិសាសនា

ឧទាហរណ៍៖

- រឿងរាមកេរ្តិ៍
- រឿងទេសជាតក បញ្ញាសជាតក

រួមមក ចលនាអក្សរសិល្ប៍ទាំងពីរមានលក្ខណៈដូចគ្នា...។

ខ. លក្ខណៈខុសគ្នា : ចលនាអក្សរសិល្ប៍ព្រាហ្មណ៍និយមខុសពីអក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយមត្រង់៖

អក្សរសិល្ប៍ព្រាហ្មណ៍និយម

១. ផ្ដើមរឿង៖ បង្ហាញពិធីបូជាយញ្ញ ឬហោមពិធី បង្ហាញឈ្មោះអាទិទេពទាំងបី។

២. ដំណើររឿង

- តួអង្គ៖ អាទិទេព ឬអវតាររបស់ព្រះវិស្ណុមកយកកំណើតជាមនុស្សប្រុសអស្ចារ្យ និងនារីអស្ចារ្យ ឯតួអង្គផ្សេងៗទៀតមានតួអង្គតិសី ទេវតា យក្ស ស្វា គ្រុឌ...។

- ទឹកភ្លើង៖ ព្រៃហេមពាន្ត ស្ថានសួគ៌ ស្ថានសិម្ពលី...
- សកម្មភាពរឿង
 - បញ្ហាចោទ៖ ដោយមានទំនាស់រវាងសភាវៈល្អ និងសភាវៈអាក្រក់។
 - ដំណោះស្រាយ៖ ដោយសិល្ប៍មន្ត ឬទ្ធិអំណាច ធ្វើចម្បាំងនឹងគ្នា ដោយហិង្សា សងសឹក យុទ្ធវិធី។
 - បញ្ហាស្នេហា មកពីអាទិទេព ហើយអ្នកឈ្នះទទួលបានស្នេហា កើតឡើងពីការប្រឡងមហិទ្ធិឬទ្ធិ។
 - កម្សត់ កើតឡើងដោយវិបត្តិទំនាស់រវាងសភាវៈល្អ និងសភាវៈអាក្រក់ច្បាំងទាស់ទែងគ្នា មានទារុណកម្មខាងផ្លូវចិត្ត និងផ្លូវកាយ។
- ឧត្តមគតិរឿង៖ អប់រំមនុស្សឲ្យជឿលើអាទិទេព និងមានជំនឿលើអាទិទេព ធ្វើឲ្យមនុស្សខ្វះការជឿជាក់លើខ្លួនឯង

៣. បញ្ចប់រឿង៖ ឲ្យពួកសភាវៈល្អឈ្នះសភាវៈអាក្រក់។

ឧទាហរណ៍៖

- រឿងរាមកេរ្តិ៍ ជាអក្សរសិល្ប៍ព្រាហ្មណ៍និយម ព្រះរាមគឺជាទេវៈ ជាអវតាររបស់ព្រះវិស្ណុ នាងសីតាជាកំពូលនារី មានរូបសម្បត្តិស្អាត។ អ្នកទាំងពីរបានជួបគ្នាដោយសារការប្រឡងមហិទ្ធិឬទ្ធិ។ ដំណើររឿងគឺជាទំនាស់រវាងមនុស្សនិងយក្ស ច្បាំងសងសឹកគ្នារហូតរលំរលាយម្ខាងៗ។ អប់រំមនុស្សឲ្យជឿលើអាទិទេព។

អក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយម

១. ផ្ដើមរឿង៖ ធ្វើបទមនស្តាររំលឹកគុណព្រះរតនត្រៃ គ្រូបាអា-
ចារ្យ មាតាបិតា...។

២. ដំណើររឿង

- តួអង្គ៖ តួអង្គឯកជាពោធិសត្វ ឯតួអង្គឯកស្រីជាកន្សែ
សារពេជ្វ។ តួអង្គរងមានមនុស្ស ទេវតា អសុរៈ ...។
- ទីកន្លែង៖ នគរតក្កសិលា នគរពារាណសី ព្រៃ
ហេមពាន្ត...
- សកម្មភាពរឿង
 - បញ្ហាចោទ៖ ទំនាស់រវាងព្រះពោធិសត្វនិងសង្គម
មនុស្ស។
 - ដំណោះស្រាយ៖ ដោយសន្តិវិធី ខន្តី អហិង្សា។
 - បញ្ហាស្នេហា៖ ជាស្នេហាបរិសុទ្ធ ហើយមានការ
សរជាតិ។
 - កម្មវត្ថុ ព្រាត់ប្រាសគ្នាដោយសារកម្មពៀរ។
- ឧត្តមគតិរឿង៖ អប់រំមនុស្សឱ្យជឿបុណ្យបាប ល្អ អា-
ក្រក់ ចេះតស៊ូ ជឿជាក់លើសមត្ថភាពខ្លួនឯង។

៣. បញ្ចប់រឿង៖ បង្ហាញការសរជាតិរបស់តួអង្គ។

ឧទាហរណ៍៖ លើកយករឿងក្នុងទសជាតក ឬបញ្ញាសជាតក
មកបង្ហាញ។

- សរុបសេចក្តី : រួមមក ចលនាអក្សរសិល្ប៍ទាំងពីរមានលក្ខណៈដូច
គ្នាផង ខុសគ្នាផង...។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ទស្សនៈប្រធានមានតម្លៃល្អ ដោយលើកយកមកបង្ហាញឱ្យឃើញពីតម្លៃនៃអក្សរសិល្ប៍ពុទ្ធនិយម និងព្រាហ្មណ៍និយម បានច្បាស់លាស់ ហើយម្យ៉ាងទៀត រឿងទាំងពីរនេះបានផ្តល់ជាគតិអប់រំល្អៗជាច្រើនដល់អ្នកសិក្សា...។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

ប្រធានទី៣១

ប្រៀបធៀបលក្ខណៈសម្បត្តិក្នុងអង្គព្រះរាម ក្នុងរឿង
បែបប្រាហ្មណ៍និយម និងក្នុងអង្គព្រះវេស្សន្តរ ក្នុងរឿង
បែបពុទ្ធនិយម។

គម្រោងតែង

១. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា : លើកយកតួអង្គព្រះរាមនិងព្រះវេស្សន្តរមកនិយាយ
- ចំណូលបញ្ហា : លើកយកប្រធានមកបង្ហាញ
- ចំណេញបញ្ហា : តើភាពអស្ចារ្យនៃតួអង្គទាំងពីរមានលក្ខណៈដូចគ្នា និងខុសគ្នាយ៉ាងណាខ្លះ?

២. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - + លក្ខណៈសម្បត្តិ : លក្ខណៈ ទ្រង់ទ្រាយ បែបផែន.... ដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាមាន ។
- ពន្យល់ន័យ : ប្រធាននេះចង់ឱ្យយើងលើកយកពីលក្ខណៈដូចគ្នានិង

លក្ខណៈខុសគ្នារបស់ព្រះរាមនិងព្រះវេស្សន្តរ មកធ្វើការប្រៀបធៀប និងចង់ដឹងថាតួអង្គឯកទាំងពីររូបនេះមានលក្ខណៈសម្បត្តិយ៉ាងណា ។

- **បកស្រាយ**

+ លក្ខណៈដូចគ្នា

- ជាបុត្រព្រះមហាក្សត្រ
- មានមហេសីនិងមានកូនពីរនាក់
- មិនប្រើហិង្សាក្នុងការដោះស្រាយទំនាស់រាជវង្ស
- ចាកចេញពីនគរទៅរស់នៅក្នុងព្រៃ
-

+ លក្ខណៈខុសគ្នា

• **ព្រះវេស្សន្តរ**

- ជាព្រះពោធិសត្វ
- បរិច្ចាគទានសព្វបែបយ៉ាងប្រាថ្នាជាព្រះពុទ្ធ (ទ្រព្យ កូន ប្រពន្ធ...)
- លះបង់សេចក្តីលោភលន់
- លក្ខណៈទានមានភាពស្ម័គ្រស្មើជារហូត
- ដោះស្រាយទំនាស់ដោយធម៌ខន្តី អហិង្សា
- បានជួបជុំប្រពន្ធកូន
-

• **ព្រះរាម**

- ជាវិស្វកម្មវិស្វកម្ម
- ចុះមកបង្ក្រាបពួកយក្សអាក្រក់
- ជំពាក់ដោយសេចក្តីលោភលន់
- លក្ខណៈជាអាទិទេពតែពីដំបូងប៉ុណ្ណោះ
- មានចរិតឆេវឆាវ ខ្វះការពិចារណា
- ដោះស្រាយទំនាស់ដោយហិង្សា ធ្វើសង្គ្រាម
- ល្មោភសង្គ្រាម (សូម្បីកូនក្មេងក៏មិនលើកលែង...)
- ធ្វើទារុណកម្មលើកុមារ (បញ្ចាឱ្យគេធ្វើបាបដល់កូនឈ្នី)
- ប្រើល្បិចកលថោកទាប (លួចប្រហារពាលីពីក្រោយខ្នង, ចូលកោដ្ឋបញ្ឆោតនាងសីតា...)
- ព្រាត់ប្រាសប្រពន្ធកូន
-

- សរុបសេចក្តី : តួអង្គទាំងពីរនេះមានលក្ខណៈសម្បត្តិដូចគ្នាផង និង ខុសគ្នាផង ប៉ុន្តែតួអង្គព្រះវរសុទ្ធនមានលក្ខណសម្បត្តិល្អប្រសើរជាង ។

៣. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ប្រធានមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ បណ្តុះមនុស្ស ឱ្យចេះសិក្សាប្រៀបធៀប និងពិចារណាទៅលើអ្វីមួយបានគ្រប់ជ្រុង ជ្រោយ.... ។
- ទស្សនៈចូលរួម

ប្រធានទី៣២

ចូរប្រៀបធៀបរឿងព្រេងកថា និងរឿងទសជាតក។

គម្រោងតែង

ក. សេចក្តីផ្តើម

- លំនាំបញ្ហា :
- ចំណូលបញ្ហា :
- ចំណោទបញ្ហា : តើប្រភេទរឿងទាំងពីរមានលក្ខណៈដូចគ្នានិងខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

ខ. តួសេចក្តី

- ឃ្លាភ្ជាប់សេចក្តី
- ពន្យល់ពាក្យ
 - រឿងទសជាតក : រឿងរ៉ាវទាំងដប់ជាតិរបស់ព្រះពោធិសត្វមុនពេលបានត្រាស់ដឹង។
 - រឿងព្រេងកថា : សំដៅលើរឿងនិទានស្តីពីទីតាំងប្រវត្តិសាស្ត្រនិងភូមិសាស្ត្រ។
- ពន្យល់ន័យប្រធាន : បង្ហាញពីលក្ខណៈដូចគ្នានិងខុសគ្នារវាងរឿងរ៉ាវទាំងដប់ជាតិរបស់ព្រះពោធិសត្វ និងរឿងព្រេងនិទានដែលទាក់ទងនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រនិងភូមិសាស្ត្រ។
- បកស្រាយ

ក. លក្ខណៈដូចគ្នា : ប្រភេទរឿងទាំងពីរមានលក្ខណៈដូចគ្នា ត្រង់៖

១. អត្ថន័យ

- លើកយកបញ្ហាមនុស្សមកចោទនិងដោះស្រាយ
- បង្ហាញពីការតស៊ូព្យាយាមពុះពារគ្រប់ឧបសគ្គរបស់តួអង្គ
- ឧទា. រឿងធនញ្ជ័យ បង្ហាញពីទំនាស់វិបត្តិរវាងធនញ្ជ័យ ដែលតំណាងឱ្យវណ្ណៈតូចតាចនិងពួកនាម៉ឺន សេដ្ឋី ស្តេច ដែលតំណាងឱ្យវណ្ណៈជិះជាន់។ ប៉ុន្តែរាល់បញ្ហាទាំងឡាយ ធនញ្ជ័យខិតខំដោះស្រាយរហូតទទួលបានជោគជ័យគ្រប់ ពេលវេលា។
- ឧទា. រឿងព្រះវេស្សន្តរ រាល់ការបរិច្ចាគទានរបស់ព្រះ វេស្សន្តរមែងមានប្រតិកម្មប្រឆាំងពីសំណាក់ប្រជារាស្ត្រ ក្នុងនគរ....ព្រះវេស្សន្តរខិតខំពុះពារជំនះគ្រប់ឧបសគ្គក្នុង ដំណើរជីវិត ដើម្បីសន្សំទានបារមីប្រាថ្នាជាព្រះសម្មា សម្ពុទ្ធ។

២. អត្ថរូប

- តែងជាពាក្យរាយ ពាក្យកាព្យ...។
- សិល្ប៍វិធីតែងនិពន្ធ៖ សំរាទវិធី ឯករាទវិធី ហាសវិធី សន្តោហវិធី ឧបមានវិធី...។

៣. អត្ថរស

- បង្កប់តម្លៃអប់រំដូចគ្នា(កុសលរស)
-។

ខ. លក្ខណៈខុសគ្នា : ប្រភេទរឿងទាំងពីរមានលក្ខណៈដូចគ្នា ត្រង់៖

១. រឿងព្រេងកថា

ក. ផ្ដើមរឿង

- ជាការដំណាលតៗគ្នារបស់មនុស្ស
- ភាគច្រើនផ្ដើមដោយប្រើពាក្យថា “កាលពីព្រេងនាយ”

ខ. តួរឿង

- តួអង្គជាមនុស្ស សត្វ យក្ស ទេវៈ ខ្មោច ព្រាយ... មានលក្ខណៈអច្ឆរិយ ហើយតំណាងឲ្យមនុស្សគ្រប់ប្រភេទ។
- បង្ហាញពីប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ខ្មែរ
- បង្ហាញពីប្រវត្តិសាស្ត្រទាក់ទងនឹងភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត រដ្ឋកាល ឬប្រាសាទ...
- ទឹកនៃរឿងស្ថិតក្នុងសង្គមខ្មែរ មានឈ្មោះ ទីតាំង ជីវភាពរស់នៅ អាជីវកម្មរបស់ខ្មែរ...។
- ចលនារឿងមានលក្ខណៈខ្លីៗ ផ្ដោតលើបញ្ហាស្នេហា ទំនាស់វិបត្តិរវាងគ្រួសារជាដើម។
- ជាប្រភេទរឿងខ្លីៗ
- ជាប្រភេទអត្ថបទពាក្យខ្លះ កំណាព្យខ្លះ សម្រាប់អាន កម្សាន្តកែអផ្សុក និងបង្កប់នូវលក្ខណៈអប់រំខ្លីៗ។
- ប្រើពាក្យពេចន៍សាមញ្ញរបស់អ្នកស្រុក ពាក្យជាន់កណ្តាល ពាក្យជាន់ទាប ឃ្លាប្រយោគមិនសូវពេញលេញ តែស្តាប់បាន។

- អត្ថរសនៃរឿងផ្ដោតលើហាសរស ជាតិនិយម តថរស វិរស។

គ. បញ្ចប់រឿង

- បង្ហាញពីឧត្តមគតិនៃរឿងជាសុភាសិត ឬជាពាក្យស្លោក អប់រំ។

ឧទា. រឿង គង់ហ៊ាន រឿង ធនញ្ញយ រឿង អ្នកតាឃ្លាំងមឿង រឿង ព្រះថោងនាងនាគ...

២. រឿងទសជាតក

ក. ផ្ដើមរឿង

- ប្រារព្ធបទមនស្ដារព្រះរតនត្រៃ ដំណាលថាព្រះពុទ្ធគង់ នៅក្នុងវត្តណាមួយ
- ជាធម្មទេសនារបស់ព្រះពុទ្ធ

ខ. តួរឿង

- តួអង្គឯកប្រសជាពោធិសត្វ ឯស្រីជាកន្សែសារពេជ្វ
- តួអង្គដទៃទៀតមាន មនុស្ស សត្វ ទេវតា យក្ស... មាន ភាពអច្ឆរិយ
- កាលអាកាសរឿង កើតឡើងក្នុងសម័យមុនពុទ្ធកាល នៅ ក្នុងប្រទេសឥណ្ឌាបុរាណ ដូចជា នគរពារាណសី នគរ តក្កសិលា នគរជេតុត្តរ មិថិលា...។
- ទាក់ទងនឹងទ្រឹស្តីពុទ្ធសាសនា ដូចជា បញ្ញាបុណ្យ បាប បញ្ញាកម្មផល កម្មពៀរ ការកសាងបារមី។
- កម្មល្អបានផលល្អ កម្មអាក្រក់បានផលអាក្រក់

- ធ្វើល្អបានល្អ ធ្វើអាក្រក់បានអាក្រក់
- សាច់រឿងនិយាយពីការកសាងបារមីរបស់ព្រះពោធិសត្វ
- ចលនារឿងមានលក្ខណៈវែង មានទំនាស់វិបត្តិច្រើនកើតឡើងមកពីរាជសម្បត្តិ ស្នេហា កម្មពៀរ ការកសាងបារមី ។ល។
- វិបត្តិទំនាស់រវាងតួអង្គពោធិសត្វ និងពាហិរទ្រព្យ ដូចជា ទ្រព្យសម្បត្តិ រាជសម្បត្តិ ។
- វិបត្តិទំនាស់រវាងទ្រព្យសម្បត្តិនិងបិតា ប្រពន្ធ (ដើម្បីផ្តាច់លោភៈ ទោសៈ មោហៈ និងស្នេហា) ។
- វិបត្តិរវាងទ្រព្យសម្បត្តិនិងរាស្ត្រខ្លះដែលដំទាស់មិនឱ្យពោធិសត្វធ្វើសកម្មភាពក្នុងគោលបំណងស្វែងរកប្រយោជន៍ជាពិសេសទៅបរលោក មានសកម្មភាពសាងសម្ភាសម្តោធិញ្ញាណ ប្រាថ្នាព្រះនិព្វានដើម្បីបានយាងមកស្រោចស្រង់ប្រោសសត្វលោកនានាឥតវើសមុខ
- អត្ថបទសរសេរជាពាក្យរាយខ្លះ កម្រងកែវខ្លះ មានលក្ខណៈជាដំបូងសម្រាប់ទេសនា ស្ទូតក្នុងឱកាសបុណ្យបែបសាសនា។
- ប្រើពាក្យពេចន៍បាលី សំស្ក្រឹត ពុទ្ធដីកា ប្រើប្រាស់ឃ្លាប្រយោគវែងៗ ហើយទាក់ទងពាក្យសម្តីក្នុងសាសនា (ឧ-សីលទាន, ភាវនា, ព្រះតថាគត, ព្រះដ៏មាន បុណ្យ, ព្រះពោធិសត្វ, ទ្រង់ធួន, ឈានសមាបត្តិ ។ល។

- អត្ថបទទាំងនេះមានចារជាសាស្ត្រាស្តីករិត, ក្នុងក្រាំង, គម្ពីរ ឬបោះជាសៀវភៅសម្រាប់ជាក្បួនខ្នាតសិក្សា និងសម្រាប់គោរពបូជា ។
- អត្ថបទចែកជារៀង ជាកណ្តាញ
- អត្ថរសនៃរឿងផ្ដោតលើកម្មតំរស មនុស្សរស អច្ឆរិយ-រស
- ឧត្តមគតិរឿង អប់រំមនុស្សឱ្យដឿបុណ្យបាប ឱ្យធ្វើអំពើល្អ ខំប្រឹងតស៊ូព្យាយាមដោយជឿជាក់លើខ្លួនឯង ។

គ. បញ្ចប់រឿង

- ចុងបញ្ចប់នៃរឿងបង្ហាញពីការសជាតិរបស់តួអង្គ

ឧទា. រឿងព្រះវស្សន្តរ រឿងតេមិយ រឿងសុវណ្ណសាម... ។

- សរុបសេចក្តី : រឿងព្រេងកថាភក្តី ទសជាតកក្តីសុទ្ធតែចោទនិងដោះស្រាយតាមបែបបញ្ជារបស់មនុស្សជាតិ និងដើម្បីមនុស្សក្នុងសង្គម។ រឿងទាំងពីរខុសគ្នាត្រង់ថា៖

- រឿងព្រេងកថាលើកពីសង្គមមនុស្សក្នុងលោកិយសច្ចៈ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ក្នុងការណែនាំ រិះគន់ កម្សាន្ត តស៊ូ វណ្ណៈ កំហឹងឈឺចាប់ចំពោះសង្គម...ជាដើមកំប្លែងបម្រើប្រយោជន៍សង្គម។
- រឿងទសជាតកលើពីដំណើរជីវិតរបស់ព្រះពោធិសត្វក្នុងការព្យាយាមបំពេញបារមី ដើម្បីប្រាថ្នាការត្រាស់ដឹងជាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជួយចម្លងសត្វលោកឱ្យផុតចាកអវិជ្ជា

ជារឿងបែបអរិយសច្ចៈ តថាអប់រំ។

គ. សេចក្តីបញ្ចប់

- វាយតម្លៃប្រធាន : ប្រធានមានតម្លៃល្អ បណ្តុះស្មារតីត្រិះរិះវិភាគពី
លក្ខណៈរបស់រឿងនៅក្នុងប្រភេទផ្សេងគ្នា....ទាញយកគំនិតរួម...
ឆ្ពោះទៅរកសេចក្តីសុខ។
- មតិផ្ទាល់ខ្លួន

សូមអរគុណ !